

Naslov knjige:

MUHAMMED
Allahov poslanik

Autor:

mr. Hakija Kanurić

DTP:

Hajrudin Ahmetović

Šerijatska recenzija:

mr. Safet Kuduzović

Desing korice:

Adis Bajramović

Lektor i korektor:

Asim Ljubijankić

Izdavač:

Autor u saradnji s
Džematom Hidžra – Holandija

Štampa:

Graforad, Zenica

Tiraž:

1500

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

28-31:929 Muhammed

MUHAMMED : Allahov poslanik / [priredio] Hakija
Kanurić. - Bosanska Krupa : autor, 2010. - 134
str. ; 24 cm

Bibliografija: str. 133-134 ; bibliografske i
druge bilješke uz tekst

ISBN 978-9958-891-22-9
1. Kanurić, Hakija
COBISS.BH-ID 17852678

mr. Hakija Kanurić

MUHAMMED
Allahov poslanik

Bosanska Krupa, 2010.

1900

1901

1902

1903

Predgovor izdavača

Hvala Allahu na svim Njegovim blagodatima, koje smo spoznali i koje nismo spoznali. Neka je salavat i selam na sve Njegove vjerovjesnike i sve sljedbenike Istine do Sudnjega dana. Hvala Allahu i na ovoj posebnoj blagodati, kojom nam je, kao kolektivu, Džematu "Hidžra", ukazao počast da budemo učesnici i pomagači u širenju izvornog islama na našim prostorima.

Štampanje ove knjige je još jedna potvrda aktivnosti Džemata "Hidžra" koji radi na širenju vjerske svijesti i pozitivnih vrijednosti, te poziva autentičnom islamu koji se temelji na Allahovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, uz razumijevanje ashaba, prvih generacija ovog ummeta i učenjaka koji njihovu uputu slijede. Uzvišeni Allah objavio je u Svojoj plemenitoj Knjizi:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَصُرُوا اللَّهَ تَصُرُونَ وَلِيَّتْ أقدامكم﴾

"O vjernici, ako Allaha pomognete, i On će vama pomoći i korake vaše učvrstiti." (Prijevod značenja Muhammed, 7.)

Izdavanjem ovog djela Džemat "Hidžra" želi upoznati čitaoce sa najboljim čovjekom – Muhammedom, sallallahu alejhi ve sellem, i uputom s kojom je došao, te da bude upozorenje svima onima koji glave okreću od posljednjeg Poslanika koji je poslan cijelom čovječanstvu sve do Sudnjeg dana.

Djelo koje je pred vama **"MUHAMMED – ALLAHOV POSLANIK"**, čiji je autor naš brat, uvaženi magistar Hakija Kanurić, govori veoma precizno i na jedan specifičan i savremen način o najvećoj ličnosti u povijesti čovječanstva, Allahovom miljeniku i pečatu svih vjerovjesnika, Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Ova knjiga je najljepši poklon svakome kome želimo uputu, kome želimo da popravi i unaprijedi svoju privrženost vjeri i kome želimo da, uz Allahovu dozvolu, imanski ojača i očvrstne. Jer čovjek koji iskreno vjeruje u istinitost Muhammedovog, sallallahu alejhi ve sellem, poslanstva, ako nije musliman, potruditi će se da to postane čim prije, a ako je musliman, potruditi će se da što dosljednije prakticira islam.

U ovoj knjizi čitalac će naći brojne argumente koji nedvosmisleno ukazuju na iskrenost i istinitost Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovog poziva. Za razumom obdarenog, svaki od tih dokaza dovoljan je, sam po sebi, da povjeruje, pa kako je tek kada se svi ti dokazi sjedine i kad svi upućuju na isto!? Pored toga, u knjizi se spominju druge najbitnije opcije koje se nude onome ko odbije islam i iznose se nepobitni dokazi njihove ništavnosti, svejedno radilo se o ateizmu, baziranom na podvaljenoj i naučno poništenoj teoriji evolucije, ili nekoj drugoj, mimo islama, vjeri bez autentično sačuvane Božije riječi, prepune kontradiktornosti, nerealnosti, kolizije sa modernim naučnim činjenicama, daleko od ljudske stvarnosti i nemoćne da pronađe rješenja za probleme i izazove ovog vremena. U knjizi se, također, govori o Džehennemu, tom užasnom prebivalištu kojim Allah prijete Svojim nepokornim robovima koji su odbili Muhammedovu, sallallahu alejhi ve sellem, poslanicu, kao što se govori o Džennetu, toj velikoj nagradi koja čeka onoga ko svoj život uredi prema islamskom učenju. Allah je stvorio čovjeka prvi put i nije ga pitao da li želi da bude stvoren, a isto tako će ga oživjeti nakon smrti i neće ga pitati da li on to želi, i tada će za svoja djela polagati račun.

Iskreno se nadamo da će ova knjiga, zbog svoje jedinstvenosti i ljepote, biti najtoplije prihvaćena od široke čitalačke publike. Uzvišenog Allaha molimo da obilato nagradi svakog pojedinca koji na bilo koji način pomaže rad džemata, te na taj način omogućava džematu da uspješno realizira mnoge projekte, od kojih je jedan i izdavanje ovog vrijednog djela. Uzvišenog Allaha molimo da podari bereket u ovoj knjizi svakome onome ko je bude čitao i da obilato nagradi autora, izdavača i sve one koji su na bilo koji način sudjelovali i pomogli u izdavanju i štampanju ovog djela. Amin!

Stichting Hidžra

Predgovor mr. Safeta Kuduzovića

Neka je hvala Uzvišenom Allahu na Njegovim brojnim blagodatima. Neka je mir i spas na Njegovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, i sve njegove sljedbenike do Sudnjeg dana. Iz Svoje apsolutne mudrosti Uzvišeni Allah poslao je Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem, da poticajem na Džennet i plašenjem od Vatre navede ljude na razmišljanje. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije ostavio ni jedno djelo koje nas približava Plemenitom Stvoritelju a da nam ga nije preporučio, niti je ostavio djelo koje nas udaljava od Uzvišenog Allaha a da nas nije na njega upozorio. U tom kontekstu Uzvišeni kaže:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾

"A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali." (El-Enbija, 107.)

U djelu Muhammed – Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, uvaženi autor mr. Hakija Kanurić, Allah ga sačuvao, veoma nadahnuto govorio je o ličnosti Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem, od njegovog nagovještaja u ranijim Knjigama, plemenitim osobinama, nadnaravnim događajima do idealnosti vjerovanja u koje je pozivao. Nakon što nas je podrobno upoznao sa najboljim Allahovim robom i poslanikom i savršenosti u koju je pozivao, autor je ukazao na obavezu traganja za Istinom i podrobno pojasnio nagradu odnosno kaznu koje su pripremljene za ljude shodno njihovom prihvatanju ili odbijanju Svjetla kojim je došao Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem. Posebnu pažnju autor je posvetio kur'ansko – hadiskom opisu Dženneta i džehennema i njihovih stanovnika što svaku razumnu osobu podstiče na duboko razmišljanje i samoobračun. Pored toga, djelo se dotiče raznih pravnih propisa čiji detalji predstavljaju nepoznanicu kod većine muslimana, kao što pojašnjava mnoga naučna otkrića koja savršeno odgovaraju kur'anskim postavkama objavljenim prije četrnaest stoljeća. Tako je, ustvari, mladi bosanski učenjak na veoma lijep i sažet način govorio o islamu kao savršenom konceptu života.

Ne mogu se oteti utisku da je autor na primjerno blag način ukazao na greške ljudi koji poriču poslanicu Allahovog Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem, što je, ustvari, praktična primjena kur'anskog ajeta:

﴿ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَحَدِّ لَهُم بِآلَتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾

“Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj, i s njima na najljepši način raspravljaj.” (En-Nahl, 125.) Pored brojnih odlika, djelo Muhammed – Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, odlikuje se svojom decidnom argumentacijom. Citirani hadisi zabilježeni su uglavnom u najisprtašnjim hadiskim zbirkama u protivnom je spomenut njihov stepen autentičnosti što znatno povećava izvornost naučne studije. Iskreno se nadam da će ova knjiga zbog svojih nezamjenjivih kvaliteta naići na izuzetno lijep prijem kod čitalaca.

Molim Uzvišenog Allaha da najboljom nagradom obaspe prevashodno autora ovog lijepog djela, potom sve one koji su uložili nesebičan trud u realizaciji njegove pripreme, kao i izdavača. Amin!

mr. Safet Kudzović

21. Šaban 1430 god. po H./ 12. August. 2009 god.

Sarajevo

Uvod

Hvala Uzvišenom Allahu, Gospodaru svjetova. Poslao je Svog Resula sa uputom i vjerom istine koju je uzdigao nad drugim vjerama, makar i ne bilo pravo nevjernicima. Poslan je cijelom čovječanstvu i dati su mu dokazi koji neosporno upućuju na njegovu istinitost. Poriče ih samo nezalica ili oholi. Neka su salat i selam na Allahovog odabranog roba i poslanika Muhammeda, njegovu porodicu, ashabe i sve one koji slijede njegovu uputu.

Čovjek u svojoj duši osjeća i zna, a i razum mu govori da postoji Gospodar koji ga je stvorio i kojeg treba obožavati. Savršeno stvaranje čovjeka, Zemlje, nebesa i svega drugog jasno govori da iza toga stoji Znani i Svemogućí Tvorac koji je sve to uredio.

Ljudski um nije u stanju dokučiti na koji način treba obožavati Gospodara, stoga su slati poslanici kako bi pojasnili Allahovim robovima šta Allah voli i šta od njih traži, kako postići uspjeh i Allahovo zadovoljstvo i kako bi ti poslanici bili praktični primjeri drugim ljudima. Rekao je Svevišnji Gospodar:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾﴾

"Poslanike koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. A Allah je silan i mudar." (En-Nisa, 165.)

Historije svih naroda potvrđuju prisustvo poslanika koji su pozivali u Allahovu vjeru. Kada su Kurejšije porekli poslanicu Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, Allah mu naređuje da se posluži historijom prošlih naroda u dokazivanju svoje poslanice, i kaže:

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَايِنَ الرُّسُلِ﴾

"Reci: Ja nisam prvi poslanik..." (El-Ahkaf, 9.)

Razum, historija i Šerijat potvrđuju važnost poslanika i potrebu za njima, međutim, nije svako ko za sebe tvrdi da je poslanik istinit, stoga je potrebno tražiti dokaze istinitosti onog ko tvrdi da je poslanik.

Jedna od dvije osobe tvrdi za sebe da je poslanik: najiskreniji čovjek ili najveći lažac. Ako je istinit, Allah ga je izabrao za poslanika zbog njegove iskrenosti i drugih vrlina koje se moraju naći pri poslaniku, a ako je neistinit, pa nema većeg lažca od onog ko laže na Allaha, Stvoritelja Uzvišenog.

Razlikovati te dvije osobe nije teško. Nije se desilo da je neko lažno tvrdio da je poslanik a da se nije otkrila njegova laž, prevara, neznanje i neuspjeh. Svijet lahko razlikuje iskrenog od lažljivca čak i u običnim stvarima. Lahko se otkrije onaj ko lažno tvrdi da je ljekar, električar ili automehaničar, pa kako da se ne otkrije poslanik koji mora donositi ljudima propise, naređivati im, zabranjivati, poučavati ih i praktično primjenjivati principe i propise u koje poziva. Onaj ko poznaje Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, njegovu iskrenost, sklad i suglasnost između njegove riječi i djela, njegovu skromnost, plemenitost, strpljenje, etiku, ljepotu odnosa prema drugima i druge detalje iz njegovog života, zna pouzdano da nije lažljivac.

Hadidža, radijallahu anha, žena Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, je dobro poznavala svog muža, njegovu istinoljubivost i iskrenost. Kada je Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, prvi put došla objava od čega se pobojavao i uplašio, pouzdano i smireno je rekla: "Tako mi Allaha, neće te Allah nikada poniziti, jer ti paziš rodbinu, govoriš samo istinu, pomažeš one koji su u potrebi, ukazuješ počast gostima, dijeliš u nestašici i pomažeš onog koga snađe nedaća."¹ Ovdje je Hadidža, radijallahu 'anha, podsjetila Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, na njegove plemenite osobine, a znala je iz iskustva da osoba sa takvim vrlinama neće biti ponižena.

Rekao je Abdullah ibnu Selam, radijallahu 'anhu: "Kada je Pošlanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, prvi put došao u Medinu, ljudi su požurili njemu, pa sam i ja došao da ga vidim. Kada sam ugledao lice Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, znao sam da njegovo lice nije lice lažljivca. Prvo što je rekao bilo je:

- O ljudi, nazivajte selam, hranite gladne i klanjajte kada svijet spava u Džennet ćete smireni ući."²

Ne postoji čovjek od vremena Adema, 'alejhisselam, do danas, niti će postojati sve do Sudnjeg dana, čiji život je tako detaljno opisan kao život Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Opisani su i najsitniji detalji, kako je ležao, kako se češljao, koliko bijelih dlaka je imao u bradi... Kao da nam se

¹ Buharija, knjiga: Početak objave, poglavlje: Početak objave, br.3 i Muslim, knjiga: Iman, poglavlje: Kako je počela dolaziti objava Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, br.231.

² Tirmizi, knjiga: Opis Sudnjeg dana..., br. 2409, Ibnu Madže, knjiga: Obavljenje namaza, poglavlje: Predaje o noćnom namazu, br. 1324. Rekao je Tirmizi: Ovaj hadis je sahih.

kaže: Evo to je njegov život, to su njegove osobine, uvjerite se sami u njegovu iskrenost!

Oni koji su ga poznavali rado bi dali i svoj život samo da Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ne snađe ni najmanja neugodnost. Kada su mušrici razapeli Habib ibnu 'Adija, radijallahu 'anhu, prije nego ga ubiše, pitali su:

- Da li bi volio da je Muhammed sada na tvome mjestu?

A Habib odgovara:

- Ne, Velikog mi Allaha, ne bih volio da me iskupi ni trnom u stopalu!³

Ipak, neće svako ko sazna istinu u nju povjerovati. Vjerovat će samo onaj koga Allah uputi, a Allah će uputite one u čijim srcima ima dobra. Rekao je Uzvišeni:

﴿ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ ﴾

"Da Allah zna da od njih može biti ikakva dobra, učinio bi da čuju..."

(El-Enfal, 23.)

Učinio bi da čuju pa bi se odazvali Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i prihvatili vjeru.

Allaha Uzvišenog molim da nam osvjetli srca, omili istinu i olakša njeno slijeđenje.

U narednim redovima je govor o Muhammedu Allahovom poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, kroz sljedeće stavke:

- Nagovještaj dolaska Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, u Tevratu i Indžilu.
- Natprirodni događaji koji su se desili Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, poput povećanja hrane i vode, liječenja bolesnih, uslišenja dove i sl.
- Ljepota ahlaka i plemenite ćudi Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.
- Događaji u budućnosti koje je Uzvišeni Allah u Svojoj časnoj Knjizi ili Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, u svom Sunnetu najavio i njihovo ostvarenje.

³ El-M'udžemu-l-Kebir, Et-Taberani, br. 5146, i Medžme'u-z-zevaid, El-Hejsemi, br. 10339. U lancu prenosilaca ove predaje je Ibnu Lehi'a koji je nepouzdan kod većine hadiskih stručnjaka.

- Savršenost propisa vjere u koju je pozivao Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem.
- Otkrića moderne nauke potvrđuju istinitost Kur'ana i riječi Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.
- Ujedinjenje Arapa.
- Svetost K'abe, mjesta prema kojem se muslimani okreću u svojim molitvama.

Nakon toga će biti govora o obavezi traganja za istinom, Džehennemu – prebivalištu onih koji se nisu pokorili Muhammedu sallallahu 'alejhi vesellem, Džennetu – prebivalištu onih koji su prihvatili Muhammedovu uputu, te o putu spasa.

Uzvišenog Allaha molim da nas učini pravim i iskrenim vjernicima i da Ga sretnemo a On s nama zadovoljan. Amin.

**Nagovještaj dolaska Muhammeda,
sallallahu 'alejhi ve sellem, u Tevratu i
Indžilu**

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze the data. This includes both primary and secondary data collection techniques. The analysis focuses on identifying trends and patterns over time, which is crucial for making informed decisions.

The third part of the document provides a detailed breakdown of the results. It shows that there has been a significant increase in sales volume, particularly in the online channel. This is attributed to the implementation of the new marketing strategy and the improved user experience on the website.

The fourth section discusses the challenges faced during the data collection and analysis process. One major challenge was the inconsistency in the quality of the data received from different sources. This was addressed by implementing stricter data entry protocols and conducting regular audits.

Finally, the document concludes with a series of recommendations for future data collection and analysis efforts. It suggests that the company should continue to invest in data analytics tools and training for its staff to ensure that the data remains accurate and relevant.

The overall findings of the study indicate that the current data collection and analysis process is effective, but there is still room for improvement. By addressing the identified challenges and following the recommendations, the company can enhance its data-driven decision-making capabilities and achieve its long-term business goals.

The data collected over the past six months shows a clear upward trend in key performance indicators. This is a positive sign that the current strategies are working, but it also highlights the need for continuous monitoring and adjustment.

In conclusion, the document provides a comprehensive overview of the data collection and analysis process. It offers valuable insights into the strengths and weaknesses of the current system and provides a clear path forward for future improvements.

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je opisan u ranijim nebeskim knjigama – Tevratu i Indžilu: Uzvišeni Allah o tome govori u Svojoj časnoj knjizi na više mjesta, kao naprimjer:

﴿ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾ ﴾

"On je spomenut u knjigama poslanika prijašnjih." (Eš-Šu'ara', 196.)

﴿ أَلَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ﴾

"Kojeg oni kod sebe u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze." (El-A'araf, 157.)

﴿ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ ﴾

"A kada 'Isa, sin Merjemnin reče: O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat, i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći..." (Es-Saff, 6.)

Čak šta više, Allah je tako precizno opisao Svog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, u prijašnjim knjigama da ga oni koji poznaju ranije objave znaju kao što znaju svoju rođenu djecu. Rekao je Uzvišeni:

﴿ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ، كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٦٦﴾ ﴾

"Oni kojima smo dali knjigu znaju Poslanika kao što sinove svoje znaju, ali neki od njih doista svjesno istinu prekrivaju." (El-Bekara, 146.)

Pored brojnih promjena i iskrivljenosti kojima su bili izloženi Tevrat i Indžil, nalazimo u današnjoj Bibliji (Starom i Novom zavjetu) mnogobrojne nagovještaje dolaska Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, i njegov opis. Istraživači ove teme su spomenuli mnoštvo citata iz Starog i Novog zavjeta koji najavljuju Muhammedov, sallallahu 'alejhi ve sellem, dolazak⁴, evo nekih primjera:

⁴ Pogledati naprimjer: "Muhammed u Tevratu, Indžilu i Kur'anu" Ibrahim Halil Ahmed, "Radosna vijest o muslimanskom poslaniku u Tevratu i Indžilu" dr. Ahmed Hidžazi es-Seka, naveo je preko pedeset citata iz Indžila koji govore o dolasku Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem.

U Starom zavjetu, u Ponovljenom zakonu (33: 2) je najavljen poslanik koji će se pojaviti od gore Paran, spomenut je: "sjaj sa gore Paran", tj. pojava poslanika sa tog mjesta. Gora Paran, u jeziku Biblije je Mekka. Na to upućuje citat iz poglavlja Postanak (21: 20-21), koji glasi: "Bog je bio s dječakom te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji i postao vješt u strijeljanju iz luka. Dom mu bijaše u pustinji Paranu." Taj dječak je Ismail, 'alejhisselam, kojeg je njegov otac, Ibrahim, 'alejhisselam, ostavio zajedno sa njegovom majkom, Hadžer, upravo na mjestu na kojem je danas K'aba u Mekki i tu je Ismail odrastao.⁵

U samirijskom primjerku Tore izdatom 1851. kaže se da je Paran u Hidžazu: "Nastanio se u Paranu koji se nalazi u Hidžazu." Hidžaz je područje Mekke i Medine. Stoga su neka jevrejska plemena, poput: Benu Nedir, Benu Kajnuk'a i Benu Kurejza, nastanila ovo područje u iščekivanju poslanika. Dakle, sjaj sa gore Paran je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, koji se rodio u Mekki i tu mu je Allah poslao objavu i učinio ga poslanikom.

Također, u Ponovljenom zakonu (18: 18-19) stoji da je Allah rekao Musau, 'alejhisselam:

"Podignut ću sinovima Israilovim vjerovjesnika između njihove braće, kao što si ti. Staviti ću svoje riječi u njegova usta, da im kaže sve što mu zapovijedim. A ne bude li ko poslušao Moje riječi što ih vjerovjesnik bude u Moje ime govorio Ja ću mu se osvetiti i njegovim potomcima."

Ovaj opis se primjenjuje samo na Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, jer na to upućuje više dokaza:

"Između njihove braće": Ko su braća sinova Israila, Jevreja? Jevreji vode porijeklo od Ishaka, sina Ibrahima, 'alejhisselam, a Arapi vode porijeklo od Ismaila, brata Ishakovog, pa je tako najavljeni poslanik arapskog roda.

"Kao što si ti", tj. Musa, a Muhammed je poput Musaa poslan sa zasebnom knjigom i novim zakonom koji derogira prethodne i poslan je narodu koji mu je bio pokoran. Dok je Isa slijedio Musaov zakon a njegov narod, Jevreji, nisu mu se pokorili.

"Staviti ću Svoje riječi u njegova usta": Silaziti će mu objava a neće znati čitati i pisati nego će samo Allahov govor koji mu se objavljuje pamti u svojim prsima i prenositi. Zato nalazimo u časnom Kur'anu na mnogo

⁵ Pogledati: "Da li Sveta knjiga nagovještava Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem", Mun-kiz Mahmud Sekar, str.84.

mijesta da Allah kaže Muhammedu, sallallahu 'alejhi ve sellem: Kul! (Reci!) Kao naprimjer: Kul huvallahu ehad (Reci: On je jedan!).

U Evanđelju po Ivanu (poglavlja: 14. 15. i 16.) Isa, 'alejhisselam, najavljuje dolazak „Paraklita“. U ranijim prijevodima Novog zavjeta grčka riječ „Paraklit“ je ostavljena, kao što jest, bez prijevoda, dok je u novijim prijevodima upotrebljen izraz „Utješitelj“. Zbog čega je izraz „Paraklit“ zamijenjen izrazom „Utješitelj“?? Ko je „Paraklit“ i na koga se odnosi Isaova, alejhisselam, najava??

Originalni jezik Indžila je sirjanijski, međutim, ne postoji nijedan primjerak Novog zavjeta na tom jeziku. Najstariji sačuvani zapisi Novog zavjeta su na grčkom jeziku. "Paraklit" je riječ grčkog porijekla (parakletos), a njeno značenje je hvaljeni. To je upravo značenje imena Muhammed jer je izvedeno iz riječi "hamd", kao što se kaže "elhamdu lillahi", što znači "hvala Allahu". U Evanđelju po Barnabi je umjesto "Paraklit" jasno napisano ime Muhammed te da je to poslanik kojeg je najavio Isa i da je on posljednji poslanik.⁶

Nekolicina orijentalista je pokušala poreći ovaj nagovještaj na krajnje neobičan način. Rekli su da je Muhammed sebi dao to ime nakon što je preselio u Medinu gdje se pomiješao sa kršćanima te je čitao u Indžilu o osobinama najavljenog poslanika i o njegovom imenu "Paraklit" ili na sirjanijskom "Munhamena".⁷ Svako ko ima iole uvida u biografiju Muhammeda, salallahu 'alejhi ve sellem, dobro zna da mu je ime dao njegov djed 'Abdul-Muttalib kada se rodio kao siroče bez oca. Isto tako, opće je poznato da Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije čitao niti pisao, kao što o tome Uzvišeni govori:

﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَرْتَابَ الْمُبْتَلُونَ ﴾ (El-Ankebut, 48.)

"Ti prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao, inače, posumnjali bi oni što laži govore." (El-Ankebut, 48.)

⁶ Razlika i podudarnost između Evanđelja po Barnabi i četiri evanđelja, Muhammed Abdurrahman 'Ived (naveo je Barnabin citat).

⁷ Poput austrijskog orijentaliste Lujsa Springera (1893), Hartvina Derenburga (1908) i drugih. Pogledati: "Istorija Arapa u islamu" Dževad 'Ali, 97-98 i "Da li Sveta knjiga nagovještava Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem" Munkiz Mahmud Sekar, str.129.

Ovaj citat iz Novog zavjeta koji govori o Paraklitu u potpunosti je promijenio životni tok Ebu Muhammeda Abdullaha el-Majorki et-Terdžumana (832.h). On je bio jedan od najistaknutijih kršćanskih svećanika u svom vremenu, šta više, bio je pripremljen da postane vrhovni crkveni poglavar - papa, međutim, kada je naišao na citat u Indžilu koji nagovještava Muhammedov dolazak prihvatio je islam, nakon toga je napisao knjigu koju je naslovio "Dar razboritom u odgovoru pristalicama krsta". Knjigu je podijelio na dva dijela. U prvom dijelu govori o svom prelasku na islam a u drugom odgovara kršćanima na njihove zablude. Prenijet ću ukratko njegovu priču o svom islamu, rekao je:

"Moje porijeklo je Majorka (južna Španija), moj otac nije imao djece osim mene. Kada sam navršio šest godina predao me je učitelju - svećniku pred kojim sam učio Indžil. Na iznenađenje, gotovo cijeli Indžil sam naučio napamet u toku dvije godine. Nakon toga, u narednih šest godina sam učio jezik Indžila i filozofiju. Zatim sam otputovao iz mog grada u drugi koji se zove Laredo. Taj grad je u to vrijeme slovio za prijestonicu kršćanskih učenjaka. U njemu je bilo hiljadu i petsto kršćanskih učenjaka. Glavni među njima je bio svećenik pred kojim su svi učili. Tu sam učio o prirodnim naukama i astronomiji u periodu od šest godina. Nakon toga sam u naredne četiri godine podučavan Indžilu i njegovom jeziku. Zatim sam otputovao u Bolonju. To je jako velik grad u kojem su se skupljali učenici iz svih krajeva. Nastanio sam se u crkvi kod jednog velikog i poznatog svećanika koji se zvao Nikola Martel. Taj svećenik je bio posebno cijenjen i ugledan među kršćanima. Sva važna pitanja vezana za vjeru su njemu dolazila, iz dalekih krajeva, od careva i drugih. Uz pitanja dolazili bi i vrijedni pokloni kojima su željeli bereket. Bili bi sretni kada bi prihvatio njihove poklone. Pred tim svećnikom sam učio o temeljima kršćanstva i njegovim propisima. Nastojao sam da se zblížim s njim te sam ga služio i obavljao mnoge njegove poslove. Na kraju sam mu postao vrlo blizak i prislan. Dao mi je ključeve svojih dvora i odaja. Sve je meni prepustio, izuzev jedne male kućice unutar njegovog dvora u kojoj se osamljivao. Mislim da je to mjesto u kojem je čuvao skupocijene poklone koji su mu dolazili. Ostao sam tako uz njega deset godina. Služio sam ga i učio od njega. Jednog dana taj svećenik se razbolio tako da nije došao na redovni čas. Čekajući ga učenici su raspravljali o vjerskim temama. Naišao je govor o citatu u Indžilu "Ja ću uistinu otići a doći će vam nakon mene poslanik koji se zove Paraklit". Raspravljali su o tom najavljenom poslaniku. Na koga se to odnosi? Svako

od njih je iznio svoje mišljenje. Podvojili su se i žestoko raspravljali da bi se nakon toga razišli bez rezultata. Nakon toga sam otišao kod svećenika. Pitao je o čemu se razgovaralo u njegovom odsustvu. Obavijestio sam ga kako smo se razišli po pitanju imena Paraklit i na koga se odnosi. Citirao sam mišljenja i odgovore učenika, a on me upita:

- A kako si ti odgovorio?

- Odgovorio sam kao što je rekao poznati komentator Indžila sudija, taj i taj.

Rekao je:

- Dobar pokušaj, taj i taj je pogrešio, taj i taj gotovo da je blizu ispravnog odgovora, međutim, istina je nešto sasvim drugo. Pravo značenje tog imena znaju samo veliki učenjaci a vi još uvijek znate samo malo!

Požurio sam da mu poljubim stopala govoreći:

- Poglavaru moj, ti znaš da sam ti došao iz dalekog kraja i evo već deset godina te hidmetim. Za to vrijeme sam od tebe naučio veliko znanje. Nadam se da ćeš me tvojom dobrotom poučiti i tom imenu!

Nakon toga je starac zaplakao i rekao mi:

- Sinko moj, doista si mi mnogo drag zbog tvoje službe i posvećenosti meni. Poznavati ovo ime je jako korisno, ali se bojim da će to utjecati na tebe i da će te kršćani tada ubiti.

Rekao sam mu:

- Gospodine moj, Velikog mi Boga i Indžila i onog ko je s njim došao, neću ništa otkriti od onog što mi tajno kažeš osim uz tvoju dozvolu!

Rekao je:

- Onda, sinko moj, znaj, da je Paraklit ime za muslimanskog poslanika Muhammeda i njemu je objavljena četvrta knjiga koju je spomenuo Danijel i da je njegova vjera, vjera istine, a njegovi sljedbenici su opisani u Indžilu!

Rekao sam:

- A šta kažeš o vjeri ovih kršćana?

- Sinko moj kada bi kršćani bili na pravoj Isaovoj vjeri bili bi na Allahovoj vjeri, jer Isa i svi poslanici pozivaju u Allahovu vjeru, međutim oni su vjeru promjenili i nevjernici postali!

Rekao sam:

- Gospodine moj, a kako se spasiti od toga?

- Sinko moj, prihvatanjem islama!

- A da li će se spasiti onaj ko ga prihvati?

- Da - rekao je - uspjet će na dunjaluku i na ahiretu!

Pitao sam:

- Gospodine moj, razuman čovjek izabire za sebe ono što je najbolje, pa ako znaš vrijednost islama šta te spriječava da ga prihvatiš?

- Sinko moj, ovo što sam ti rekao, saznao sam tek kada sam ostario i oslabio, a da sam to saznao kada sam bio u tvojim godinama sve bih ostavio i prihvatio islam - vjeru istine. Želja za dunjalukom je glava svake zablude! Ti vidiš na kakvom sam ja položaju kod kršćana i koliko sam ugledan i cijenjen. Vidiš kako mi imetak dolazi u izobilju. Kada bih ispoljio imalo naklonosti prema islamu narod bi me odmah ubio. Ako bi i pretpostavili da im pobjegnem i pređem u muslimansku zemlju te im kažem da sam došao kao musliman, rekli bi: Sebi si korist donio ulaskom u islam - vjeru istine, zato nam ne prigovaraj zbog prihvatanja vjere kojom ćeš se spasiti od Allahove kazne. Tako bih među njima bio stari starac, siromašan, preko devedeset godina, ne govorim njihovim jezikom i ne znaju moju vrijednost.

- Gospodine moj, savjetuješ li mi da odem među muslimane i prihvatim njihovu vjeru?

- Ako si pametan i želiš da se spasiš požuri! Postići ćeš uspjeh na dunjaluku i ahiretu. Ali, sinko moj, ovo što ti sada kazah niko nije čuo, zato ga drži u strogoj tajnosti. Ako nešto od toga otkriješ odmah će te ubiti i ja ti neću moći pomoći. Znaj da ti ne vrijedi ako kažeš da sam ti ja to rekao, jer ja ću to poreći i meni će vjerovati, a tebi neće!

Obećao sam mu da ću tajnu čuvati. Spremio sam se za putovanje. Na rastanku mi je poželio puno sreće..."

Otputovao je u Tunis gdje je prihvatio islam. Muslimani su ga lijepo prihvatili. Kada mu se rodio sin dao mu je ime Muhammed.⁸

Brojna su svjedočenja onih koji prihvataju islam. Njihove motivacije su različite. Neki su prihvatili islam na osnovu opisa Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, u ranijim knjigama, druge je zadivila ljepota islama, ili pak biografija Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ili nadnaravnost Kur'ana.

Kada je upitan jedan Rus iz Moskve o svom islamu, rekao je: „Došao mi je u ruke primjerak Mushafa. Listao sam tu knjigu tražeći ime autora ali nigdje ga ne nađoh. Pitao sam neke Ruse pa su mi rekli da je Muhammed autor te knjige. Počeo sam čitati. Vidio sam da Muhammed u cijeloj knjizi

⁸ Dar razboritom u odgovoru pristalicama krsta, Ebu Muhammeda Abdullaha el-Majorki et-Terdžumana, str. 61-76.

nije spomenut svega tri-četiri puta. Shvatio sam da on nije autor Kur'ana jer sadržaj na to ne upućuje. Shvatio sam da je to Božija knjiga!”

1918

...

...

...

...

...

...

...

...

...

**Natprirodni događaji koji su se desili
Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem**

... ..

Napisane su brojne knjige na temu m'udžize (čuda) Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.⁹ U tim knjigama je navedeno više od hiljadu m'udžiza koje su se desile Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Te m'udžize su nepobitni dokazi istinitosti Poslanika, jer promjena ustaljenih prirodnih zakona ne dolazi od stvorenja nego samo od Stvoritelja Uzvišenog.

M'udžize su se dešavale i ranijim poslanicima. Kada je Ibrahim, 'alejhisselam, bačen u vatru, postala je hladna i spas njemu. Musaov, 'alejhisselam, štap se pretvarao u ogromnu zmiju. Isa, 'alejhisselam, je uz Allahovu dozvolu oživljavao mrtve. To su bili ajeti-dokazi kojima je Allah pomagao Svoje poslanike kada su njihovi narodi od njih tražili dokaze. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا اللَّهُ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ ﴾

"Oni govore: Zašto mu Gospodar njegov ne pošalje kakvo čudo? Reci: Allah je kadar da pošalje čudo, ali većina njih ne zna!" (El-En'aam, 37.)

﴿ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ﴾

"Oni se zaklinju Allahom najtežom zakletvom da će ako im dođe čudo sigurno zbog njega vjernici postati." (El-En'aam, 109.)

Stoga su najveći nevjernici oni koji vide ajet pa ga zatim poreknu i ostanu nevjernici nakon njega.

Život Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, je prožet brojnim ne-uobičajenim događajima koji ukazuju na njegovu blisku vezu sa Svemoćim Stvoriteljem koji upravlja svim stvorenjima i kada hoće mijenja nama poznate ustaljene zakone i prirodna pravila. Evo nekoliko takvih primjera:

Neživa stvorenja se pokoravaju Poslaniku

Džabir, radijallahu 'anhu, je rekao: "Putovali smo sa Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa smo se zaustavili u jednoj prostranoj dolini. Poslanik se uputio s namjerom da obavi potrebu. Krenuo sam iza njega noseći posudu s vodom. Poslanik je razgledao nebi li našao nešto iza čega bi se

⁹ Kao naprimjer: Dokazi vjerovjesništva, Bejhaki, Dokazi poslanice, Ebu Mutrif-el-Kurtubi, Znakovi vjerovjesništva, Vjerodostojne m'udžize Poslanika, Hajrudin Vanli, Vjerodostojne predaje o dokazima vjerovjesništva, Mukbil ibnu Hadi i drugi.

zaklonio, ali ništa ne nađe. Na kraju doline su bila dva drveta. Poslanik se uputi prema jednom od njih te ga uze za granu i reče:

- Pokori mi se Allahovom dozvolom!

Drvo mu se pokori poput ponizne kamile kojoj je stavljena uzda i koja se potpuno pokorava svom vodiču. Drvo je išlo za njim. Zatim je došao do drugog drveta te i njega uze za granu i reče:

- Pokori mi se Allahovom dozvolom!

Drvo se, također, pokori i tako se dva drveta sastadoše na sredini, a Poslanik reče:

- Spletite se i zaklonite me!

Dva drveta se spletoše. Kaže Džabir: Žurno sam se udaljio strahujući da Poslanik ne osjeti da sam blizu pa da se ne udalji. Sjeo sam tako u razmišljanju, te iznenada ugledah Poslanika kako dolazi, a drveće se razdvojilo i svako se vratilo na svoje mjesto."¹⁰

Povećanje hrane i pića

Bilježe Buharija i Muslim od Džabira, radijallahu 'anhu, da je rekao: "Kada se kopao handak,¹¹ primjetio sam na Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, veliku glad. Otišao sam kući i pitao ženu ima li kod nje bilo kakve hrane jer sam vidio da je Poslanik jako gladan. Izvadila je omot u kojem je bio jedan saa (četiri pregršti) ječma a imali smo i jedno jagnje koje smo hranili u kući. Dok sam ja zaklao jagnje, žena je samljala ječam te smo zajedno završili. Meso sam isjekao i stavio u posudu. Uputio sam se da pozovem Poslanika, a žena mi reče:

- Nemoj me osramotiti pred Poslanikom i onima koji s njim dođu! (Tj. ne dovodi puno ljudi jer je hrane malo).

Došao sam Poslaniku i šapnuo mu: Allahov Poslaniče, zaklao sam jedno malo jagnje i zamjesili smo jedan saa ječma kojeg smo imali pa dođi ti i nekoliko ljudi s tobom da jedete. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, tada glasno povika:

- Narode, Džabir je napravio hranu, požurite na ručak!

Zatim je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao Džabiru:

- Ne skidajte lonac sa vatre i ne kidajte tijesto dok ja ne dođem.

¹⁰ Bilježi Muslim, knjiga: Zuhd i rekaik, poglavlje: Dugi Džabirov hadis, br. 5328.

¹¹ Široki rov koji se kopao na ulazu Medine kako bi se zaštitili od neprijateljskih napada.

Došao sam kući a Poslanik predvodi svijet, kada to žena ugleda izgrdi me i jako se zabrinu, a ja sam rekao:

- Postupio sam kao što si rekla.

Kada je Poslanik stigao, prišao je tijestu, puhnuo u njega i molio Allaha za bereket. Isto je uradio i sa mesom. Zatim je rekao mojoj ženi:

- Pozovi još jednu kuharicu da mijesi sa tobom i uzimajte iz lonca a ne skidajte ga sa vatre.

Kaže Džabir: Bilo je hiljadu ljudi! Ali, kunem se Allahom, svi su jeli koliko su mogli. Na kraju su ostavili hranu i otišli a naš lonac je ključao pun kao što je i bio, a od našeg tijesta se otkida a ono je i dalje kao što je bilo!"¹²

Rekao je Kajs ibnu N'uman: "Kada su Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, i Ebu Bekr, radijallahu 'anhu, skrivajući se činili hidžru iz Mekke u Medinu naišli su na jednog roba koji je čuvao ovce. Zatražili su da ih napoji mlijekom, a pastir je odgovorio:

- Nema u ovom stadu nijedne ovce koja se muze. Jedna ovca se muzla ali je ojanjila bolesno janje i prestala se musti.

- Dovedi je! Reče Poslanik.

Čoban dovede ovcu a Poslanik je priveza. Zatim je potrao njeno vime i Allahu uputio dovu. Iznenada se pojavi mlijeko. Ebu Bekr donese jednu posudu a Poslanik je napuni mlijekom. Prvo je ponudio Ebu Bekru da pije. Zatim je ponovo namuzao posudu mlijekom pa je ponudio pastira da se napije. Na kraju i Poslanik se napoji mlijekom. Na to pastir reče:

- Tako ti Allaha ko si ti? Allaha mi, nikad nisam vidio nekog poput tebe! Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, mu reče:

- Nećeš li nikom odati ako ti otkrijem?

- Dajem ti riječ! Reče pastir.

- Ja sam Muhammed, Allahov poslanik!

- Ti si onaj za koga Kurejšije tvrde da se odmetnuo od vjere?

- Da, tako govore.

- Svjedočim da si ti poslanik i da je istina ono s čime si došao! To što si uradio može samo poslanik i ja te slijedim!

¹² Buharija, knjiga: Vojni pohodi, poglavlje: Bitka na Handaku, br. 3793, i Muslim, Knjiga o pićima, poglavlje: Dozvoljeno je povesti nepozvane u kuću onog za koga znamo da je time zadovoljan, br. 3800.

- Ti to danas ne možeš, ali kada čuješ da sam ojačao dođi kod nas! Reče Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem."¹³

Rekao je Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu:

- Došao sam Allahovom Poslaniku sa nekoliko hurmi i rekao mu: „Dovi Allahu da mi da bereketa u ovim hurmama.“ Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, skupi hurme te uputi dovu za mene tražeći bereketa od Allaha. Zatim je rekao: „Uzmi ih i stavi u ovaj svezak. Kad god budeš htio da uzmeš od ovih hurmi zavuci ruku u njega i uzmi, ali ga nemoj otvarati i širiti“.

Kaže Ebu Hurejre:

- Izvadio sam iz tog svezka toware i toware hurmi. Dijelio sam ih na Allahovom putu. Iz njega smo jeli i druge hranili. Taj svezak sam stalno čuvao vezan za moju odjeću, ali se pokidao na dan kada je ubijen Osman, radijallahu 'anhu.¹⁴

Prenosi Katade od Enesa, radijallahu 'anhu, da je rekao: "Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, je donešena posuda kako bi se abdestio, a bio je na jednoj pijaci u Medini. Stavio je u nju svoju ruku, te je počela između njegovih prsta izvirati voda. Svi prisutni su uzeli abdest tom vodom. Katade upita Enesa:

- A koliko vas je bilo?

- Tri stotine ili oko tri stotine, reče Enes."¹⁵

Povećanje vode i hrane na spomenuti način je stvaranje koje biva samo uz Allahovu dozvolu, stoga je očigledno da je Allah pomogao Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ovim čudima.

¹³ Bilježi: Hakim u Mustedreku, knjiga: Hidžra, br. 4243, i Taberanij u M'udžemu Kebir. Hakim i Zehebi su lanac prenosioca ovog hadisa ocijenili autentičnim.

¹⁴ Bilježi: Ahmed u Musnedu, br. 8274 i Tirmizi, knjiga: Fadileti (vrline), poglavlje: Fadileti Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, br. 3774. Imam Tirmizi je hadis ocijenio dobrim, a šejh Albani ga ocjenjuje vjerodostojnim uzimajući u obzir druge predaje koje ga podupiru. Pogledati: Es-Silsiletus-sahiha, 6/435, br. 2936.

¹⁵ Buharija, knjiga: Vrline, poglavlje: Znakovi poslanstva, br. 3307 i Muslim, knjiga: Fadileti Poslanika, poglavlje: Mudžize, br. 4226.

Liječenje bolesnih

Za vrijeme bitke na Hajberu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: "Sutra ću dati zastavu čovjeku koji voli Allaha i Njegovog Poslanika a Allah i Poslanik njega vole! Allah će na njegovim rukama dati pobjedu." Kada je osvanulo, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je pitao: "Gdje je Alija?" Alija je, u to vrijeme, imao upalu očiju i gotovo da ništa nije mogao vidjeti. Kada je dovedan, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, vidje u kakvom je stanju. Prišao mu je i puhnuo u oči. Nakon toga je Alija, radijallahu 'anhu, odmah progledao. Zatim mu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, dade muslimansku zastavu pod kojom su ostvarili veliku pobjedu, kao što je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obećao.¹⁶

Jezid ibnu ebi Ubejd je rekao: "Vidio sam na potkoljenici Seleme ibnu Ekvā jedan ožiljak. Pitao sam ga o njemu, a on reče:

- To je rana koju sam dobio na dan Hajbera. Kad sam bio pogođen ljudi su povikali: Raniše Selemu!

Otišao sam Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Kada sam mu došao, tri puta je puhnu u ranu. Do sada me nikad više nije zaboljela."¹⁷

Abdullah ibnu 'Atik, radijallahu 'anhu, je za vrijeme jednog prepada slomio nogu. Kada se vratio i obavijestio Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao mu je: "Pruži nogu!" Abdullah je pružio slomljenu nogu a Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem je potra svojom mubarek rukom. Nakon toga je, kaže Abdullah, noga postala kao da nikad nije ni bila slomljena.¹⁸

Uslišenje dove

Rekao je Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu: "Pozivao sam moju majku da prihvati islam a bila je višebožac. Jedne prilike sam je pozivao pa sam čuo od nje ružan govor o Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Plačuci sam otišao Poslaniku. Rekao sam mu:

¹⁶ Buharija, knjiga: Vrline, poglavlje: Vrline Alije, radijallahu 'anhu, br. 3420 i Muslim, knjiga: Fadileti Ashaba, poglavlje: Neki fadileti Alije, br. 4420.

¹⁷ Buharija, knjiga: Vojni pohodi, poglavlje: Bitka na Handaku, br. 3884.

¹⁸ Buharija, knjiga: Vojni pohodi, poglavlje: Ubistvo Ebi Raf'ia, br. 3733.

- Allahov Poslaniče, pozivao sam moju majku da prihvati islam a ona je odbijala. Danas sam je pozvao pa je ružno o tebi govorila. Allahov Poslaniče, traži od Allaha da uputi majku Ebu Hurejre.

Na to je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Allahu uputi majku Ebu Hurejre.

Otišao sam radujući se dovi Poslanika. Kada sam se približio ulaznim vratima našao sam ih zaključana. Čuo sam majku ispred mene kako govori:

- Ebu Hurejre, sačekaj tu!

Čuo sam kapanje vode. Majka se okupala i obukla ogrtač, a zbog žurbe je ostavila pokrivač za glavu. Otvorila je vrata i rekla:

- Ebu Hurejre, svjedočim da nema boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik!

Vratio sam se Allahovom Poslaniku plaćući od radosti. Rekao sam:

- Allahov Poslaniče, raduj se, Allah je uslišao tvoju dovu i uputio majku Ebu Hurejre!

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je zahvalio Allahu na tome, a Ebu Hurejre je rekao:

- Allahov Poslaniče, dovi Allahu da mene i moju majku učini dragim Svojim robovima – vjericima, a nama učini vjernike dragim.

Tada je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Allahu, omili ovog tvog robica i njegovu majku vjericima i omili vjernike njima.

Od tada nije stvoren nijedan vjernik koji čuje za mene ili me vidi a da me ne zavoli."¹⁹

Rekao je Enes ibnu Malik, radijallahu 'anhu: "Ušao je jedan čovjek u mesdžid za vrijeme dok je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, držao hutbu na džumi namazu i dok je još stojao okrenu se prema Poslaniku i reče:

- Allahov Poslaniče, naša imovina je upropaštena, životinje su bez hrane, traži od Allaha da nam da kišu!

Na to je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podigao ruke i dovio za kišu. Tako mi Allaha nismo vidijeli na nebu nijedan oblačak, a ni vjetar nije

¹⁹ Muslim, knjiga: Fadileti ashaba, poglavlje: Neki fadileti Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, br. 4546.

puhao. Ništa nam nije zaklanjalo pogled prema brdu Sel'a,²⁰ nije bilo kuća niti čega drugog što bi ga zaklonilo. Iza tog brda se pojavi jedan mali okrugli oblačak. Kada je došao na sredinu neba oblačak se raširi te poče padati kiša. Tako mi Allaha, tih dana nismo vidjeli Sunce. Sljedeće džume na ista vrata uđe čovjek i dok je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, stajao na minberu i držao hutbu, povika:

- Allahov Poslaniče, voda nam uništi imovinu pa moli Allaha da zaustavi kišu!

Na to je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, podigao ruke i govorio:

- Allahu, učini da pada okolo nas a ne na nas, Allahu, neka pada na planinama i brdima, proplancima i dolinama, mjestima gdje raste drveće!

Nakon toga je kiša prestala i izašli smo a Sunce je grijalo."²¹

Ovo su samo neki od brojnih primjera u kojima je Uzvišeni Allah uslišao dovu Svom Poslaniku odmah nakon što je Poslanik uputi.

Završetak onih koji su pokušali izigrati Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem

Rekao je Enes, radijallahu 'anhu: "Jedan čovjek je bio kršćanske vjere pa je prihvatio islam. Naučio je suru Bekaru i Ali 'Imran. Bio je pisar i zapisivao je objavu koja je dolazila Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem. Nakon toga se vratio u kršćanstvo i preselio u zemlju kršćana. Kršćani su ga zbog toga jako cijenili i poštovali. Govorili su ovo je Muhammedov pisar. Bili su zadivljeni njime, a on je govorio:

- Muhammed ne zna ništa osim ono šta mu ja zapišem.

Nije potrajalo dugo a Allah dade da mu se vrat slomi i da umre. Kršćani su ga zakopali. Kada su osvanuli, našli su ga izbačenog na površinu zemlje. Govorili su:

- Ovo je djelo Muhammeda i njegovih pristalica! Pobjegao je od njih pa su ga iskopali i izbacili na zemlju.

Nakon toga su iskopali duboku rupu i sahranili ga. Kada je osvanulo, našli su ga opet izbačenog iz zemlje. Rekli su ponovo:

²⁰ Ime brda na čijoj strani su se skupljali oblaci koji donose kišu. Time se hoće reći da su mogli vidjeti cijeli horizont ali i pored toga nisu vidjeli ni oblačak.

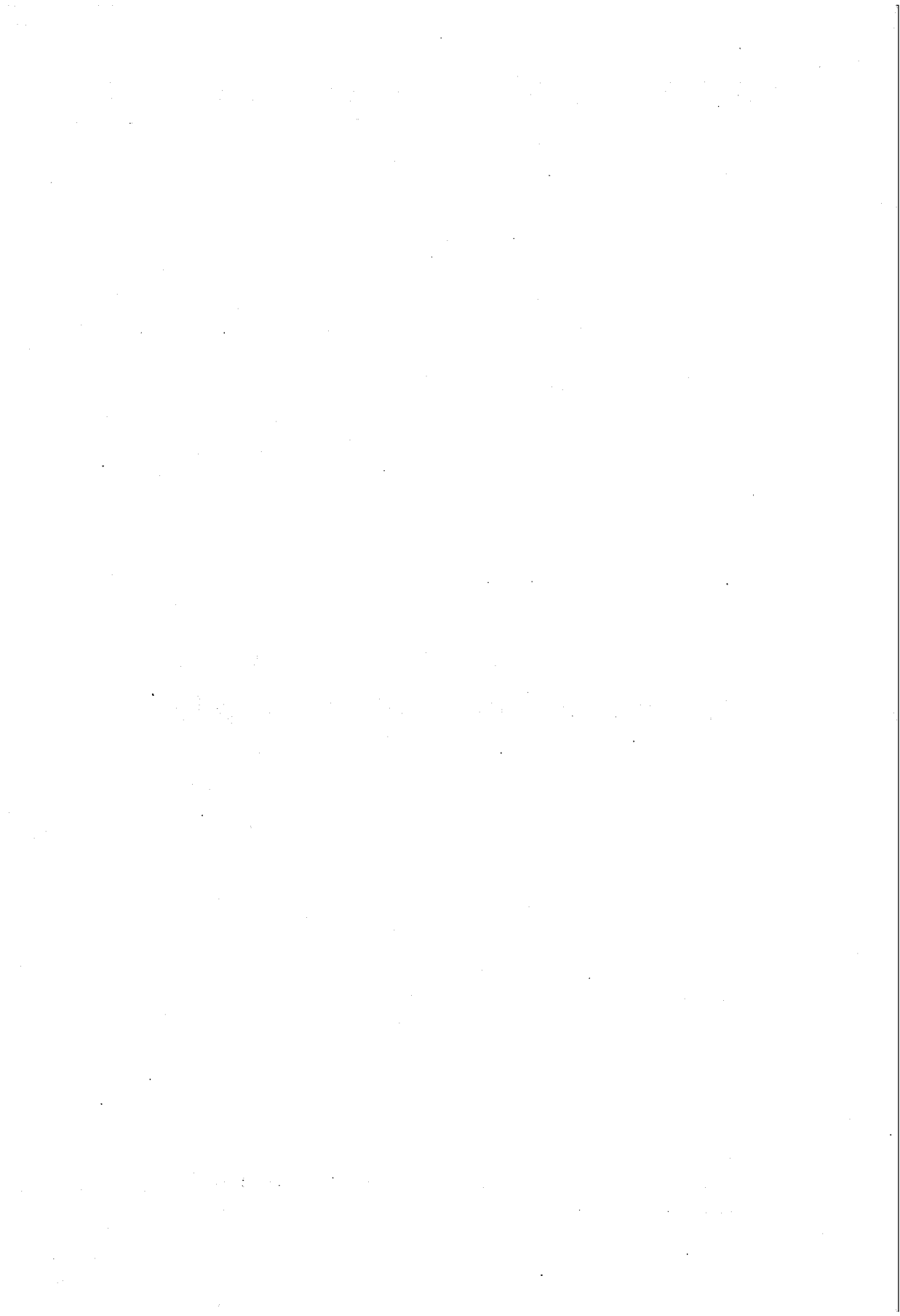
²¹ Buharija, knjiga: Džuma-namaz, poglavlje: Dova za kišu..., br. 957 i Muslim, knjiga: Namaz za kišu, poglavlje: Dova koja se uči u namazu za kišu, br. 1493.

... - Ovo je djelo Muhammeda i njegovih, jer je pobjegao od njih. Iskopali su ovaj put još dublju rupu. Kada su osvanuli, našli su ga izbačenog na zemlji. Tada su uvidjeli da to nije djelo ljudskih ruku pa su ga ostavili tako izbačenog."²²

²² Buharija, knjiga: Vrline, poglavlje: Znakovi poslanstva u islamu, br. 3348 i Muslim, knjiga: Osobine munafika i njihovi propisi, br. 4987.

**Ljepota ahlaka i plemenite ćudi
Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem**

Od jasnih dokaza istinitosti Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, je njegov moral, ahlak i plemenite ćudi, njegove vrline i narav. Rekao je Uzvišeni:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾

"Jer ti si zaista najljepše ćudi." (Kalem, 4.)

Prenosi se od Enesa, radijallahu 'anhu da je rekao: "Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je bio najljepše ćudi..."²³

Ćud Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, je zadivila mnoge, kako prijatelje tako i neprijatelje. Njegov moral i plemenite vrline bile su inspiracija nebrojenim učenjacima i piscima koji su pisali o njegovom životu.²⁴

Veličina čovjeka se očituje kroz njegove osobine - prirodu i ćud, kroz velika djela koja uradi ili pak kroz tragove koji su ostali iza njega. Svaki velikan se istakao u nekoj od ovih osobina, međutim, Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, se istakao u svim tim osobinama. Bio je najplemenitije ćudi, imao je najveće djelo i iza sebe je ostavio najveći trag.

Evo nekoliko detalja iz života Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, koji nam otkrivaju neke od njegovih plemenitih osobina:

Skromnost Poslanika , sallallahu 'alejhi ve sellem

Osobina koja je krasila ličnost Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i koja plijeni ljudska srca je njegova skromnost, neuzdizanje nad drugima i zadovoljstvo sa najminimalnijim od stvari dunjaluka. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾

"Reci ne tražim ja od vas za ovo nikakvu nagradu..." (Sad, 86.)

Od Enesa, radijallahu 'anhu, se prenosi da je rekao: "Došao je čovjek Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i rekao:

- O Muhammede, vođo naš, sine našeg vođe, najbolji među nama i sine najboljeg među nama!

Na to mu Poslanik reče:

²³ Buharija, knjiga: Edeb, poglavlje: Nazivanje dječaka, br. 5735 i Muslim, knjiga: Fadileti, poglavlje: Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je bio najljepše ćudi, br. 4272.

²⁴ Kao naprimjer: Šemaihi-N-Nebij, Tirmizi, El-Envar fi šemaihi-l-muhtar, El-Begavi.

- O ljudi, budite bogobožni i ne dozvolite šejtanu da vas zavede! Ja sam Muhammed sin Abdullaha, Allahov rob i Njegov Poslanik. Tako mi Allaha ne volim da me uzdižete iznad stepena koji mi je Allah dao."²⁵

U drugom hadisu kaže Enes radijallahu 'anhu: "Niko nije bio draži ashabima od Allahovog poslanika, međutim, kada bi ga vidjeli, nisu ustajali jer su znali da on to mrzi."²⁶

U jednom dugom hadisu opisuje Omer, radijallahu 'anhu, kako je ušao u kuću Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, a on leži na prostirci od tkanine, pod glavom mu jastuk od kože ispunjen palminim vlaknom. Kaže Omer: "Vidio sam kako se gruba prostirka ocrtala na tijelu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pa sam zaplakao, a on upita:

- Zbog čega plačeš Omere?

Rekao sam:

- Allahov Poslaniče, Kisra i Kajsar žive u svom raskošu, a ti Allahov poslanik u ovakvom stanju!

Na to Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, reče:

- Zar nisi zadovoljan da njima pripadne ovaj svijet a nama vječni ahiret!"

27

Znala su proći po dva mjeseca a da se u Poslanikovoju kući ne naloži vatra, jer se ništa nije kuhalo. Jeli su samo hurme i vodu.²⁸

I da je bogdo toga bilo dovoljno. Dešavalo se da prosjakinja pokuca na vrata Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, prvog čovjeka u Medini i vođe muslimana, nadajući se da će tu naći ono što traži, međutim, izlazi Aiša, radijallahu 'anha, žena Poslanika, i daje sve što ima od hrane, daje joj posljednju hurmu koju nalazi u kući.²⁹

²⁵ Ahmed u Musnedu, br. 12141, Nesai u Suneni kubra, 1007, i Bejhaki u Delailu-n-Nubuve, br. 2255. Rekao je šejh Albani: "Prenosioci ovog hadisa su pouzdani ispunjavaju uvjete Muslima." (Es-Silsiletus-sahiha, br. 1097).

²⁶ Ahmed u Musnedu, br. 11936, Tirmizi, knjiga: Edeb, poglavlje: Predaje o pokudenosti da čovjek ustane drugom, br. 2678, rekao je Tirmizi: "Ovaj hadis je hasen sahih garib po ovoj predaji."

²⁷ Buharija, knjiga: Tefsir, poglavlje: Želiš udovoljiti tvojim ženama, br. 4532.

²⁸ Buharija, knjiga: Poklon i njegova vrijednost, br. 2379 i Muslim, knjiga: Zuhd i rekaik, br. 5282.

²⁹ Buharija, knjiga: Zekat, poglavlje: Čuvajte se vatre makar sa pola hurme, br. 1329 i Muslim, knjiga: Dobročinstvo i čuvanje rodbinske veze, poglavlje: Vrijednost dobročinstva prema kćerkama, br. 5362.

Ponekad bi došao gost Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa bi potražio nešto čime bi ga ugostio, međutim, kod svih devet žena Poslanika nije bilo ništa osim vode!³⁰

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je svoje najbliže učio skromnosti. Svojim ženama je dao da izaberu između sabura i strpljenja uz njega na takvom životu a nagrada će im biti džennet, ili da ih na lijep način pusti, pa su izabrale život s njim. Uzvišeni Allah je o tome rekao:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّوْهُ قُلُوبًا لَا رُؤُوسَ لَهَا إِن كُنْتُمْ تَرُدُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْتُمْ أَمْ تَتَذَكَّرُونَ وَأَسْرَحَكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٣٨﴾
وَلَئِن كُنْتُمْ تَرُدُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِنكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣٩﴾﴾

"O vjerovjesniče reci ženama svojim: Ako želite život na ovome svijetu i njegov sjaj onda se odlučite daću vam pristojnu otpremu i lijepo ću vas otpustiti, a ako želite Allaha i Poslanika Njegova i onaj svijet pa Allah je doista onima među vama koje čine dobra djela pripremio nagradu veliku." (El-Ahzab, 28-29.)

U stvarima dunjaluka Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je davao prednost drugima nad svojim najbližim.

Rekao je Alija, radijallahu 'anhu da se Fatima, kćerka Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, požalila na težak rad. Na njenoj ruci su se vidjeli žuljevi koje je dobila okrećući žrvanj. U to vrijeme je Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, stiglo roblje. Fatima, radijallahu 'anha, je došla kući Poslanika kako bi tražila da joj da slugu. Nije našla Poslanika pa je obavijestila Aišu o svojoj potrebi. Nakon toga je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, došao kod Alije, radijallahu 'anhu. Alija i Fatima su već bili legli pa je sjeo kod njih i rekao:

"- Hoćete li da vas uputim na bolje od onog što ste tražili? Kada legnete proučite trideset i tri puta subhanallah, trideset i tri puta elhamdulillah, i trideset i četiri puta Allahu ekber, to vam je bolje od sluge!"³¹

Skromnost Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, u stvarima dunjaluka jasno govori da je on samo htio pokornost Allahu i ahiret. Takva je bila

³⁰ Buharija, knjiga: Vrline, Poglavlje o ajetu: "I drugima daju prednost iako su sami u potrebi.", br. 3514 i Muslim, knjiga: Piće, poglavljje: Ukazivanje počasti gostu i vrijednost davanja prednosti gostu nad sobom, br. 3829.

³¹ Buharija, knjiga: Vrline, poglavljje: Fadileti Alije, redijellahu 'anhu, br. 3429 i Muslim, knjiga: Zikr, dova, pokajanje i istigfar, poglavljje: Učenje zikra jutrom i pred spavanje, br. 4906.

praksa i ostalih poslanika. U suri Šu'ara poslanici: Nuh, Hud, Salih, Lut i Šuajb, alejhimusselam, svi su rekli:

﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْمَلَمِينَ ﴾

"Za ovo od vas ne tražim nikakve nagrade mene će Gospodar svjetova nagraditi." (Eš-Šu'ara, 109, 127, 145, 164, 180.)

Poslanikov, sallallahu 'alejhi ve sellem, stid

Rekao je Ebu Seid, radijallahu 'anhu: "Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, se više stidio nego djevica koja ne izlazi iz kuće. Kada bi vidio ono što prezire to bi se primjetilo na njegovom licu."³²

Blagost

Rekao je Enes, radijallahu 'anhu: "Išao sam sa Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem, a imao je na sebi ogrtač iz Nedžrana grubog poruba. Utom ga sustiže jedan bedevija (pustinjak) te ga snažno povuče za ogrtač. Pogledao sam u otkriveno rame Poslanika a porub ogrtača se ocrtao na njegovoj koži od jačine kojom je pustinjak povukao ogrtač. Bedevija tada reče:

- Muhammede! Naredi neka mi se da nešto od Allahovog imetka koji je kod tebe!

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, se okrenu i glasno se nasmija a zatim naredi da mu se udovolji."³³

Plemenitost

Prilike da živi u raskoši i izobilju su se često pružale Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, međutim, on je plemenito udjeljivao i davao prednost drugima nad sobom.

Rekao je Džabir, radijallahu 'anhu: "Nije se desilo da neko nešto zatraži od Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, pa da mu kaže: Ne."³⁴

³² Buharija, knjiga: Vrline, poglavlje: Osobine Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, br. 3298 i Muslim, knjiga: Fadileti, poglavlje: Veliki stid Poslanika sallallahu 'alejhi ve sellem, br. 4283.

³³ Buharija, knjiga: Odjeća, poglavlje: Ogrtači..., br. 5362 i Muslim, knjiga: Zekat, poglavlje: Udjeljivanjem onom ko grubo traži, br. 1749.

Milost

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴾

"A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali." (El-Enbija, 107.)

Rekao je Ebu Hurejre, radijallahu anhu: "Jednom prilikom bi rečeno Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem:

- Dovi Allahu da uništi mušrike!

A on na to reče:

- Nisam poslan da proklinjem! Poslan sam kao milost!"³⁵

Kaže Abdurrahman ibnu Abdullah, radijallahu 'anhuma da je njegov otac rekao: "Bili smo na putovanju zajedno sa Allahovim Poslanikom, sallallahu 'alejhi ve sellem. Jednom prilikom Poslanik se uputio da obavi potrebu a mi smo vidjeli jednu pticu sa kojom su bila dva ptičića. Uzeli smo ptičiće a ptica je letjela nisko iznad naših glava. Utom dođe Poslanik te upita:

- Ko je rastužio ovu pticu i uzeo njenu djecu? Vratite joj ptičiće! Drugom prilikom je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, vidio mravnjak na kojem smo ložili vatru pa je upitao:

- Ko je ovo zapalio?

- Mi - rekli smo, a on je kazao:

- Ne kažnjava vatrom niko osim Gospodar vatre!"³⁶

Odnos prema drugima

Rekao je Enes, radijallahu 'anhu: "Služio sam Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, devet godina, nikada nije rekao za nešto što sam uradio: zbog čega si to uradio, niti za nešto što nisam uradio: zašto to nisi uradio?"³⁷

³⁴ Buharija, knjiga: Edeb, poglavlje: Lijep ahlak, br. 5574 i Muslim, knjiga: Fadileti, poglavlje: Nije se desilo da..., br. 4274.

³⁵ Muslim, knjiga: Dobročinstvo, čuvanje rodbinske veze i adabi, poglavlje: Zabrana proklinjanja životinja i drugog, br. 4704.

³⁶ Ahmed, br. 3643, i Ebu Davud, knjiga: Džihad, poglavlje: Pokuđenost paljenja neprijatelja vatrom, br. 2300. Šejh Albani je rekao o ovom hadisu: Sahih. Pogledati: Es-Silsiletus-Sahiha.

³⁷ Muslim, knjiga: Fadileti, poglavlje: Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je bio najljepšeg ahlaka, br. 4272.

Muhammedova, sallallahu 'alejhi ve sellem, iskrenost

Rekao je Ibnu Abbas, radijallahu 'anhuma: "Kada je objavljen ajet:

﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴾

"I opominji rodbinu svoju najbližu." (Eš-Šu'ara, 214.),

izišao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, popeo se na Safu³⁸ i povikao:

- Ja sabahah!³⁹

Prisutni se zapitaše:

- Ko to doziva?

- Muhammed! Odgovorili su, te se sakupiše oko njega.

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je poimenice dozivao kurejšijska plemena. Kada su se Kurejšije sakupili upita ih:

- Šta mislita ako bih vas obavijestio da je iza ovog brda konjica koja se sprema da vas napadne da li biste mi povjerovali?

- Da! - rekli su - nikad nismo od tebe laž čuli!

Poslanik im na to reče:

- Ja vas doista opominjem prije nego vas bolna patnja snađe!

Ebu Leheb, amidža Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, na to reče:

- Propao dabogda, samo zato si nas sakupio!

Nakon toga je Uzvišeni Allah objavio suru "Tebet":

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾

"Neka propadnu ruke Ebu Leheba, i propao je!" (El-Mesed, 1.)⁴⁰

Kada je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, upitao Kurejšije, svoju familiju, rodbinu i komšije: "Šta mislita ako bi vas obavijestio da je iza ovog brda konjica koja se sprema da vas napadne da li bi mi povjerovali?". Kakav je bio odgovor Kurejšija? Među njima je Muhammed odrastao i oni su ga vrlo dobro poznavali, rekli su: "Nikad nismo od tebe čuli laž!" Nikad, iako su bili svi na okupu, i niko od njih to nije porekao. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je među njima živio četrdeset godina prije poslanstva i pored toga

³⁸ Brdašce u blizini časne K'abe.

³⁹ Način na koji se poziva narod kako bi se skupio radi nečeg važnog.

⁴⁰ Buharija, knjiga: Tefsir, poglavlje: Opominji bližnju rodbinu, br. 4397 i Muslim, knjiga: Iman, poglavlje: O ajetu: Opominju bližnju rodbinu, br. 307.

nisu od njega čuli laž. Zato Ebu Leheb nije mogao reći: Ne ti si lažljivac! Jer su svi znali da Muhammed ne laže. Stoga je Ebu Leheb pokušao na neki način umanjiti značaj onog zbog čega je Muhammed sakupio Kurejšije i značaj njegovog govora, rekao je: "Samo zbog toga si nas sakupio!"

Hirakl, rimski kralj, čuvši da se među Arapima pojavio poslanik naredi da mu se dovedu Arapi koji su se u to vrijeme zadesili u njegovoj zemlji. Kada su Arapi stali pred rimskog kralja, upita ih ko je od njih najbliži rođak tom koji tvrdi da je poslanik, pa su pokazali na Ebu Sufjana, uglednog Kurejšiju. Hirakl naredi Ebu Sufjanu da istupi a drugima naredi da stanu iza njegovih leđa, te ako Ebu Sufjan nešto slaže da na to ukažu. Zatim je postavljao pitanja na osnovu kojih je htio znati pravo stanje tog koji tvrdi za sebe da je poslanik. Između ostalog pitao je:

- Da li ste ga optuživali da je lažljivac prije nego što je počeo pozivati u vjeru?

- Ne! - rekli su, a Hirakl je na kraju, nakon što je dobio odgovore na postavljena pitanja, rekao:

- Znao sam da onaj ko ne laže ljudima neće lagati na Allaha!⁴¹

Onaj ko je imao čast vidjeti lice Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, znao je da to nije lice lažljivca. Rekao je Abdullah ibnu Selam, radijallahu anhu: "Kada je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, prvi put došao u Medinu, ljudi su požurili njemu, pa sam i ja došao da ga vidim. Kada sam vidio lice Allahovog poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, znao sam da njegovo lice nije lice lažljivca."⁴²

Također, onaj ko je imao priliku čuti njegov govor znao je da Muhammed, alejhissalatu vesselam, nije lažljivac. Jedan od pratilaca Allahovog Poslanika, ashab koji se zvao Damad, Allah njime bio zadovoljan, prije nego što će prihvatiti islam doputovao je u Mekku. Stigavši u Mekku čuo je neke neuke Mekelije kako govore da je Muhammed opčaran i da je poludio. Damad se inače bavio liječenjem od takvih bolesti pa je sam sebi govorio:

⁴¹ Buharija, knjiga: Početak objave, poglavlje: Početak objave, br. 6 i Muslim, knjiga: Džihad i vojni pohodi, poglavlje: Poslanikovo pismo Hiraklu, br. 3322.

⁴² Tirmizi, knjiga: Opis Sudnjeg dana..., br. 2409, Ibnu Madže, knjiga: Obavljenje namaza, poglavlje: Predaje o noćnom namazu, br. 1324. Rekao je Tirmizi: Ovaj hadis je sahih.

- Ako bi sreo tog čovjeka pokušao bih mu pomoći ne bi li ga Allah mojim sebebom izliječio.

Uistinu, Damad sreće Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, te mu reče:

- Muhammede, ja se bavim liječenjem a Allah mojim uzrokom izliječi koga hoće pa ako želiš pokušat ću da te izliječim.

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, na to reče:

- Zahvala Allahu, Njega hvalimo i od Njega pomoć tražimo. Koga Allah uputu niko ga zavesti neće, a koga u zabludi ostavi niko ga na pravi put izvesti neće. Svjedočim da nema boga osim Allaha i svjedočim da je Muhammed Allahov rob i poslanik.

Na to Damad reče:

- Molim te, ponovi mi te tvoje riječi!

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, ih ponovi, a Damad još jednom zatraži da mu se ponove te riječi te mu Poslanik još jednom ponovi. Damad tada reče:

- Slušao sam govore vračara, čarobnjaka i pjesnika, ali nikada nisam čuo nešto slično ovim tvojim riječima! Ove riječi dostižu do najdubljih morskih dubina! Pruži mi ruku da ti se zakunem da sam na vjeri islamu!"⁴³

Oni koji su živjeli uz Poslanika svjedoče da je iskren, ko ga prvi put vidi zna da je iskren, ko čuje njegove riječi zna da je iskren, onaj ko čuje o njemu a nije ga vidio, poput Hirakla, zna da je iskren, čak i njegovi ratni neprijatelji, poput Ebu Sufjana, svjedoče da je iskren! Može li nakon svega toga postojati sumnja?

Onaj ko laže dobro zna svoje stanje. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, vrlo dobro zna za sebe da je iskren. Prenosi se od Aiše, Allah njome zadovoljan bio, da je rekla: "Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, su čuvali stražari sve dok nije objavljen ajet:

﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ مِنَ النَّاسِ﴾

"A Allah će te od ljudi štititi!" (El-Maida, 67.)

Kada je ovaj ajet objavljen Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je promolio glavu iz šatora i rekao:

- O ljudi, idite slobodni ste, Allah će me štititi."⁴⁴

⁴³ Muslim, knjiga: Džuma, Poglavlje o neduljenju džume-namaza i hutbe, br. 1436.

U to vrijeme su arapska plemena bila u ratu protiv Poslanika i opasnost je vrebala sa svih strana. Pitamo se, može li neiskren tako postupiti? Kako bi lažljivac mogao otjerati od sebe one koji ga čuvaju, tvrdeći da ga Allah čuva, a da istovremeno zna u dubini duše da je neiskren.

U Bici na Hunejnu, pred žestokim nasrtajem neprijatelja nastalo je rasulo u redovima muslimanskih boraca, tako da su se razbježali i rasuli. U tim trenucima Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, na svojoj mazgi jurnu prema neprijatelju, a mušrici se uputiše prema njemu. Kada su prišli blizu, nije pobjegao niti se uplašio, nego silazi sa mazge i govori: "Ja sam poslanik a ne laž, ja sam sin Abdul-Muttaliba!",⁴⁵ kao da ih izaziva i skreće pažnju na sebe, ali tako mi Allaha, nisu mu naudili, nego je Allah poslao Svoju vojsku, zaštitio Poslanika i dao mu pobjedu. Rekao je Bera ibnu 'Azib, radijallahu 'anhu: "Tako mi Allaha kada bi se borba zaoštrila krili bismo se iza Allahovog Poslanika, a među nama je bio hrabar onaj ko se bori rame uz rame sa Poslanikom."⁴⁶

Kada je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, preselio na ahiret, iza sebe je ostavio devet žena. Privatni život Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, i njegov odnos prema svojim ženama najbolje otkriva njegovu stvarnu ćud. Nije nemoguće pretvarati se pred drugima, međutim, pretvaranje ne može vječno trajati. Kada je čovjek kod kuće i sa svojom porodicom, neminovno mora pokazati svoje pravo lice. Da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, imao samo jednu ženu, postojala bi mogućnost da se dogovore na prikrišanu određene tajne, međutim, sa devet žena to nije moguće. Među njegovim ženama bila je Safija, kćerka Huzej ibnu Ahtaba, koju je oženio nakon što je ratovao protiv njenog naroda. U tom ratu je ubijen Safijin muž, otac i amidža, a i sama Safija je bila zarobljena pa ju je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, oslobodio i zatim oženio. Također, Ummu Habibe je bila žena Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, u vrijeme dok je njen otac vodio rat protiv Poslanika. Isto tako Džuvejrija, žena Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, je pripadala narodu koji je ratovao protiv Poslanika. Ove žene, majke vjernika, Allah njima zadovoljan bio, su imale povoda da se osvete Poslaniku makar sa ružnom riječi o njemu nakon njegove smrti, međutim, to se nije

⁴⁴ Tirmizi, knjiga: Tumačenje Kur'ana, Poglavlje o suri Maidi, br. 2972. Rekao je Tirmizi: Garib, a šejh Albani je hadis ocijenio dobrim.

⁴⁵ Buharija, knjiga: Džihad i vojni pohodi, poglavlje: Propis govora: Ja sam sin toga i toga, br. 2815 i Muslim, knjiga: Džihad i vojni pohodi, poglavlje: Bitka na Hunejnu, br. 3325.

⁴⁶ Muslim, knjiga: Džihad i vojni pohodi, poglavlje: Bitka na Hunejnu, br. 3326.

desilo, naprotiv, svaka od njih prenosi o Polniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, samo najbolje i najljepše što se može kazati o jednoj ličnosti.

Žene Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, nas obavještavaju o detaljima iz njegovog privatnog života. Tako, naprimjer, Aiša, radijallahu 'anha, kazuje: "Jedne noći sam osjetila da Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nije pored mene pa sam pomislila da je otišao nekoj drugoj od svojih žena. Potražila sam ga pa kada sam se vratila, zatekla sam ga na ruku'u ili na sedždi dok je izgovarao: 'Slavljen neka si Allahu. Tebi hvala. Nema boga osim Tebe.' Rekla sam: 'Draži si mi od oca i majke, ja doista brinem o jednoj stvari a ti o sasvim drugoj.'" ⁴⁷

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je vjerovao u principe u koje poziva. Noću je tako dugo klanjao da bi mu noge otekle. Stalno je tražio oprosta od Allaha, pa su znali pitati:

- Zar ti Allah nije oprostio prošle i buduće grijehе?

A on je odgovarao:

- A zar da ne budam Allahu zahvalan rob!? ⁴⁸

Navest ću jedan primjer koji dovoljno kazuje koliko je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, vjerovao u principe u koje poziva i koliko se pridržavao rada po njima i njihove potpune primjene.

Kada bi među nama bio optužen neko iz ugledne porodice, poput predsjednika ili ministra, šta mislite da li bi bio zatvoren kao što bi bio zatvoren slab i neugledan? Kada bi ukrao, da li bi se na njemu sproveo zakonski propis kao što bi se sproveo nad drugim? Ili bi se možda našli oni koji će se založili da se slučaj zataška ili da se ublaži kazna? Desilo se, u vrijeme Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, da je žena iz jedne od najuglednijih kurejšijskih porodica ukrala. Pripadala je porodici Mahzum, porodici Velida kojeg su zvali vehid (jedini). To je porodica i Halida, radijallahu 'anhu, najboljeg vojskovođe koji nikada nije izgubio bitku. Ta žena je ukrala. Krađa se potvrdila i dokazala. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je presudio da se izvrši Šerijatom predviđena kazna za krađu – da joj se odsiječe ruka. Nakon toga su Kurejšije počeli tražiti nekog ko bi se za nju

⁴⁷ Muslim, knjiga: Namaz, poglavlje: Šta se izgovara na ruku'u i sedždi, br. 750.

⁴⁸ Buharija, knjiga: Džuma, poglavlje: Poslanikov, sallallahu 'alejhi ve sellem, noćni namaz, br. 1062 i Muslim, knjiga: Osobine Sudnjeg dana, Dženneta i Džehennema, poglavlje: Mnostvo dijela i povećanje ibadeta, br. 5044.

zauzeo misleći da će joj Poslanik oprostiti jer su znali da on puno prašta. Međutim, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, se jako naljutio zbog njihovog pokušaja. Rekao je da su prijašnji narodi upropašteni upravo zbog toga što su, kada bi trebao biti kažnjen neko ko je ugledan, oni bi mu praštali, a kada bi trebao biti kažnjen neko ko je društveno slab oni bi sproveli kaznu. Zatim im govori riječi koje su zacrtale važan princip u ovoj vjeri, rekao je:

- "Tako mi Allaha kada bi Fatima kćerka Muhammeda ukrala odsjekao bi njenu ruku".⁴⁹

To je, za Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, bilo sasvim prirodno jer je on živio vjerom i za vjeru. Njegovi prohtjevi su bili potčinjeni objavi. Sve što ga veže za ljude: rodbina, prijateljstvo ili korist sve to nestaje ako se suprostavi istinskoj vjeri.

Neuzdizanje nad drugima

Nailazile su idealne prilike za hvalisanje i uzdizanje, međutim, Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, to nije želio iskoristiti. Izučavajući život Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, možemo naći puno primjera koji to potvrđuju, primjera koji ni nemuslimane ne ostavljaju ravnodušnim.

Emil Dermangam, Francuz koji je boravio u Alžiru, pisao je o životu Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Između ostalog je rekao: "Muhammedu se rodio sin Ibrahim koji je kao dijete umro. To je Poslanika jako ražalostilo. Zakopao ga je svojom rukom. Desilo se da se upravo na dan njegove smrti pomračilo Sunce pa su muslimani rekli:

- Sunce se pomračilo zbog smrti Ibrahima!

Međutim, Muhammedova duša je bila iznad toga pa je to odbio i rekao:

- Sunce i Mjesec su samo dva Allahova znaka, ne pomračuju se zbog nečije smrti niti života!⁵⁰ⁿ⁵¹

To je tačno, jer da je lažno tvrdio poslanstvo sigurno bi iskoristio takvu neponovljivu priliku i rekao bi: Pogledajte, i Sunce se raztužilo zbog moje tuge!

⁴⁹ Buharija, knjiga: Hadisi o poslanicima, poglavlje: Hadis o pećini, br. 3216 i Muslim, knjiga: Šerijatske sankcije, poglavlje: Sječenje ruke kradljivcu makar bio ugledan, br. 3196.

⁵⁰ Buharija, knjiga: Džuma, poglavlje: Namaz za vrijeme pomračenja Sunca, br. 983 i Muslim, knjiga: Pomračenje, poglavlje: Namaz za vrijeme pomračenja, br. 1499.

⁵¹ Muhammedov život, Emil Dermangam, 318, prenešeno iz: Jasni dokazi istinitosti najboljeg čovjeka, 82.

Ove plemenite osobine koje su krasile Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, priznaju čak i njegovi neprijatelji, nevjernici, Kurejšije i svi drugi koji su nepristrasno izučavali njegov život.

Nagovještaj događaja u budućnosti

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je obavijestio o mnogim događajima koji će se zbiti u budućnosti. Ti događaji se nisu mogli pretpostaviti jer nije postojalo u vrijeme kada je o tome govorio ništa što na njih upućuje. Nije teško nagovijestiti budućnost kada se ostvare znakovi određene pojave. Poput čovjeka koji naiđe pored stare oronule kuće ispucalih zidova i stubova, i kaže: pripazite, ova kuća će se srušiti. Međutim, kada bi to rekao za novu kuću napravljenu na najmoderniji način i pod nadzorom iskusnih stručnjaka, rekli bi: tako nešto razuman insan ne govori. Stoga, ukoliko ne postoje indicije ne može se pretpostaviti šta će se desiti u budućnosti.

Dok je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, boravio u Mekki, imao je mali broj pristalica koji su prolazili kroz razna mučenja i torture. Neprijatelji islama su ih zlostavljali na sve moguće načine: vrijeđanjem, udaranjem, protjerivanjem, mučenjem, društvenom i ekonomskom izolacijom a ponekad i ubijanjem. U tom teškom mekkanskom periodu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, najavljuje uspon vjere islama i njegovo upotpunjenje.

Rekao je Habbab ibnu-l-Erett, radijallahu 'anhu: "Požalili smo se Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, na teško stanje u kojem se nalazimo, a on je ležao naslonjen na svom ogrtaču u sjeni K'abe, rekli smo:

- Zašto ne tražiš od Allaha da nam da pobjedu, zašto ne doviš Allahu? A on na to reče:

- U narodima koji su bili prije vas, čovjek je mučen tako da bi mu iskopali rupu u zemlji i u nju ga stavili, zatim bi došli sa pilom koju bi stavili na njegovu glavu i raspolili je na dva dijela, ili bi sa željeznim kliještima kidali meso i od kosti ga odvajali, ali ga sve to nije odvrćalo od njegove vjere! Tako mi Allaha ova vjera će se upotpuniti tako da će putnik mirno putovati od San'a do Hadremeuta, ne bojeći se nikog osim Allaha ili vuka za svoje stado! Ali vi požurujete!"⁵²

Nakon što se Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa svojim ashabima preselio iz Mekke u Medinu, arapska plemena pokreću rat protiv njih.

Ashabi kopaju handak (široki rov) na ulazu Medine kako bi se zaštitili od ujedinjenih arapskih plemena koja su se uputila prema Medini s namjerom da istrijebe muslimane. Uzvišeni Allaha u Svojoj knjizi slikovito opisuje to teško stanje i kaže:

⁵² Buharija, knjiga: Vrline, poglavlje: Znakovi vjerovjesništva, br. 3343.

﴿ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظَّنُونَا ﴿١٠﴾ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾ ﴾

"Kad su vam došli i odozgo i odozdo, i kada su pogledi upreti bili a duša do grkljena došla, i kada ste o Allahu svašta pomišljali, tada su vjernici bili u iskušenje stavljeni i ne mogu biti gore uznemireni." (El-Ahzab, 10-11.)

U takvom stanju Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem, raduje svoje ashabe i ovaj ummet donoseći im radosne vijesti o velikim pobjedama koje čekaju muslimanski ummet.

Da su muslimani bili ostvarili pobjedu nad Arapima te da je nakon toga došao nagovještaj da će osvojiti Rimsko i Perzijsko carstvo, Jemen, Šam, Misir, Istanbul i druge zemlje i gradove moglo bi se reći da se to moglo predvidjeti jer su nadvladali Arape, međutim, čudno je da Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, obaviještava o tim pobjedama u najtežim uvjetima, u trenucima kada se bori za odbranu vlastitog života i kada prijeti opasnost potpunog istrebljenja svih muslimana. Ashabi žive u strahu, pod prijetnjom daleko brojnijeg i spremnijeg neprijatelja, trpe žestoku glad, tako da je i sam Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, vezao kamen za stomak kako bi lakše podnosio tešku glad, u takvom stanju Poslanik, obećava ashabima i ovom ummetu da će dvije tada najjače sile: Bizantija koja je vladala Šamom⁵³ i Perzija koja je vladala prostorom današnjeg Iraka i Irana pasti pod upravu muslimana, kao i područje Jemena.

Rekao je Bera' ibnu 'Azib, radijallahu 'anhu: "Resulullah nam je naredio da kopamo handak. Na jednom mjestu u handaku se ispriječila velika stijena kojoj krampovi ništa nisu mogli. Požalili smo se Allahovom Poslaniku te je on došao. Sišao je do stijene, uzeo kramp i rekao: bismillah, zatim je udario po kamenu. Jedna trećina stijene se odvalila. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, povika:

- Allahu ekber, dati su mi ključevi Šama, tako mi Allaha doista sa ovog mjesta vidim njegove crvene dvore.

Zatim reče: Bismillah! i ponovo udari stijenu. Druga trećina stijene se odvali a Poslanik povika:

- Allahu ekber, dati su mi ključevi Perzije, tako mi Allaha doista sa

⁵³ Područje današnje Palestine, Jordana i Sirije.

ovog mjesta vidim Medain i njegov bijeli dvor.

Zatim reče: Bismillah! i ponovo udari stijenu te se odvali preostali dio kamena a Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, povika:

- Allahu ekber, dati su mi ključevi Jemena, tako mi Allaha doista sa ovog mjesta vidim kapije San'a."⁵⁴

U drugom hadisu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: "Kada skonča Kisra⁵⁵ nema kisre nakon njega, a kada skonča Kajsar⁵⁶ nema kajsera nakon njega, tako mi Onog u čijoj ruci je moja duša njihove riznice će se potrošiti na Allahovom putu."⁵⁷

U ovim hadisima je nagovještaj skorog završetka dvije velike carevine, tada najjače svjetske sile, nagovještaj njihovog bespovratnog raspada i nagovještaj pobjede islama u tim područjima.

Uistinu, ovo obećanje se ubrzo ispunilo baš kao što je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, najavio. Ashabi su porazili Kisru i Kajsara, a njihovo blago su utrošili na Allahovom putu. Historija je sve to zapisala i niko je ne može poreći.

Jedan od nagovještaja Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, nam prenosi Ebu Bekreh, radijallahu 'anhu. Rekao je: "Čuo sam Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, dok je sjedio na minberu, a Hasan (njegov unuk) pored njega, čuo sam ga kako, okrećući se jedan put prema Hasanu a drugi put prema nama govori:

- Ovaj moj sin će biti ugledni vođa, nadam se da će Allah njime pomiriti dvije velike muslimanske skupine."⁵⁸

Ovaj nagovještaj o unuku Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, se ostvario kada se Hasan, radijallahu 'anhu, odrekao hilafeta (vladavine) u korist Muavije, radijallahu 'anhu, i time pomirio dvije zavađene skupine muslimana.

Prenosi se od Aiše, radijallahu 'anha, da je rekla: "Fatima, radijallahu

⁵⁴ Hadis bilježi Ahmed u Musnedu, br. 17946, a Ibnu Hadžer ga u Fethu ocijenjuje dobrim.

⁵⁵ Titula kojom se nazivao perzijski vladar.

⁵⁶ Titula kojom se nazivao rimski vladar.

⁵⁷ Buharija, knjiga: Obaveza davanja jedne petine ratnog plijena, poglavlje: Riječi Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem: Dozvoljen mi je ratni pljen, br. 2888 i Muslim, knjiga: Smutnje i predznaci Sudnjeg dana, poglavlje: Neće nastupiti Sudnji dan sve dok..., br. 5197.

⁵⁸ Buharija, knjiga: Pomirenje, poglavlje: Govor Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, o Hasanu, br. 2505.

'anha, (kćerka Poslanika) je došla hodajući kao što Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, hoda. Poslanik joj poželi dobrodošlicu i reče:

- Dobro došla kćeri moja!

Zatim joj napravi mjesto da sjedne pored njega. Tada je Poslanik nešto tiho kazao Fatimi a ona je zaplakala. Pitala sam je zbog čega plače. Poslanik joj ponovo nešto tiho šapnu, a Fatima se nasmija. Rekla sam:

- Do sada još nisam vidjela radost i tugu tako blizu!

Upitala sam je:

- Šta je to rekao Poslanik? A ona je odgovorila:

- Neću otkriti tajnu Poslanika.

Nakon što je Poslanik umro ponovo sam je pitala o tome. Rekla je:

- Kazao mi je da ga je Džibril, 'alejhisselam, svake godine preslušavao Kur'an jedan put, a ove godine je to učinio dva puta, zato vjerujem da mi je edžel (trenutak smrti) došao, a ti si prva iz moje porodice ko će se meni pridružiti. Tada sam zaplakala, a on je zatim rekao:

- Zar nisi zadovoljna time da ćeš biti najuglednija među ženama vjernika?! Tada sam se nasmijala.⁵⁹

U ovom hadisu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je obavijestio da mu se smrt primakla i da će umrijeti u toj bolesti pa se tako desilo. Obavijestio je da će Fatima prva od njegove porodice umrijeti nakon njega i tako se, uistinu, desilo.

U jednom hadisu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem kaže: "Neće se desiti da se zinaluk (vanbračni spolni odnos) raširi u jednom narodu tako da ga počnu javno činiti, a da se među njima ne pojavi kuga i bolesti koje nisu postojale kod njihovih prethodnika."⁶⁰

Kuga ovog stoljeća je sida. Nije bila poznata našim prethodnicima. Glavni uzrok i prenosilac ove opake bolesti je upravo nemoralan život i zinaluk kojem se javno poziva od vremena Frojdove revolucije. Prostitucija je postala zakonski dozvoljena poput bilo kojeg drugog zanimanja. Mnoge zemlje zakonski dozvoljavaju brak između dva muškarca ili dvije žene. Nemoral se toliko raširio da se javno čini. Nakon toga se pojavila bolest koja

⁵⁹ Buharija, Vrline, poglavlje: Znakovi vjerovjesništva, br. 3353 i Muslim, knjiga: Fadileti, poglavlje: Fadileti Fatime, radijallahu 'anha, br. 4488.

⁶⁰ Ibnu Madže, knjiga: Smutnje, poglavlje: Kazne, br. 4009. Šejh Albani, rahimehullah, je hadis ocijenio dobrim.

ranije nije bila poznata, baš kao što je u hadisu najavljeno.

U narednim redovima je nekoliko kur'anskih ajeta u kojima Uzvišeni Allah obavještava o događajima u budućnosti koji su se nakon toga ostvarili baš kao što je najavljeno. Rekao je Allah:

﴿الْعَرَبُ ۝١ غَلِبَتِ الرُّومَ ۝٢ فِي آذَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ صَعِيبُوتٌ ۝٣ فِي يَضِعُ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ ۝٤ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدٍ وَيَوْمَئِذٍ يَقْرَأُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ يَنْصُرِ اللَّهُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝٥﴾

"Elif-lam-mim. Bizantinci su pobijedeni, u susjednoj zemlji, ali oni će poslije poraza svoga sigurno pobijediti, za nekoliko godina. Allahova je odluka prije i kasnije, i tada će se vjernici radovati, pobjedi od Allaha, On pobjedu daje kome hoće. On je Silan i Samilostan." (Er-Rum, 1-5.)

Ovi ajeti su objavljeni nakon što su Perzijanci žestoko porazili Bizantinca (Rimljane) tako da se njihov kralj morao povući daleko u unutrašnjost svoje imperije. Ashabi su priželjkivali pobjedu Rimljana jer su oni krćšani, sljedbenici Knjige, a Kurejšije su priželjkivali pobjedu Perzijanaca jer su oni obožavali kipove poput njih, nije im objavljena knjiga i ne vjeruju u proživljenje nakon smrti.

Kurejšije su govorili ashabima:

- Kao što su Perzijanci pobijedili Bizantinca i mi ćemo pobijediti vas!

Kada su objavljeni ajeti koji najavljaju skorbu pobjedu Bizantinaca nad Perzijancima izišao je Ebu Bekr, radijallahu 'anhu, i ulicama Mekke glasno učio te ajete. Kurejšije rekoše Ebu Bekru:

- Tvoj prijatelj tvrdi da će Bizantinci pobijediti za nekoliko godina, hoćeš li da se kladimo?

Ebu Bekr je na to pristao, jer kladenje tada nije bilo zabranjeno a bio je ubijeden da je Allahova riječ istina i da će se Allahovo obećanje ostvariti. Nakon sedam godina dolazi vijest o pobjedi Bizantinaca nad Perzijancima. Ashabi su se tada radovali i taj događaj je bio uzrok da su mnogi prihvatili islam.⁶¹

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّبَيَّا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٧﴾﴾

⁶¹ Pogledati: Tefsir Ibnu Džerir et-Taberi i Tefsir Ibnu Kesir, komentar početka sure Er-Rum.

"Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete sigurno u Časni hram ući bezbjedni, ako Allah bude htio, neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao." (El-Feth, 27.)

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je usnio da zajedno sa svojim ashabima ulazi u Mekku i obavlja umru⁶². Ashabi su se jako radovali kada im je Poslanik ispričao svoj san. Nakon toga Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, zajedno sa velikom grupom ashaba kreće prema Mekki s namjerom da obave umru. Ashabi nisu nimalo sumnjali da će se san Poslanika ostvariti i da će ući u Mekku. Međutim, dolazi do sporazuma na Hudejbiji između muslimana i Mekkelija u kojem je između ostalog dogovoreno da muslimani te godine ne ulaze u Mekku. To je ashabima jako teško palo. Omer, radijallahu 'anhu, je pitao Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem:

- Zar nas nisi obavijestio da ćemo posjetiti K'abu i obaviti tavaf?

- Svakako, ali da li sam rekao da ćete to učiniti ove godine? - upitao je Poslanik.

- Ne - odgovori Omer.

- Onda znaj da ćeš sigurno ući u Mekku i obaviti tavaf!

U povratku sa Hudejbije Uzvišeni Allah objavljuje suru El-Feth nakon čega Poslanik poziva Omera i uči mu ajete **"Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete sigurno u Časni hram ući bezbjedni..."**

Naredne godine Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, sa svojim ashabima, uistinu, ulazi u Mekku i obavlja umru i time se ostvaruju objavljeni ajeti i potvrđuje se Allahova riječ.⁶³

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ﴾

"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacjelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah bezbjednošću zamijeniti..."

⁶² Umra je obred koji se obavlja prilikom posjete časnoj K'abi.

⁶³ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, komentar sure El-Feth.

(En-Nur, 55.)

Obećanje je obavijest o nečem radosnom što će se desiti u budućnosti. U ovom ajetu Uzvišeni Allah obećava da će vjernike, Muhammedove, sallallahu 'alejhi ve sellem, sljedbenike, učiniti namjesnicima na Zemlji, tj. vođama i prvcima, da će vjeru islam učvrstiti i da će ashabi nakon što su bili u strahu mirni i bezbjedni postati.

U vrijeme kada je došlo ovo obećanje ashabi su živjeli u velikom strahu jer su arapska plemena svim silama pokušavala uništiti islam i muslimane. Ashabi su danonoćno bili pod oružjem iz straha da ih neko ne napadne, govorili su:

- Šta mislite hoćemo li doživjeti da dočekamo sigurnost i mir i da ostavimo ovo oružje, ima li nada za to?

Jedan ashab dolazi Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i pita ga:

- "Hoćemo li čitavu vječnost biti u strahu?" Tj. hoće li jednom doći dan da ostavimo ovo oružje i da doživimo mir? Priželjkuje da jednu noć prespava u miru! Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, mu smireno i pouzdano odgovara: "Neće proći dugo vremena da čovjek od vas sjedi u velikoj skupini ljudi, opušten, bez ikakvog oružja!"⁶⁴

Obećanje da će ashabi postati namjesnici na zemlji, i da će im strah sigurnošću zamijenjen biti, počinje se ostvarivati. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, pobjednički ulazi u Mekku, oslobađa Hajber, Bahrejni i ostale dijelove Arapskog poluotoka. Nakon smrti Poslanika ashabi donose vjeru spasa u područja Perzije i Šama, te područje Misira (Egipta). To se desilo u vrijeme Omera, radijallahu 'anhu, zatim u vrijeme Osmana islamska uprava se širi da bi obuhvatila zemlje sjeverne Afrike sa zapadne strane, a istočno se širi sve do Kine. Allahovo obećanje se ispunilo. Ashabi su postali namjesnici na Zemlji i strah je zamjenjen sigurnošću.

Zauzimajući ove predjele ashabima nije bio cilj da prisvoje bogatstva tih zemalja kao što je to cilj današnjih ratova i kolonizacija. Da im je to bio cilj već nakon prvog osvajanja bi zadovoljili svoje potrebe i ne bi bili spremni na daljnje žrtve. Međutim, njihov cilj je bio da izvedu čovječanstvo iz tmina kufra u svjetlost vjere, te da dokinu tiraniju i nepravdu koja je vladala Zemljom. Zato su neprijatelji, često bez otpora, predavali sela i gradove njima na upravu jer su vidjeli da donose pravdu i blagostanje.

⁶⁴ Pogledati: Tefsir Ibnu Džerir et-Taberi, komentar sure En-Nur, 55.

Uzmimo još jedan primjer kroz koji možemo vlastitim očima gledati ostvarenje Allahovog obećanja, jer se ostvaruje upravo u našem vremenu. Rekao je Svemogući Allah:

﴿ وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٥﴾ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ﴿٦﴾ وَتَحْمِلُ أَوْتَئَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّئِنْ تَكُونُوا بِلَيْنِهِ إِلَّا إِسْجِقَ الْأَنْفُسَ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٧﴾ وَالْحَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾ ﴾

"I stoku On za vas stvara, njome se od hladnoće štittite, a i drugih koristi imate, njome se najviše i hranite. Ona vam je ukras kada je sa ispaše vraćate i kada je na pašu izgonite, a nosi vam i terete u mjesta u koja bez velike muke ne biste stigli – Gospodar vaš je, uistinu, blag i milostiv – i konje, i mazge, i magarce – da ih jašete, i kao ukras – a stvoriće i ono što ne znate." (En-Nahl, 5-8.)

U ovim ajetima Uzvišeni Allah spominje jahaće životinje koje su se koristile kao prevozna sredstva u vremenu objave Kur'ana te o koristima koje one donose čovjeku, da bi na kraju rekao: **"a stvoriće i ono što ne znate"**. Time Uzvišeni Allah najavljuje pojavu novih prevoznih sredstava koja u to doba nisu bila poznata. Uzvišeni Allah nije konkretno naveo šta će stvoriti jer ljudski um u vremenu objave Kur'ana to ne bi mogao pojmiti, međutim, mi danas poznajemo i koristimo mnoga prevozna sredstva koja ranije nisu bila poznata, poput automobila, vozova, aviona i slično.⁶⁵ Ta prevozna sredstva su ljudski proizvod ali su isto tako Allahova stvorenja, kao što na to upućuju Allahove riječi:

﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾ ﴾

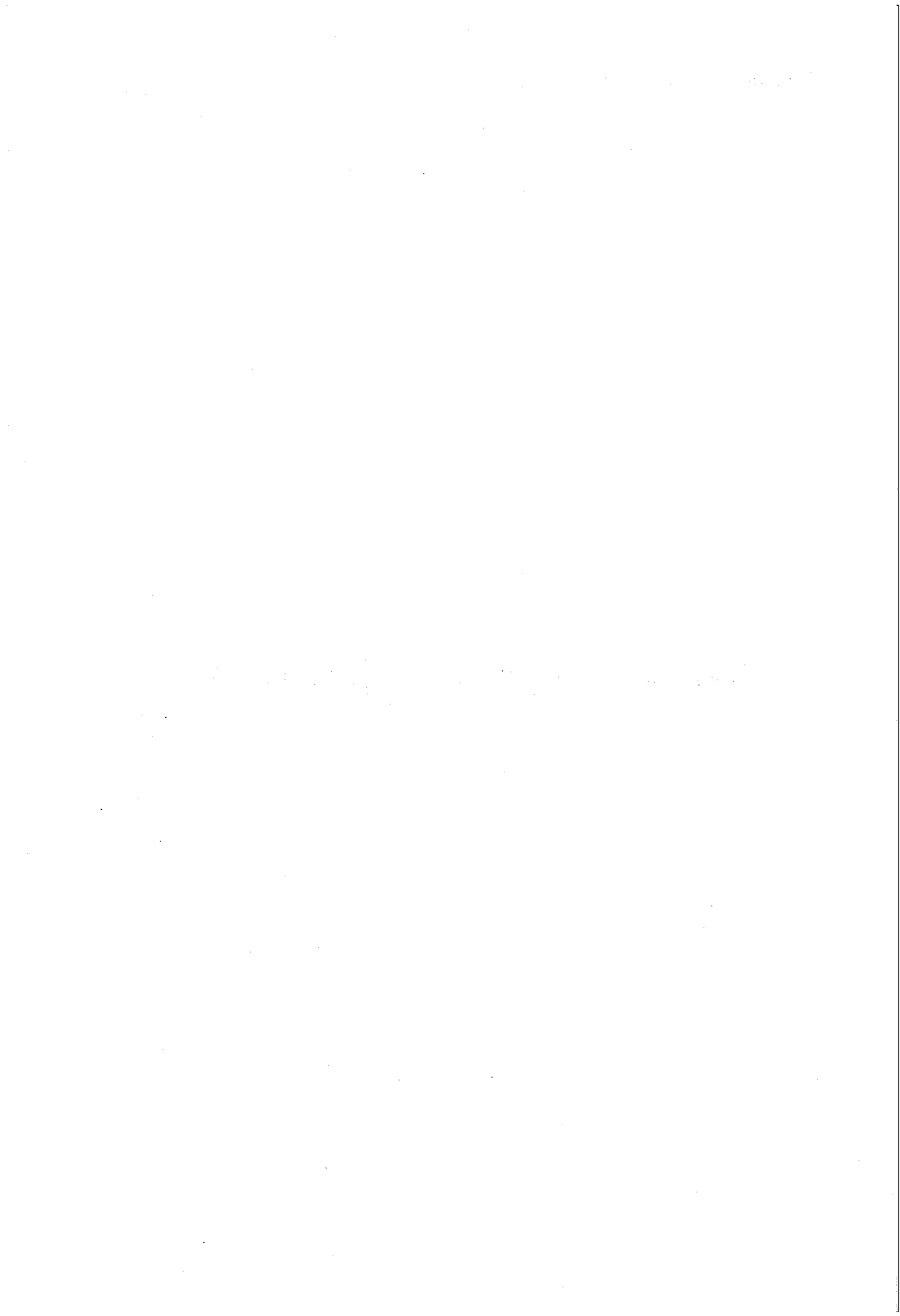
"A Allah stvara i vas i ono što napravite." (Es-Safat, 96.)

Allahovo obećanje se ispunilo, stvorio je **"ono što ne znate"** i samo On zna šta će još stvoriti od onog što mi trenutno ne znamo.

⁶⁵ Pogledati: Edvau-l-Bejan, Muhammed Emin eš-Šenkiti i Tefsir Abdurrahman ibnu Nasir es-S'adi, komentar sure En-Nahl.

Savršenost propisa vjere islama

Islam kao zakon i pravni ustav uređuje život pojedinca i društva. Islamski zakon predstavlja jedan potpun i savršen sistem koji efikasno reguliše društvene odnose, ostvaruje apsolutnu pravdu i garantuje prosperitet i napredak. Jednostavan je i fleksibilan tako da odgovara svakom mjestu i svakom vremenu. Uzvišeni Allah, Stvoritelj čovjeka i svih stvorenja, najbolje poznaje Svoja stvorenja. Stoga je islamom propisao sve ono što je neophodno da bi život tekao najljepšim tokom.

Rekao je Bernard Šo, britanski mislilac, književnik i filozof: "Kada bi Muhammed, islamski Poslanik, bio živ na ovom svijetu, mogao bi riješiti sve svjetske probleme uz kahvu sjedeći na svojoj sedžadi!"⁶⁶ Navodim njegov citat jer priznanje stranaca je ubjedljivije i ne ostavlja prostor bilo kakvoj sumnji.

Da bi bolje uvidjeli vrijednost Šerijata – islamskog zakona usporedit ćemo ga sa zakonima koji su produkt ljudskog uma.

Prvo što se primjećuje kod ljudskih zakona je da su nestabilni i da se stalno mijenjaju. Izloženi su konstantnim promjenama i dopunama. Uz to, ne postoji ljudski zakon koji odgovara cijelom čovječanstvu. Zakon koji odgovara jednoj zemlji ne odgovara drugoj, ili ako odgovara jednom vremenu ne odgovara drugom.

S druge strane, islamski zakon je fiksni i nepromjenjiv. Onakav kakav je objavljen prije četrnaest vijekova takav je i danas, pored toga odgovara svakom mjestu i svakom vremenu.

Nećemo praviti poredbu između islama i vještačkih zakona kakvi su bili u sedmom vijeku kada je došao islam, jer je tadašnji zakon ispod svakog nivoa da bi se uopće mogao porediti sa Šerijatom. Usporedit ćemo najnovija društvena uređenja koja su rezultat vjekovnog ljudskog rada, nakon brojnih i konstantnih izmjena i dopuna, s propisima s kojima je došao islam prije četrnaest stoljeća i nakon toga nije bilo nikakvih dopuna ili promjena u njemu.

Kada bi bilo koji islamski propis usporedili sa vještačkim - ljudskim propisima lahko bi prepoznali na svakom islamskom propisu svjetlost božanske upute. Ovom prilikom ću navesti samo nekoliko primjera koji dovoljno ukazuju na prioritet islamskog zakona i njegovu superiornost nad drugima uređenjima.

⁶⁶ Pogledati: Kur'an, Sunnet i moderne nauke, Muhammed Ahmed Medeni, 71.

Zabrana alkohola

Uzvišeni Allah kaže:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾﴾

"O vjernici, vino i kocka i kumiri i strelice za gatanje su odvratne stvari, šejtanovo djelo; zato se toga klonite da biste postigli što želite. Šejtan želi da pomoću vina i kocke unese među vas neprijateljstvo i mržnju i da vas od sjećanja na Allaha i od obavljanja molitve odvрати. Pa hoćete li se okaniti?" (El-Maida, 90-91.)

Islam je zabranio alkohol i propisao kaznu onom ko ga konzumira. Upotreba alkohola je bila raširena u predislamskom dobu, stoga je zabrana dolazila postepeno i u etapama. Prvo je zabranjeno obavljanje namaza (molitve) u stanju pijanstva. Nakon toga se podstiče na ostavljanje alkohola naglašavanjem da je njegova šteta veća od koristi. Na kraju, nakon što su muslimani postali spremni da se prođu tog zla, dolazi konačna i striktna zabrana.

Ovaj propis nije donešen kako bi se udovoljilo želji širokih masa ili uglednika u društvu. Pomisao o zakonskoj zabrani alkohola u tom vremenu nije postojala, nije mogla biti ni "na kraj pameti". Tadašnje društvo nije bilo spremno da prihvati takav propis. Međutim, islam dolazi s takvim propisom jer je on iznad vremena u kojem je objavljen. Islam je potpun zakon koji važi za svako mjesto i vrijeme sve dok traje život na Zemlji.

Početak dvadesetog vijeka neislamski svijet počinje razmišljati o zakonskoj zabrani alkohola. Društvo je postalo intelektualno spremnije za prihvatanje takvog propisa. To znači da je Šerijat kada je došao sa ovim propisom pozivao svijet da pretekne vrijeme za trinaest stoljeća. Islam je stoljećima pozivao svijet da primjeni ovaj propis, međutim, nemuslimani se nisu tome odazivali. Konačno je postalo savršeno jasno da su štete alkohola ogromne. Da je alkohol "majka svih zala"; jer uništava ljudsko zdravlje, imetak i razum, ruši porodicu, smanjuje proizvodnju i produktivnost, izaziva svađe, tuče, pljačke i ubistva. Kada ne bi bilo drugog razloga za zabranu ovog zla osim saobraćajnih nesreća, to bio bi dovoljan razlog da se zabrani alkohol.

Uvidjevši sve to zapadnjaci počinju pozivati zabrani alkohola. Gotovo u svim zemlja svijeta postoje brojna društva za borbu protiv alkohola.

U Americi je 1920. g. stavljen na snagu zakon o zabrani proizvodnje i distribucije alkohola. Nešto slično je pokušala Indija i neke skandinavske zemlje. Većina drugih zemalja je samo djelomično zabranila alkohol, poput zabrane vožnje u pijanom stanju, zabrane konzumiranja alkohola maloljetnima i sl. Amerikanci su u pokušaju zabrane alkohola pogubili oko trista osoba, pred sud doveli preko pola miliona ljudi i potrošili milione dolara, međutim, nije im pošlo za rukom. Naprotiv, taj pokušaj je rezultirao razvojem i širenjem organizovanog kriminala i tajnom trgovinom alkohola, jer to društvo nije imalo prethodni vjerski odgoj koji bi ih učinio spremnim da prihvate takav propis.

U svakom slučaju, tim pokušajem zapadne zemlje potvrđuju ispravnost islamskog stava spram alkohola i završavaju ondje gdje je islam počeo. Tim propisom je islam vijekovima pretekao moderni Zapad. Kada je islam došao sa ovim propisom, svijet nije bio na nivou da ga prihvati, međutim, vječni božanski zakon dolazi s njim kako bi uzdigao ljudsku zajednicu i uputio je najboljem i najpotpunijem.

Razvod braka

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾

"Puštanje može biti dvaput, pa ih ili velikodušno zadržati ili im na lijep način razvod dati." (El-Bekara, 229.)

Islam prilazi bračnim problemima na vrlo svojstven način. Nastoji sačuvati bračnu zajednicu kroz podsticaj na strpljenje, lijep suživot i savjetovanje. Kada to ne urodi željenim rezultatom pribjegava se strožijoj metodi kao što je izbjegavanje u postelji i blago udaranje koje ne ostavlja posljedice. Nekad se problemi rješavaju uključivanjem drugih osoba iz porodice muža i žene kako bi pomirili zavađene bračne drugove. Ponekad, ipak, nema drugog rješenja osim da se braka prekine.

Islam je omogućio prekid bračne veze. Muž može, ako želi, pustiti ženu i time prekinuti bračnu vezu. Ženi je dato pravo da može putem suda tražiti prekid bračnog odnosa. Sud će poništiti brak ukoliko ustanovi da je žena na bilo koji način oštećena tim brakom ili da joj muž ne daje njena

prava koja je obavezan prema supruzi. Bilo koja zajednica, pa tako i bračna, da bi uspješno funkcionisala mora imati vođu. Islam je upravljenje porodicom prepustio mužu. Naspram te uprave muž ima određene obaveze. Dužan je svoju suprugu i djecu zbrinuti i obezbjediti im sve životne potrebštine, poput hrane, odjeće, stana i sl. shodno vremenu i običajima područja u kojem žive. Muževa obaveza je i mehr - vjenčani dar, čiju veličinu određuje žena. Naspram tih obaveza mužu su dati određeni prioriteta kao što je mogućnost razvoda braka, dok žena to može uraditi putem suda ili muževim pristankom.

Islamski zakon - Šerijat daje mogućnost razvoda braka. Regulisao je taj propis prije četrnaest vijekova. S druge strane današnji savremeni zapadni svijet, upravljani vještačkim zakonima koji su produkt ljudskog uma, nije znao za to pravo niti ga je priznavao sve do dvadesetog stoljeća. Naprotiv, prigovarali su Šerijatu zbog odobravanja razvoda braka, jer prema kršćanskom učenju, kada se muškarac i žena uzmu ostvarila se božanska volja koja se ne može promijeniti.

Problemi nastaju kada se desi da bračni drugovi nisu jedno za drugo. Nije postojao način da se ta veza prekene osim smrti jednog od bračnih drugova. To je naravno uzrokovalo velike probleme. Dovelu je do izbjegavanja braka i negativno se odrazilo na porodicu kao vitalnu jedinku koja sačinjava društvo. Nakon toga, razvojem nauke, znanja i civilizacije, mislioci su shvatili da je pravo razvoda braka jedna blagodan bračnim drugovima. Da je to jedini put da se okonča neuspjeli brak i tegobe koje on nosi. Da upravo razvod u određenim situacijama donosi sreću bračnim drugovima. Danas gotovo da ne postoji državni zakon koji ne priznaje pravo razvoda braka, iako se zakoni razlikuju u samoj domeni primjene tog prava. Naprimjer ruski zakon daje puno pravo mužu i ženi na razvod braka. Tj. pravo koje je islam dao mužu daje mužu i ženi podjednako. U nekim američkim pokrajinama muž i žena podjednako imaju pravo da sudski traže razvod braka, a brak će biti prekinut ukoliko onaj ko traži razvod uspije dokazati da je ugrožen tim brakom. Time su pravo koje je islam dao ženi dali jednako mužu i ženi.

Tako je civilizirani svijet trinaest stoljeće nakon islama počeo priznavati pravo razvoda i postepeno uzimati islamski propis. Kada ljudski um potpuno bude zreo završit će ondje gdje je islam počeo i prihvatit će ovaj propis baš onako kako ga islam rješava.

Nasljedno pravo

Ostavština umrlog pripada njegovoj najbližoj rodbini: sinovima, kćerama, ocu, majci, braći, sestrama ili drugoj rodbini, te bračnom drugu, prema određenom redosljedu i procentima. Način na koji se dijeli ostavština, prema islamskom učenju, je poznat od vremena objave časnog Kur'ana. Nije podložan bilo kakvim promjenama i pojašnjen je direktnim kur'anskim tekstom.⁶⁷

Prema danas raširenim zakonima diljem Zapada ostavština se dijeli u prvom redu prema testamentu, tj. oporuci umrlog, polazeći sa stanovišta da je to njegova imovina te da on njome raspolaže kako želi za vrijeme života i nakon smrti. Ostavština se dijeli shodno zakonu o nasljeđivanju samo u slučaju kada umrli ne ostavi oporuku.

Ovakav zakonski pristup podjeli ostavštine omogućava veliku nepravdu. Nerijetko se dešava da sva ostavština pripadne ljubavnici ili nekoj drugoj stranoj osobi, a najbliži, poput djece i bračnog druga, ostaju bez ikakvog udjela. Čak šta više, dešava se da sav imetak, putem testamenta, pripadne kućnom ljubimcu. Tako danas postoje psi koji su vlasnici luksuznih hotela.

U islamu je čovjeku omogućeno da raspolaže svojim imetkom i nakon smrti. Prije podjele ostavštine, izmiruju se dugovi i sprovodi se oporuka umrlog. Rekao je Uzvišeni:

﴿ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِي يُوسَىٰ بِهَا أَوْ دِينٍ ﴾

"...pošto se izvrši oporuka koju je ostavio, ili podmiri dug..." (En-Nisa, 11.) Kako nasljednici ne bi bili oštećeni islam ograničava oporuku na jednu trećinu. To znači da se sprovodi oporuka u granicama trećine imetka, a preko jedne trećine može se sprovesti samo uz dozvolu nasljednika. Na to upućuje sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem. S'ad b. Ebi Vekas, radijallahu 'anhu, je bio teško bolestan, htio je oporučiti svoj imetak pa je rekao:

- Allahov Poslaniče, da li ću oporučiti sav moj imetak?
- Ne - rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem.
- A polovinu?
- Ne - rekao je.
- A trećinu?

⁶⁷ Ajeti sure En-Nisa, 11, 12 i 176.

- Trećinu da, a i trećina je puno, jer bolje je da ostaviš svoje nasljednike u bogatstvu nego da ih ostaviš u siromaštvu...⁶⁸

Isto tako islam ne prihvata da se oporuči nekom ko ne može posjedovati imovinu, poput životinja i ne prihvata oporuku nekom od nasljednika, jer svaki nasljednik ima već poznat udio. Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Allah je, uistinu, svakom dao njegovo pravo. Nasljedniku se ne oporučuje."⁶⁹

Time islam uvažava čovjekovo pravo na raspolaganje vlastitim imetkom, a istovremeno sprečava nepravdu prema nasljednicima.

Zapadni - neislamski zakoni nisu davali ženi bilo kakvo pravo u ostavštini sve do poslije Francuske revolucije. Čak šta više, u crkvenim redovima se vodile rasprave da li će žena biti proživljena poslije smrti poput muškarca ili ne. Nakon Francuske revolucije žena dobiva jednako pravo u ostavštini kao i muškarac.

Primjetna je neumjerenost takvih uređenja i odlazak iz jedne krajnosti u drugu. Pogledamo li islamski zakon po pitanju žene, vidjet ćemo da je islam zaštitio ženu i dao joj njezino pravo. U predislamskom periodu žena je bila daleko od svakog prava koje joj pripada. Ne samo da nije imala udjela u ostavštini nego je i sama bila nasljeđivana poput imovine. Zatim dolazi islam i dokida takve običaje. Ženi je, prije četrnaest vijekova, odredio udio u ostavštini tako da nasljeđuje kao kćerka, majka, sestra ili supruga. Kada žena nasljeđuje zajedno sa muškarcem u istom rangu nekad će dobiti jednak dio kao i muškarac, kao naprimjer brat i sestra kada nasljeđuju brata po majci, a nekad će muškarac dobiti koliko dvije žene, kao naprimjer kći i sin kada nasljeđuju oca. Ovakvom podjelom ostvaruje se potpuna pravda, jer je muškarac, za razliku od žene, zadužen brojnim obavezama, kao što su životne potrepštine za sebe i svoju porodicu, dok je žena zbrinuta kao kćerka, majka, supruga ili sestra. Otac je dužan kćerki obezbijediti sve što joj je potrebno, shodno vremenu u kojem živi i običaju, muž ženi, sin majci a brat sestri ukoliko nema nikog prečeg. Kada bi udio žene bio jednak udjelu

⁶⁸ Buharija, knjiga: Oporuka, poglavlje: Da ostavi nasljednike bogatim bolje je..., br. 2537 i Muslim, knjiga: Oporuka, poglavlje: Oporuka jedne trećine, br. 3076.

⁶⁹ Ibnu Madže, knjiga: Oporuke, poglavlje: Nasljedniku se ne oporučuje, br. 2705. Rekao je El-Busajri: "Ovaj sened je vjerodostojan." Šejh Albani, rahimehullah, je hadis ocijenio vjero-dostojnim.

muškarca onda bi muškarcu bila nanešena nepravda, zbog razlike u obavezama i dužnostima.

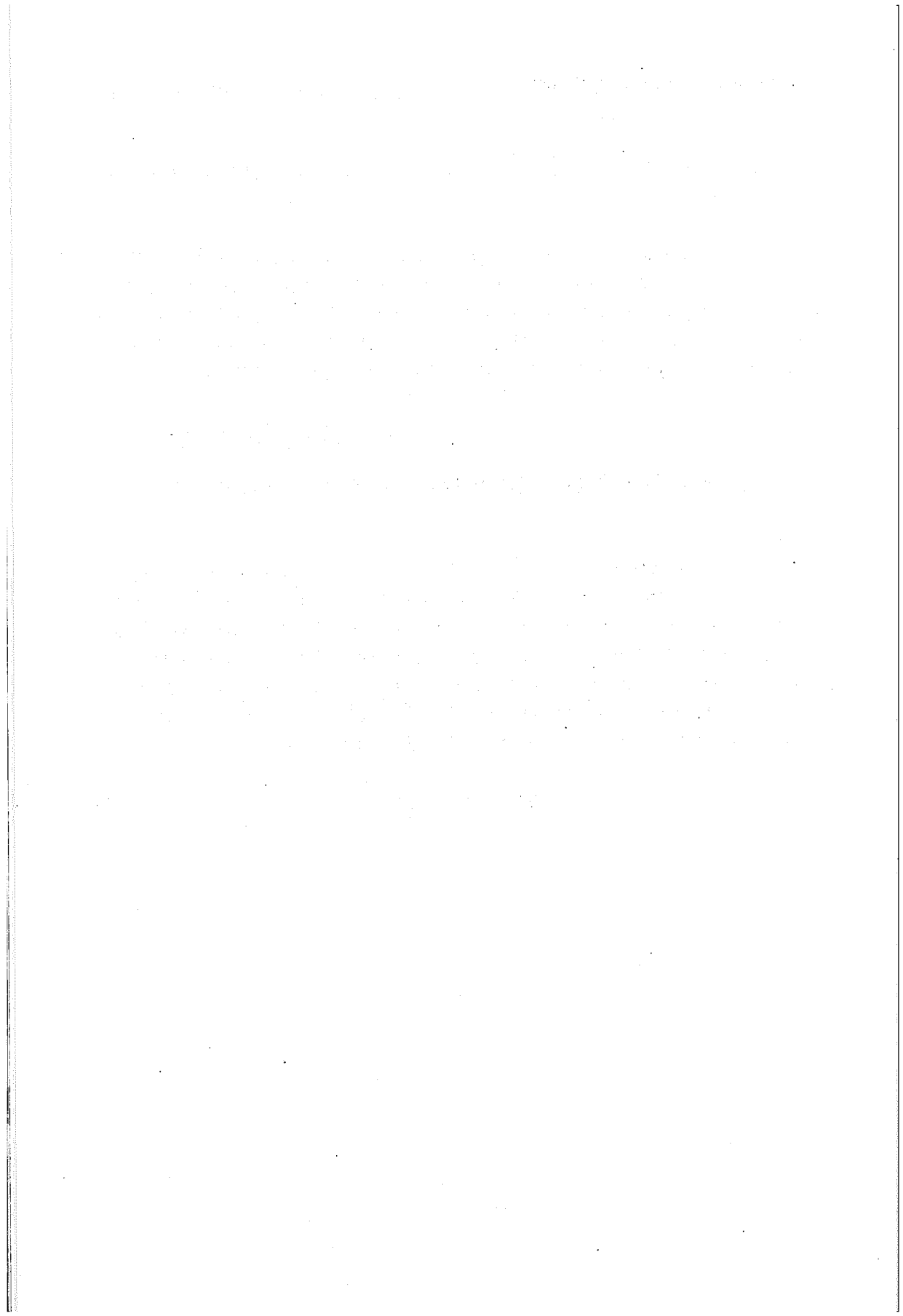
Sve to nama jasno govori kako islam ostvaruje potpunu pravdu i svakom daje njegovo pravo. Govori nam koliko islam prednjači modernim zakonima. Koliko je ljudskom umu trebalo vjekova da donose zakone koji su blizu onih s kojima je islam došao na samom početku svoje pojave. A ako ljudski um dosegne potpunu zrelost prihvatit će islamske zakone u cjelosti i potpuno.

﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾

" **A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?**" (El-Maida, 50.)

I uzmimo pouku iz aktuelne krize koja se nadvila nad svjetskom ekonomijom, bankarstvom i privredom općenito. Ta kriza prijete velikom katastrofom. Već je zatvoren nemali broj velikih firmi i kompanija, a hiljade ljudi je ostalo bez radnih mjesta. Kriza je zadesila kapitalističko tržište izgrađeno na principu slobodne trgovine. Danas je postalo jasno da je ta kriza rezultat ugovora koji su Šerijatom zabranjeni, poput: kamate, prodaje duga, prodaje robe koja se ne posjeduje, prodaje uz veliki rizik i sl.

Otkrića moderne nauke potvrđuju istinitost Kur'ana i Sunneta

1917

Časni Kur'an je objavljen da izvede čovječanstvo iz tmina nevjerstva u svjetlo vjere – imana, da uputi ljude onom što njihov Gospodar od njih želi. Zbog toga Kur'an ne predstavlja enciklopediju moderne nauke, međutim, nalazimo u njemu brojne detalje i smjernice vezane za različite naučne oblasti. Te smjernice su krajnje precizno izrečene, iako u vrijeme objave Kur'ana nisu bile poznate ljudskoj vrsti, da bi ih nakon vremena nauka otkrila i potvrdila. Postojanje takvih podataka u Kur'anu i Sunnetu jasno ukazuje da se radi o božanskoj objava koja dolazi od Sveznajućeg.

﴿ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾ ﴾

"Reci objavljuje ga (Kur'an) Onaj kome su poznate tajne nebesa i Zemlje. On mnogo prašta i samilostan je." (El-Furkan, 6.)

Opširan govor o svim ajetima u kojima se spominju podaci vezani za različite grane nauke je zasebna tema o kojoj su već napisane brojne knjige, stoga ću ovom prilikom navesti kao primjer samo neke ajete koji opisuju Zemlju, planet na kojem živimo, i kroz taj opis navode činjenice do kojih je ljudski um tek nedavno došao putem moderne nauke. Uzvišeni Allah je rekao:

﴿ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ﴿٢٠﴾ ﴾

"I u Zemlji su dokazi za one koji čvrsto vjeruju." (Ez-Zarijat, 20.)

Planeta Zemlja, ogromna kugla sastavljena od stijena i drugih elemenata, čija težina se procijenjuje na 9 000 miliona miliona miliona tona, plovi svemirom. Ko je to drži da ne padne ili da ne zaluta? Da li neko od nas ima u tome udjela? Čovjek, najinteligentnije biće koje hoda Zemljom, da bi jednu letjelicu usmjerio iz jednog grada u drugi, te da bi uspješno sletjela, mora se poslužiti brojnim i naprednim instrumentima, stručnjacima, kontrolom sa zemlje itd., dok čitava planeta plovi savršeno preciznom putanjom bez ljudske kontrole. Kada bi Zemlja bila samo malo bliža Suncu sve bi na njoj bilo spaljeno. Kada bi bila samo malo dalja od Sunca sve bi se na njoj smrznulo. Ko je to čuva na preciznoj udaljenosti od Sunca, nekih 150 000 000 km ?

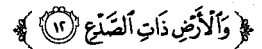
Ta lopta koja plovi svemirom izložana je stalnim opasnostima sa svih strana. Svakog trenutka je udaraju razne svemirske zrake, koje kada bi prodrijele do površine Zemlje, uništile bi život na njoj u jednom trenutku.

Mi hodamo površinom ove planete, na njoj živimo i gradimo, a ispod površine je usijana vatra. Vidimo je kada se vulkani aktiviraju i izbace usijanu lavu, čija temperatura prelazi 1000 C°. Mi živimo iznad toga. Odvaja nas samo tanki sloj stijena koji nije deblji od 5-8 km u morima ili 40-ak km na kopnu. U svakom trenutku Zemlja je izložena ogromnim opasnostima izvana i iznutra.

Sve na Zemlji je savršeno usklađeno i obavlja svoju funkciju: mora, rijeke, planine, stijene, biljke, životinje, vjetrovi itd. Taj sklad, savršena preciznost i funkcionalnost jasno govore da je iza toga Svemogućí i Sveznani Stvoritelj, Koji je sve to uredio i Koji time upravlja. Razmišljanjem o našoj planeti s lakoćom se uočavaju brojni dokazi koji upućuju na Savršenog Tvorca, a čitanjem Allahove knjige otkrivaju se brojni detalji koji jasno govore da je ta Knjiga govor Sveznajućeg Allaha.

Zemlja puna pukotina

Rekao je Uzvišeni Allah:

"I tako mi Zemlje prepune pukotina." (Et-Tarik, 12.)

Raniji učenjaci su tumačili ovaj ajet govoreći da se odnosi na pucanje zemlje kako bi iz nje izraslo bilje. To je tačno, jer stavimo li sjemenku u zemlju vidjet ćemo kako Allah daje sposobnost toj zemlji da upija vodu i da iz nje izraste nježna stabljika. Ta stabljika probija zemlju i tako izlazi na površinu. Kada zemlja ne bi imala tu osobinu ništa iz nje ne bi izraslo.

Nakon drugog svjetskog rata naučnici su uspjeli istražiti morska i okeanska dna. Iznenadilo ih je jedno čudno otkriće. Otkrili su da su morska dna prepuna ogromnih pukotina i pećina. Te pukotine u potpunosti presjecaju Zemlju iznutra. Njihova dužina se procjenjuje na stotine hiljada kilometara. Učenjaci kažu da su te pukotine poput sigurnosnih ventila za Zemlju, jer Zemlja je prepuna materija koje sagorjevaju i pretvaraju se u druge tvari a pritom oslobađaju ogromnu temperaturu. Kada ta temperatura ne bi našla odušak i način da lahko izađe, Zemlja bi eksplodirala usljed ogromnog pritiska iz unutrašnjosti, poput ogromne atomske bombe.

U navedenom ajetu Allah se zaklinje Zemljom prepunom pukotina. Uzvišeni Allah nije u potrebi da se zaklinje Svojim stvorenjima, međutim, time ukazuje na ovaj detalj iz Njegovog savršenog znanja. Učenjaci iz ranijih

generacija su smatrali da su pukotine kojima je Allah opisao Zemlju one iz kojih izlazi bilje, mi danas znamo da postoje stotine hiljada puta veće pukotine u Zemlji od tih, a možda će sljedeće generacije otkriti i više od toga, jer Kur'an je stalno i trajno čudo.

Zapaljeno more

Rekeo je Uzvišeni Allah:

﴿ وَالطُّورِ ۝١ وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ۝٢ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ۝٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝٤ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝٥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝٦ ﴾

"Tako mi gore, i knjige u retke napisane, na koži razvijenoj, i hrama poklonika punog, i svoda uzdignutog i mora zapaljenog."⁷⁰ (Et-Tur, 1-6.)

U ranijim vremenima učenjaci nisu mogli shvatiti kako je moguće da more bude zapaljeno, pa su rekli da se ajet odnosi na Sudnji dan, kao što je spomenuto u suri Et-Tekvir:

﴿ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝٦ ﴾

"I kada se mora vatrom napune." (Et-Tekvir, 6.)

Međutim, ajeti u suri Et-Tekvir su u budućem vremenu i jasno je da se odnose na Sudnji dan, dok su ajeti u suri Et-Tur u sadašnjem vremenu, odnosno sve što je Allah spomenuo prije "mora zapaljenog" već postoji: "gora", poput one na kojoj je Allah razgovarao sa Musaom, 'alejhisselam, "knjiga u retke napisana", odnosi se na objavljene knjige, poput Kur'ana i Tevrata, "hram poklonika pun", to je hram na nebu u kojem melec klanjaju i tavafe, "svod uzdignut", tj. nebo iznad nas. Sve to već postoji pa je neminovno da i "more zapaljeno" postoji. Neki raniji učenjaci su prihvatili ovakvo značenje, tj. da se Allah zaklinje zapaljenim morem i da takvo more već postoji, jer to je Allahov govor a Allahova riječ je istina.

Drugi učenjaci su potražili drugo značenje riječi "mesdžur" kojom je u ajetu opisano more. Vidjeli su da ta riječ u jeziku također znači "napunjeno" i "zaustavljeno". Shodno tome su protumačili ajet. Rekli su da se Allah zaklinje morem napunjenim vodom i da je to more zaustavljeno i sprečeno da se izlije i preplavi kopno i slatku vodu.

To je tačno, jer voda zauzima 71% zemljišne površine. Od toga na slanu vodu, mora i okeane, otpada 97,5%. Od 2.5% slatke vode 69% je led,

⁷⁰ Pogledati Tefsir Ibnu Džerir, komentar sure Et-Tur, ajet 6.

30% čista podzemna voda, a svega 1% čine jezera, rijeke, močvare i vlaga u zemljištu. Dakle, prema ovom mišljenju ajet znači da je Allah napunio mora vodom i zabranio da ta mora preplave kopno ili da prevladaju slatku vodu i učine je nepitkom.

U modernom vremenu naučnici su istražili morska i okeanska dna u potrazi za rudama i drugim prirodnim bogatstvima, obzirom da se mnoge rude sve manje i teže nalaze na kopnu. Istraživači su uočili da morski valovi izbacuju razne uzorke željeza, bakra i drugih ruda pa su pomislili da je morsko dno prepuno takvih ruda. Istraživajući okeane otkrili su da su okeanska dna ispresijecana dubokim pukotinama. Te pukotine presjecaju cijelu Zemlju i vode u njenu duboku unutrašnjost. Iz tih pukotina izviru ogromne količine usijane mase. Ta usijana masa čini morsku vodu ključalom. Sva okeanska dna su uistinu "zapaljena" usijana i puna vatre. Prosječna dubina okeana je četiri kilometra, ipak ta ogromna vodena količina nije u stanju ugasiti tu vatru. Isto tako, ta vatra, čija temperatura prelazi 1000 stepeni, ne može iscrpiti okean. Među njima je savršena ravnoteža.

Prirodna pojava na koju Kur'an ukazuje prije četrnaest vijekova. Moderna nauka tu pojavu tek sada otkriva da bi time potvrdila istinitost riječi Uzvišenog Sveznajućeg. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, nikad nije plovio morem, i nije bio u potrebi da govori o njemu, međutim, Uzvišeni Allah ga tome poučio.

Nastanak željeza

Moderna nauka je ustanovila da je željezo koje postoji na Zemlji "došlo" sa jedne ogromne zvijezde u kosmosu. Teški elementi koji postoje u svemiru nastaju u jezgrama ogromnih zvijezdi. Naš Sunčev sistem ne posjeduje potrebne uvjete za nastanak željeza, jer željezo može nastati samo u mnogo mnogo većoj zvijezdi od Sunca u kojoj se razvija temperatura od nekoliko miliona stepeni. Kada količina željeza u zvijezdi dostigne određen procent dolazi do eksplozije i nastaju meteori prepuni željeza. Ti meteori plove svemirom sve dok ih ne privuče sila teže nekog nebeskog tijela. Sve to jasno govori da željezo nije nastalo na Zemlji, nego je putem meteora sišlo na Zemlju.

Uzvišeni Allah u Svojoj knjizi spominje željezo i kaže o njemu:

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾

"A gvožđe smo spustili, u njemu je velika snaga i korist ljudima." (El-Hadid, 25.)

U ovom ajetu Uzvišeni Allah nas obavještava da je spustio gvožđe, a moderna nauka potvrđuje da željezo nije nastalo na Zemlji nego je došlo putem meteora. Očigledno je da ta naučna činjenica nije bila poznata u sedmom vijeku kada je Kur'an objavljen nego je to govor Sveznajućeg Allaha.

Nemiješanje mora

Mora i okeani se međusobno dodiruju i spajaju, ali se i pored toga ne miješaju. Voda svakog mora ima svojstvenu gustoću, temperaturu i procent slanoće. Prema zakonu spojenih posuda, pod utjecajem morskih struja, valova, plime i oseke trebalo bi da se vode dva mora pomiješaju i da nastane voda sa jednakim osobinama, međutim to se ne dešava. Kao da između dva mora postoji nevidljiva brana koja sprječava miješanje. Ova naučna činjenica je otkrivena u novije doba, kada su se naučnici posvetili detaljnom istraživanju mora koristeći pri tom modernu tehniku i opremu. Ono što je posebno zanimljivo u tome je da Kur'an spominje tu činjenicu iako je objavljen u vremenu kada ljudski um nije mogao doći do takvih saznanja. Rekao je Svemogući Allah:

﴿ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ (١٩) بَيْنَهُمَا بَرْحٌ لَّا يَتَّصِيَانِ (٢٠) ﴾

"Pustio je dva mora da se dodiruju, između njih je pregrada i oni se ne miješaju." (Er-Rahman, 19-20.)

Uloga planina

Uzvišeni Allah nam u Svojoj časnoj Knjizi skreće pažnju na ulogu planina i njihovu funkciju. Rekao je:

﴿ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَن تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّكَلِّمَهُمْ يَهتَدُونَ (٣١) ﴾

"Mi smo po Zemlji stabilne planine razmjestili da ih ona ne potresa, i po njima smo staze i bogaze stvorili da bi oni kuda žele stizali." (El-Enbija', 31.)

U ovom kur'anskom citatu je jasno rečeno da je uloga planina sprečavanje zemljotresa. Ta činjenica nije bila poznata nikom od ljudi u

vrijeme objave Kur'ana, jer je otkrivena tek u novije doba razvojem geologije. Prema tvrdnjama geologa planine nastaju kao rezultat pomicanja i klizanja ogromnih kamenih ploča koje formiraju Zemljinu koru. Kada se takve dvije ploče sudare, jača se podvlači pod slabiju, zalazi u dubinu i pravi čvrst i dubok temelj slabijoj ploči koja se izdiže iznad Zemljine kore i formira planinu. To znači da planine imaju stubove ispod zemlje koji nisu manji od njihovog vidljivog dijela iznad zemlje. Time planine povezuju slojeve Zemljine kore i sprečavaju klizanje ogromnih ploča. Drugim riječima, planine liče ekserima koji drže ukovane daske i sprečavaju da se razdvoje.

Uzvišeni Allah u Svojoj časnoj Knjizi na desetine mijesta spominje planine i naziva ih stubovima kojima je učvrstio Zemlju, kao npr:

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ۖ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ۗ﴾

"Zar zemlju posteljom nismo učinili. I planine stubovima" (En-Neb'a, 6-7.)

Pogledamo li u rječnike i stručne knjige geologije ili geografije vidjet ćemo da sve do nedavno planine opisuju kao ispupčine na Zemlji. Sve dok nauka nije utvrdila da je najveći dio planine u Zemljinoj unutrašnjosti i da je Zemlja upravo planinama učvršćena. Bez planina život na Zemlji bi bio nemoguć zbog stalnih vibracija i potresa.

Uz to planine su simetrično raspoređene i stavljene na prava mjesta tako da ih uspoređuju sa olovom koje se stavlja na automobilsku gumu prilikom balansiranja da bi se ravno i simetrično okretala. Kao što to olovo, koje se kompjuterski precizno postavlja u određenoj težini i na određeno mjesto, čini da se guma pravilno okreće, isto tako planine balansiraju Zemlju uslijed njenog okretanja i čine je stabilnom, kao što je Allah rekao:

﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾

"Mi smo po Zemlji stabilne planine razmjestili da ih ona ne potresa." (El-Enbija', 31.)

Kroz ove primjere se jasno očituje preciznost kur'anskih izraza u opisu naše planete, kopna i mora. Pored ovih primjera postoji mnoštvo drugih ajeta i hadisa koji ukazuju na naučne činjenice iz drugih oblasti nauke otkrivene u modernom vremenu. Sve to nepobitno govori da te riječi dolaze od Sveznajućeg Allaha.

Uz to, da čudo bude veće, Allah je učinio da Njegov Poslanik, sallahu 'alehi ve sellem, bude nepismen, da ne zna čitati niti pisati. Uzvišeni Allah govori o tome u Svojoj časnoj Knjizi i kaže:

﴿ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لِأَنَّكَ الْمُبْطَلُونَ ﴾

"Ti prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao, inače, posumnjali bi oni što laži govore." (El-'Ankebut, 48.)

Kako je moguće da čovjek koji nije znao čitati niti pisati dođe sa tako preciznim vijestima i podacima vijekovima prije njihovog otkrića putem moderne nauke?

Jedini prihvatljiv odgovor je da se radi o objavi Silnog i Sveznajućeg Allaha.

1914

1914

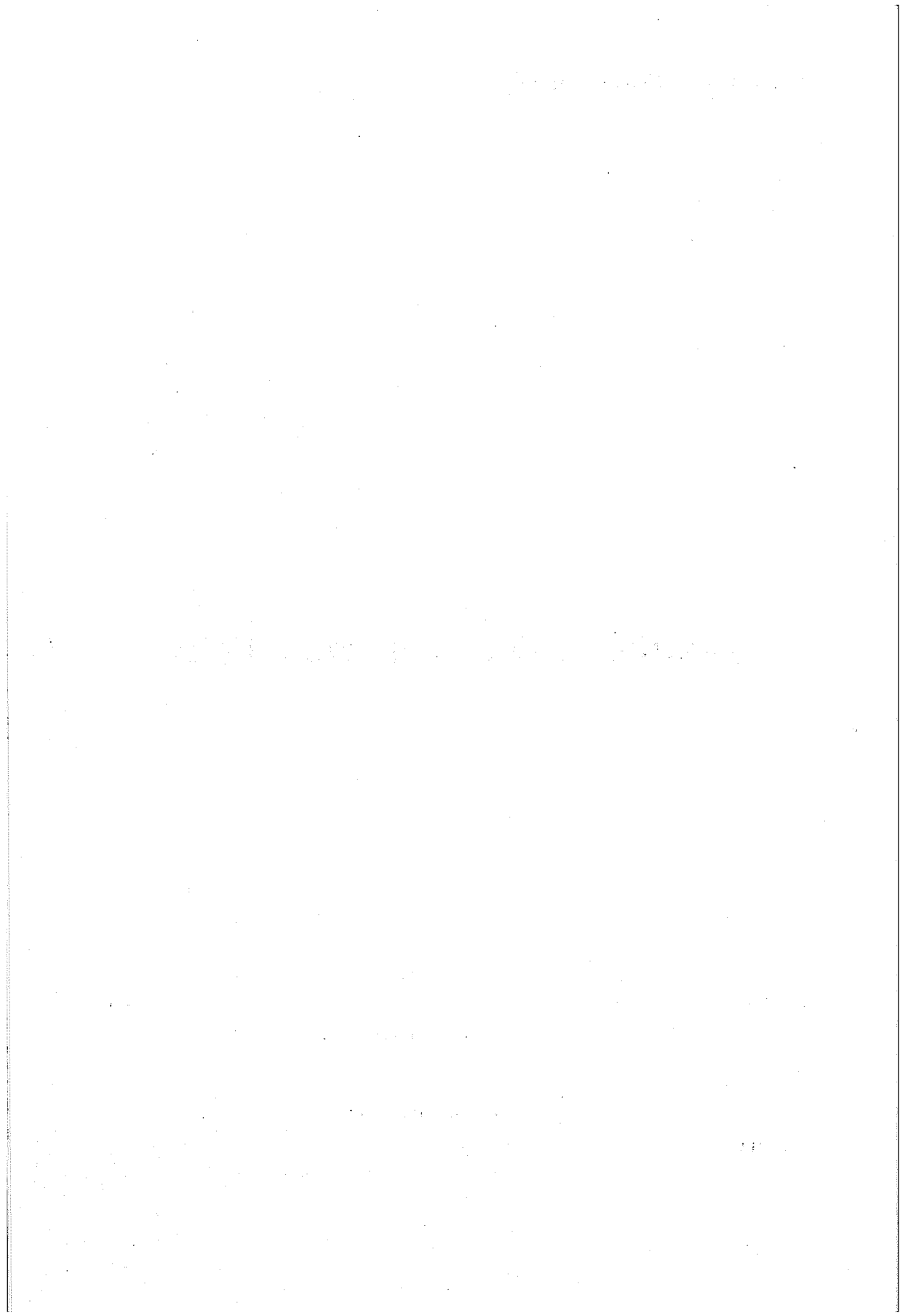
...

...

...

...

Ujedinjenje Arapa i svetost Ka'be

Ujedinjenje Arapa

Jedna od brojnih činjenica koje upućuju na iskrenost Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, je sjedinjenje Arapa i njihovo prihvatanje islama.

Arapska plemena prije islama su bila u stalnim sukobima. Vodili su iscrpljujuće ratove zbog najmizernijih povoda. Pleme Bekr i Tegalub su vodili rat dug četrdeset godina jer je čovjek iz Tegaluba ubio kamilu koja je pripadala čovjeku iz Bekra. Dva plemena: Abes i Zebjan su ratovala sličan period zbog spora nastalog oko konjske trke. Evs i Hazredž su ratovali duže od stotinu godina. Pljačka, ubijanje i otimanje su način na koji su sticali opskrbu. Ponosil su se silom i tiranijom. To sve skupa čini sjedinjenje takvih plemena jako teškim ili nemogućim. Kako da zaborave prolivenu krv i osvetu?

Uzvišeni Allah govori da je On taj koji je sjedinio njihova srca i da to čovjek ne bi mogao postići:

﴿وَأَذْكُرُوا بِمَنَّمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾

"I sjetite se Allahove milosti prema vama kada ste bili jedni drugima neprijatelji, pa je On složio srca vaša i vi ste postali milošću Njegovom prijatelji." (Ali-'Imran, 103.)

U drugom ajetu Allah govori o teškoći sjedinjenja njihovih srca i kaže:

﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٧٣﴾

"I On je sjedinio srca njihova. Da si ti potrošio sve ono što na Zemlji postoji, ti ne bi sjedinio srca njihova, ali je Allah sjedinio. On je zaista silan i mudar." (El-Enfal, 63.)

Nakon tog sjedinjenja Arapi su postali sila koja je uspjela nadvladati dvije tada najjače imperije: rimsku i perzijsku. Da nisu u Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, prepoznali očitu istinu nikada se oko njega ne bi okupili. Dovoljan dokaz poslanstva i nadnaravnosti ove vjere je da Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, iz neukih pastira koji su živjeli u pustinji daleko od civilizacije, izvede generaciju koji su postali vođe i prvaci kakve historija nije zapamtila.

Svetost K'abe

Jedan od najznačajnijih događaja koji se desio na Arapskom poluotoku je stravično uništenje abesinijske vojske koju je predvodio Ebreha. U drugoj polovini šestog stoljeća po 'Isau, 'alejhisselam, Jemenom je upravljao abesinijski vladar Ebreha. Ebreha je bio kršćanske vjere. Sagradio je ogromnu crkvu u Jemenu, a zatim je pozivao da se ta crkva hodočasti umjesto K'abe. Arapi se nisu odazvali tom pozivu, nisu pridavali nikakvu važnost toj crkvi i ostali su privrženi K'abi. Nakon toga je Ebreha sakupio ogromnu vojsku s kojom se uputio ka Mekki s namjerom da uništi časnu K'abu. Sa sobom su vodili velikog slona kako bi s njim srušili K'abu i zbrisali je sa lica zemlje. Kada su Arapi u Jemenu i okolnim područjima čuli za tu ogromnu vojsku koja se uputila prema Mekki, pokušali su je zaustaviti i spriječiti, međutim, mnogobrojnija i spremnija Ebrehina vojska ih je s lakoćom porazila. Zarobili su vođu arapskog plemena Has'am, koji se zvao Nufeji ibnu Habib, i povelu ga sa sobom kako bi im pokazao put do Mekke. Kada se Ebreha približio Mekki, njegova vojska je zaplijenila stada kamila koje su pripadale Mekkelijama. Među tim kamilama je bilo dvjesto kamila koje su pripadale Abdul-Muttalibu, djedu Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Abraham je poslao izaslanika da obavijesti Mekkelije da nije došao da se bori protiv njih, nego da želi srušiti K'abu, pa ako mu se ne suprostave neće ih napadati. Na to je Abdul-Muttalib odgovorio da oni nemaju namjeru niti snage da mu se suprostave. K'aba je Allahova sveta Kuća. Podigao ju je Ibrahim, alejhis-selam. Ako Allah hoće zaštit će Svoju svetu Kuću. Izaslanik je tražio od Abdul-Muttaliba da pođe s njim kako bi to kazao samom Ebrehi. Kada Ebreha ugleda Abdul-Muttaliba, zadivi ga njegov izgled, te siđe sa svog prijestolja i sjede pored Abdul-Muttaliba na prostirku, a zatim reče prevodiocu:

- Pitaj ga šta želi od mene? Abdul-Muttalib je rekao:

- Moja želja je da mi vratiš mojih dvjesto kamila koje si uzeo! Ebreha tada reče:

- Kada sam te ugledao zadivio si me svojim izgledom, ali kada si progovorio, nestalo je divljenja. Zalažeš se za dvjesto kamila a ne zalažeš se za K'abu koja je dio tvoje vjere i vjere tvojih djedova. Došao sam da je uništim a ti me pitaš o kamilama! Abdul-Muttalib tada reče:

- Ja sam vlasnik kamila, o njima se brinem, a K'aba ima svog Gospodara koji je štiti!

- Neće je od mene zaštititi! – reče Ebreha.

Nakon toga su Mekkelije napustile Mekku popevši se na obližnje planine odakle su posmatrali Ebrehu i njegovu vojsku.

Jutrom se Ebreha spremao da konačno uđe u Mekku. Postrojio je vojsku na čelu sa velikim slonom. Kada su usmjerili slona prema Mekki priskoči Nufejl ibnu Habib, stade pored slona, uze ga za uho i reče:

- Lezi ili se vrati otkud si došao, ti si u Allahovoj svetoj zemlji!

Nakon toga je slon kleknuo. Udarali su ga da ustane, ali je slon uporno odbijao. Kada bi ga usmjerili na neku drugu stranu, slon bi žurno išao, ali kada bi ga usmjerili prema Mekki, slon bi kleknuo na zemlju kao prikovan.

Zatim je Allah, dželle šehenuhu, poslao jata ptica koje su u kandžama i kljunovima nosile kamenje veličine lješnjaka. Ptice su to kamenje bacale na Ebrehinu vojsku od čega su se njihova tijela raspadala, tako da su ličila lišću kojeg je stoka jela i nogama gazila. Svaki vojnik kojeg pogodi kamen je bivao mrtav. Preživjele vojnike je zadesila bolest od koje su im se tijela postepeno raspadala. Bježali su vraćajući se poniženi i poraženi. Ebreha je bio među onima čije se tijelo postepeno raspadalo. Prije nego što je umro, moglo mu se vidjeti srce kroz razjedena prsa.⁷¹

Uništenje Ebrehine vojske je događaj kojeg spominju svi historičari koji su pisali o historiji Arapskog poluotoka.⁷² U vrijeme objave Kur'ana bilo je puno onih koji su doživjeli uništenje Ebrehine vojske. Kada je Uzvišeni Allah u Kur'anu spomenuo taj događaj niko ga nije porekao, iako su nevjernici Mekke jedva čekali da nađu bilo kakav način da poreknu Kur'an. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿الذَّرَ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فِجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾﴾

"Zar nisi čuo šta je sa vlasnicima slona Gospodar tvoj uradio! Zar lukavstvo njihovo nije omeo, i protiv njih ptice Ebabil poslao. Koje su na njih grumenje od gline pečene bacale, pa ih On kao lišće koje su crvi istočili učinio." (El-Fil, 1-5.)

⁷¹ Pogledati Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Fil.

⁷² Pogledati npr: Početak i završetak, Ibnu Kesir, 2/170 i Istorija Arapa prije islama, Dževad Alij, str. 1805.

Taj događaj nam jasno govori da je K'aba istinska kibla i da su oni koji se prema njoj okreću na pravoj vjeri. Na Zemlji ne postoji vjera koja K'abu smatra svetom osim vjere islam. Muslimani se u svojim molitvama prema njoj okreću i nju hodočaste.

Ovo su samo neki detalji vezani za Allahovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, njegovu ličnost, život i djelo, koji ukazuju na njegovu iskrenost i istinitost njegove poslanice. Nemoguće je obuhvatiti sve dokaze poslanstva Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem. Svi prethodni naslovi sadrže brojne druge primjere iz njegovog života koji potvrđuju njegovu iskrenost.

Mnogo manje od navedenog dovoljno je razumnima da prihvate njegov poziv.

Traganje za istinom

1911

Journal of the

Journal of the

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ أَوْلَمَ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرٍ ﴿٤٨﴾ قُلْ فَاتَّبِعُوا بِيكُنِبٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٩﴾ ﴾

"A kada im dolazi istina od Nas oni govore: Zašto mu nije dato onako isto kao što je dato Musau, a zar oni nisu još davno porekli ono što je Musau dato? Oni govore dvije čarolije jedna drugu podržava. I govore: Mi ni u jednu ne vjerujemo! Reci: Pa donesite vi od Allaha knjigu koja bolje nego ove dvije na pravi put upućuje, nju bih slijedio ako istinu govorite." (El-Kasas, 48-49.)

Pogledaj oko sebe, izuči, istraži, usporedi ima li bolje upute od one s kojom je došao Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem.

Kršćanstvo i jevrejstvo

Kršćani i Jevreji su iskrivili svoje vjerovanje i nisu sačuvali objavljene knjige u njihovom originalu. Stoga su njihove vjere pune oprečnosti i kontradiktornosti, a kada bi istinski vjerovali, priznali bi Muhammedovo, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslanstvo.

Ibnu-l-Kajjim, Allah mu se smilovao, jedan od velikih islamskih autoriteta koji je živio u osmom stoljeću po Hidžri kaže: "Vodio sam raspravu sa, po znanju i ugledu, jednim od najistaknutijih jehuda, rekao sam mu:

- Vi poričući Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, vrijeđate i omalovažavate Uzvišenog Allaha!

On se začudi mojim riječima i upita:

- Zar čovjek poput tebe da tako nešto kaže?!

Rekao sam:

- Sada ću ti pojasniti kako: Ako kažete: Muhammed je obični vladar i tiranin koji je pokorio svijet svojom sabljom i nije Allahov poslanik, a Muhammed dvadest i tri godine tvrdi da je poslanik kojeg je Allah poslao svim ljudima. Govori: naredio mi je Allah to i to, zabranio mi je to i to, objavljeno mi je tako i tako, a to ništa nije tačno. Uz to on konstantno mijenja vjeru ranijih poslanika, bori se protiv njihovih sljedbenika i dokida njihove vjerezakone.

Nakon toga morate prihvatiti jednu od dvije solucije:

Prva: Uzvišeni Allah je to sve znao i promatrao.

Druga: to je bilo skriveno od Allaha i nije za to znao.

Ako kažete da to Allah nije znao opisali ste Allaha velikim neznanjem i učinili ste ljude koji to znaju znanim od Allaha.

Ako kažete da se sve to dešavalo uz Allahovo znanje gledanje i nadziranje, morate opet prihvatiti jednu od dvije mogućnosti:

Da je Allah u stanju to spriječiti i zaustaviti ili ne.

Ako kažete da to Allah nije u stanju spriječiti, pripisali ste Allahu nemoć i slabost koja ne priliči Gospodaru svjetova.

Ako kažete: U stanju je to spriječiti i zaustaviti ali i pored toga On pomaže Muhammeda, daje mu podršku i pobjedu, uzdiže ga nad drugima, uzdiže njegovu riječ, uslišava mu dove i molitve, poražava njegove neprijatelje, čini da mu se dese brojna čuda i natprirodne stvari i to se ponavlja više od hiljadu puta, čuva ga od ljudi tako da niko nije pokušao da mu naudi a da ga Allah nije spriječio i ponizio, i ne obrati Mu se dovom a da je ne usliša - to je onda najveći zulum, nepravda i besmislenost koja ne priliči razumnom čovjeku a kamo li Gospodaru nebesa i Zemlje!

Kada je to čuo rekao je:

- Uzvišen je Allah i daleko od takvog postupanja sa lažljivcem i potvornikom! Ne, Muhammed je istinski vjerovjesnik, ko ga bude slijedio biće spašen i sretan. Rekao sam:

- Pa zašto ti ne prihvatiš njegovu vjeru?

- On je poslan narodu kojem nije ranije data knjiga, a mi, mi imamo svoju knjigu koju slijedimo. Rekao sam:

- Poražen si i pobijeđen, svima je poznato da je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, obavijestio da je poslan svim ljudima i ko ga ne bude slijedio nevjernik je i stanovnik Džehennema. Vodio je rat protiv Jevreja i kršćana, a njima je ranije data knjiga. Ako je njegova poslanica istinita obavezno je vjerovati u istinitost svega o čemu obavijesti!

Na to je ušutao i nije imao odgovor.⁷³

⁷³ Skraćeno prenešeno iz: Putokaz izgubljenima u odgovoru Jevrejima i kršćanima, Ibnu-l-Kajjim, str. 87, izdanje: Islamski univerzitet-Medina.

Ateizam

Oni koji su odgovor na životna pitanja pronašli u teoriji evolucije i vjerovanju da je sve nastalo tek tako, slučajno i bez Stvoritelja, neka znaju da je ta teorija samo obična obmana koja je u očitoj koliziji sa naukom i sa svakom logikom.

Ta teorija je samo jedan scenario kojim se obmanjuje svijet tokom 140 godina.

Zahvaljujući posljednjim znanstvenim otkrićima, nastavak njezine odbrane je postao nemoguć. Danas, desetine hiljada znanstvenika širom svijeta prkose teoriji evolucije i objavljuju brojne knjige o ništavnosti te teorije.

Evo nekoliko isječaka iz knjige "Podvala teorije evolucije" u kojoj su iznešeni brojni i nepobitni dokazi ništavnosti te teorije:

"Ako neko vjeruje da živa ćelija može postati slučajno, tada ne postoji ništa što bi ga moglo spriječiti da vjeruje u sličnu priču koju ćemo sada ispričati. To je priča o jednom gradu:

Jednog dana gruda ilovače, pritisnuta između stijena na neplodnoj zemlji, nakon kiše postade vlažna. Kada je Sunce izašlo, ova vlažna ilovača se osuši, stvrdnu i poprimi krut, otporan oblik. Kasnije se ove stijene koje su poslužile kao kalup nekako raspadoše u komadiće i onda se pojavi pravilna, dobro oblikovana i čvrsta cigla. Ova cigla je godinama čekala, pod istim prirodnim uvjetima, da se formiraju druge cigle slične njoj. Ovaj proces se nastavio sve dok se stotine i hiljade istih takvih cigli nisu formirale na tom istom mjestu. Međutim, sasvim slučajno, nijedna od ovih cigli, koje su prethodno formirane, nije bila oštećena. Iako su, u periodu od nekoliko hiljada godina, bile izložene oluji, kiši, vjetru, suncu i hladnoći, te cigle nisu napukle, nisu se prelomile, niti su bile odvučene sa tog mjesta, nego su čekale tu, na istom mjestu, sve sa istom "namjerom". Kada je njihov broj postao adekvatan, one su podigle zgradu poredavši se jedna uz drugu i postavivši se jedna iznad druge sasvim slučajno, uz pomoć djelovanja prirodnih sila, vjetrova, oluja ili tornada. U međuvremenu, pod utjecajem prirodnih sila, u savršenom vremenskom slijedu, nastali su materijali kao cement ili šljunak i umetnuli se između njih, da bi ih spojili. Dok se sve ovo dešavalo, željezna ruda se pod zemljom, uz pomoć prirodnih utjecaja, oblikovala i položila temelje zgrade koja će nastati od ovih cigli. Na kraju ovog procesa podignuta je jedna kompletna zgrada, nimalo oštećena, sa

svim njenim građevnim materijalom, drvenarijom i instalacijama. Naravno, zgrada se ne sastoji samo od temelja, cigli i cementa. Kako je onda ostali materijal pribavljen? Odgovor je jednostavan: sav materijal koji je bio potreban za izgradnju zgrade postojao je u zemlji, na mjestu gdje je zgrada izrasla. Silikon za staklo, bakar za električne kablove, željezo za stubove (armaturu), grede, itd. itd. Sve se to nalazilo ispod zemlje u ogromnim količinama. Bila je potrebna još jedino vještina prirodnih sila da oblikuje i smjesti ove materijale na njihovo mjesto unutar zgrade. Sve instalacije, drvenarija i ostalo, smješteno je između cigli uz pomoć vjetrova, kiše i zemljotresa. Sve je išlo toliko dobro da su se cigle razmjestile na takav način da su među sobom ostavile neophodan prostor za prozore, kao da su znale da će se kasnije, pod djelovanjem "prirodnih uvjeta", formirati nešto po imenu staklo. Štaviše, one nisu zaboravile ostaviti prostora za instaliranje vode, struje i sistema za grijanje, koji će se također kasnije slučajno formirati. Sve je išlo tako dobro da su slučajnosti i "prirodni uvjeti" proizveli savršeno dizajniranu zgradu.

Ako ste uspjeli održati vjeru u ovu priču do sada, tada nećete imati problema pretpostaviti kako su druge zgrade, fabrike, autoputevi, trotoari, infrastruktura, komunikacije i transportni sistemi ovoga grada nastali. Ako imate tehničko znanje i ako ste pristojno upoznati sa temom, možete čak napisati izuzetno "znanstveno potkrijepljenu" knjigu od nekoliko tomova, iznoseći svoje teorije o "evolucijskom procesu sistema kanalizacije i njegovoj prilagođenosti postojećim strukturama". Možete biti odlikovani akademskom nagradom za vaše sjajne studije i možete se smatrati genijem koji prosvjetljuje čovječanstvo.

Teorija evolucije tvrdi da je život nastao slučajno. To je tvrdnja koja nije ništa manje apsurdna nego naša priča, zato što ćelija, sa svim svojim visokokvalificiranim sistemima za komuniciranje, transport i upravljanje, nije ništa manje složena od bilo kojeg grada. I to je još uvijek samo jedna ćelija, a gdje su funkcijalni organi skladno povezani u organizam, gdje je razum, gdje je duša...

Tehnologija XX stoljeća je zavirila i zadubila se u najsitnije djeliće života i otkrila da je ćelija najkompliciraniji sistem sa kojim se čovječanstvo ikada susrelo. Danas, mi znamo da ćelija sadrži energetske stanice koje proizvode energiju koju onda ćelija upotrebljava, fabrike koje proizvode enzime i hormone neophodne za život, banku podataka gdje su zapisane

sve neophodne informacije o svim proizvodima koji trebaju biti napravljeni u ćeliji, zatim složene transportne sisteme i cjevovode za prevoženje sirovina i proizvoda sa jednog mjesta na drugo, napredne laboratorije i rafinerije za pretvaranje vanjskih sirovina u upotrebljive tvari, i specijalizirane proteinske ćelijske membrane za kontrolu ulaska materija u ćeliju i izlaska iz ćelije. Sve ovo sačinjava samo jedan mali dio ovog nevjerojatno složenog sistema.

W. H. Thorpe, jedan evolucionista - znanstvenik, priznaje da "najjednostavniji tip ćelije predstavlja 'mehanizam' nezamislivo složeniji od bilo koje mašine dosad zamišljene i konstruirane od strane čovjeka".⁷⁴

Ona je toliko kompleksna da čak ni visoki nivo tehnologije koji je čovječanstvo postiglo ne može proizvesti jednu takvu ćeliju. Nikada nijedan pokušaj da se kreira umjetna ćelija nije postigao uspjeh. Ustvari, svi pokušaji da se to učini su napušteni.

Teorija evolucije tvrdi da je ovaj sistem, koji čovječanstvo sa svom svojom inteligencijom, znanjem i tehnologijom na raspolaganju ne može proizvesti, nastao "slučajno", pod utjecajem prvobitnih uvjeta na Zemlji.

Da damo drugi primjer. Vjerovatnoća formiranja ćelije igrom slučaja je poput vjerovatnoće da se odštampa jedna knjiga prilikom eksplozije u štampariji.

Engleski matematičar i astronom Sir Fred Hoyle napravio je sličnu usporedbu u jednom od njegovih intervjuja objavljenom 12. 11. 1981. godine u časopisu Nature. Iako i sam evolucionista, Hoyle je rekao da je vjerovatnoća da više forme života nastanu na ovaj način (slučajno), uporediva sa vjerovatnoćom da jedan tornado brišući kroz deponiju starog gvožđa konstruira avion "Boing 747" od materijala i starudija koje se tu nalaze.⁷⁵ Ovo znači da nije moguće da ćelija nastane slučajno i zato je ona definitivno morala biti "stvorena".

Jedan od glavnih razloga zašto teorija evolucije ne može objasniti kako je nastala ćelija, jeste "nesvodljiva kompleksnost" ćelije. Živa ćelija održava se uz pomoć harmonične saradnje mnoštva njezinih organela ("ćelijski organi"). Ukoliko samo jedna od ovih organela ne funkcioniše, ćelija ne može ostati u životu. Ćelija nema vremena da čeka nesvjesne mehanizme kao što su prirodna selekcija ili mutacija da joj dozvole da se

⁷⁴ W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited.*, Nashville: Thomas Nelson Co., 1991, str. 298-299.

⁷⁵ "Hoyle on Evolution", *Nature*, Vol 294, November 12, 1981, str. 105.

razvija. Tako da je prva ćelija na Zemlji morala biti kompletna-potpuna ćelija, koja je posjedovala sve, za život potrebne, organele i funkcije, a ovo definitivno znači da je ćelija morala biti stvorena.

Čak je, nakon otkrića DNA, i Francis Crick, koji je dugo godina vjerovao u teoriju molekularne evolucije, priznao sam sebi da takva kompleksna molekula nije mogla biti formirana slučajnošću, spontano, kao rezultat evolutivnog procesa:

"Jedan pošten čovjek, naoružan svim znanjem koje je nama danas dostupno, može jedino izjaviti da, u nekom smislu, nastanak života na momente izgleda gotovo kao neko čudo."⁷⁶

Ove riječi vrlo dobro pokazuju da je evolucija totalno dogmatično vjerovanje.

Vjerujući da čisti slučaj može proizvesti perfektan dizajn, evolucionisti su prešli granice razuma i znanosti. Jedan od iskrenih autoriteta na ovom polju je čuveni francuski zoolog Pierre Grasse, bivši predsjednik Francuske akademije znanosti. Grasse je materijalist, ali on, ipak, priznaje da je Darwinova teorija nemoćna da objasni život, te daje svoje gledište o logici "slučajnosti" koja predstavlja kičmu darvinizma: "Podesna pojava mutacija, koje omogućavaju životinjama i biljkama da udovolje svojim potrebama, izgleda teška za vjerovanje. A, Darwinova teorija je, ipak, još zahtjevnija: jedna jedina biljka, jedna jedina životinja trebala bi hiljadama i hiljadama godina biti podložena korisnim slučajnostima. Tako da bi čuda trebala postati pravilo: događaji sa infitenzimalnom vjerovatnoćom dešavanja sa lakoćom bi se realizirali... Ne postoji zakon koji zabranjuje sanjarenja, ali se znanost ne bi smjela prepuštati tome."⁷⁷

Grasse je rezimirao šta koncept "slučajnosti" znači za evolucioniste: "...Slučajnost postaje jedna vrsta božanstva koje se, pod plaštom ateizma, potajno obožava."^{78,79}

Oni koji obožavaju nešto drugo, mimo Allaha, lišeni su razumijevanja:

⁷⁶ Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, str. 88.

⁷⁷ Pierre-P Grasse, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, str. 103.

⁷⁸ Ibid, str. 107.

⁷⁹ Podvala teorije evolucije - Znanstveni kolaps darvinizma i njegova ideološka pozadina, Harun Yahya, (87-128), izdavač: Bosančica print.

Napomena: Autor knjige je izvanredno odgovorio evolucionistima, međutim, knjiga sadrži i neke sporne i neprihvatljive teze.

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَإِن تَسْمَعُونَهَا أُوتِيكُمُ كَالسَّمْعِ كَلَّامًا لَّا تُفْقَهُونَ﴾

"Mi smo za Džehennem mnoge džinnove i ljude stvorili; oni pameti imaju - a njima ne shvaćaju, oni oči imaju - a njima ne vide, oni uši imaju - a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori - oni su zaista nemarni." (El-A'araf, 179.)

Velika opasnost

Znaj da onaj ko ne povjeruje u Allaha i Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, izlaže sebe velikoj opasnosti. Uzvišeni Allah i Njegov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, takvom obećavaju bolnu i vječnu patnju u Džehennemu.

Uzvišeni Allah je rekao:

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

"Onda se čuvajte vatre za nevjernike pripremljene, čije će gorivo biti ljudi i kamenje." (El-Bekara, 24.)

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, upozorava na vatru, rekao je: "Moj primjer naspram ljudi je primjer čovjeka pored vatre. Kada je vatra osvijetlila prostor oko sebe počеше leptiri i slični insekti koje vatra privlači u nju padati. Taj čovjek ih sprječava ali oni ga pobjeđuju i upadaju u vatru. Isto tako, ja vas hvatam za pojaseve i sprječavam da uđete u vatru, a vi se probijate do nje."⁸⁰

U ovom hadisu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, poredi lakomislenost i zanos onih koji slijepo slijede svoje prohtjeve i zapadaju u grijeh koji će ih odvesti u Džehennem sa jurjavom i zanosom insekata koji hrle prema vatri i padaju u nju.

A šta je to Džehennem? Kakvo je to boravište? Za koga je spremljen?

Odgovor ćemo naći u Allahovoj Knjizi i Sunnetu Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem.

⁸⁰ Buharija, knjiga: Rekaik, poglavlje: Ostavljanje grijeha, br. 6002 i Muslim, knjiga: Rekaik, poglavlje: Brižnost Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, o ummetu, br. 4235.

U narednim redovima je opis Džehennema kroz riječi Allaha Uzvišenog, Njegovog Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, ashaba i učenjaka ovog ummeta.

Opis Džehennema

The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is still in a state of depression, and that the government is facing a serious financial crisis. The report also mentions the need for a more efficient administration and the importance of maintaining law and order.

In the second part, the author discusses the social conditions of the population. It is stated that the majority of the people are poor and that there is a high level of unemployment. The report also mentions the need for social reforms and the importance of providing education and healthcare to the masses.

The third part of the report deals with the political situation. It is noted that the government is facing a serious crisis of confidence, and that there is a need for a more stable and effective administration. The report also mentions the need for a more democratic system and the importance of involving the people in the decision-making process.

The fourth part of the report deals with the economic situation. It is noted that the country is facing a serious economic crisis, and that there is a need for a more efficient and effective economic system. The report also mentions the need for a more balanced budget and the importance of reducing government expenditure.

In the fifth part, the author discusses the foreign relations of the country. It is stated that the country is facing a serious international crisis, and that there is a need for a more active and effective foreign policy. The report also mentions the need for a more stable and effective international system and the importance of maintaining peace and stability in the world.

The sixth part of the report deals with the military situation. It is noted that the country is facing a serious military crisis, and that there is a need for a more efficient and effective military system. The report also mentions the need for a more modern and effective military and the importance of maintaining a strong and stable defense.

The seventh part of the report deals with the cultural situation. It is noted that the country is facing a serious cultural crisis, and that there is a need for a more efficient and effective cultural system. The report also mentions the need for a more modern and effective cultural and the importance of maintaining a strong and stable cultural heritage.

The eighth part of the report deals with the environmental situation. It is noted that the country is facing a serious environmental crisis, and that there is a need for a more efficient and effective environmental system. The report also mentions the need for a more modern and effective environmental and the importance of maintaining a strong and stable environment.

Veličina Džehennema

Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Tog dana će Džehennem biti dovučen, na njemu je sedamdeset hiljada uzdi, na svakoj uzdi je sedamdeset hiljada meleka koji je vuku."⁸¹

U tom značenju je i ajet u kojem Uzvišeni Allah opisuje Sudnji dan i kaže:

﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾

"Tog dana će Džehennem biti doveden.." (El-Fedžr, 23.)

U drugom hadisu Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kaže: "Uistinu se ogromna stijena baci sa ruba Džehennema i zatim propada u njemu sedamdeset godina, a ne dođe do dna."⁸²

U Džehennemu postoje duboke provalije i visoke planine. Prenosi Ebu Se'id, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Vejl je dolina u Džehennemu, nevjernik u nju propada četrdeset godina prije nego dođe do dna, a Sa'ud je planina od vatre na koju se nevjernik penje sedamdeset godina a zatim sa nje pada i tako zauvijek."⁸³

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿وَأَنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ فِيهَا مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ﴿٤٤﴾﴾

"Za sve njih mjesto sastanka Džehennem će biti, on sedam kapija ima i kroz svaku će određen broj njih proći." (El-Hidžr, 43-44.)

Sedam kapija se odnosi, prema mišljenju jednog dijela učenjaka, na sedam slojeva Džehennema, jedan iznad drugog. To su stepeni džehennemlija shodno djelima koja su sebi pripremili.⁸⁴

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿إِنَّمَا تَرَىٰ بُشْكُورًا مِّنْ أَعْيُنٍ مُّصَوَّرَةٍ مِّمَّا فِي جَهَنَّمَ نِجَالًا مَّكَرًا مِّنْ أَهْلِهَا ﴿٣٢﴾﴾

"On će kao kule bacati iskre." (El-Murselat, 32.)

⁸¹ Muslim, knjiga: Džennet, opis njegovih užitaka i stanovnika, poglavlje: O žestini džehennemske vatre, br. 5076, i Tirmizi, knjiga: Opis Džehennema, poglavlje: Opis vatre, br. 2496.

⁸² Tirmizi, knjiga: Opis Džehennema, poglavlje: Predaje o džehennemskom dnu, br. 2498. Šejh Albani, rahimehullah, je hadis ocijenio vjerodostojnom.

⁸³ Bilježi Ahmed u Musnedu, br.11287, sa slabim senedom.

⁸⁴ Pogledati Tefsir Ibnu Kesir, komentar sure El-Hidžr, ajet 44.

Od plamena džehennemske vatre će iskre poput tvrđava i kula frcati, pa kolika je vatra ako su iskre veličine tvrđava?

Pored ogromne veličine Džehennema doći će dan kada će se on napuniti, jer Uzvišeni Allah je obećao a Njegovo obećanje je istinito, rekao je:

﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾

"I ispuniće se riječ Gospodara tvoga: napuniću, zaista, Džehennem džinnovima i ljudima – zajedno." (Hud, 119)

Žestina džehennemske vatre

Rekao je Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Kada dođe Sudnji dan dovest će se čovjek koji je najviše uživao na dunjaluku a od stanovnika je Džehennema, samo jedan trenutak će biti umočen u Džehennem a zatim će biti upitan:

- Sine Ademov, da li si ikad kakvo dobro doživio? Da li si ikad kakav užitak osjetio? A on će odgovoriti:

- Ne Gospodaru! Ne tako mi Allaha!

I dovest će se čovjek koji je imao najteža iskušenja na dunjaluku a od stanovnika je Dženneta, zatim će se na jedan trenutak uvesti u Džennet, a onda će biti upitan:

- Sine Ademov, da li si ikad kakvo zlo doživio? Da li si ikad bio u kakvoj teškoći?

A on će odgovoriti:

- Ne Gospodaru, tako mi Allaha nikada nisam nikakvo zlo doživio niti sam bio u kakvoj teškoći!"⁸⁵

Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem, je opisao žestinu džehennemske vatre riječima:

- Ova vaša vatra je samo jedan od sedamdeset dijelova džehennemske vatre!

Rekoše:

- Allahov Poslanice, i ova naša vatra je sasvim dovoljna! Poslanik,

⁸⁵ Muslim, knjiga: Opis Sudnjeg dana, Dženneta i Vatre, poglavlje: Kratko unošenje čovjeka koji je imao najviše užitaka na dunjaluku u Vatru, br. 5021.

sallallahu 'alejhi ve sellem, na to reče:

- Džehennemska vatra je šezdeset i devet puta žešća od ove, svaki njen dio je žestok poput dunjalučke vatre!⁸⁶

Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Vatra se požalila svom Gospodaru, rekla je: 'Gospodaru, jedan dio mene pojede drugi!' Tada je Allah dao vatri dva oduška..."⁸⁷

Prenosi se od Jezida ibnu Ebi Malika Hemedania da je rekao: "Džehennem ima sedam vatri koje blješte, svaka od njih glada u onu ispod nje iz straha da je ne pojede."⁸⁸

Hrana stanovnika Džehennema

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿لَيْسَ لَكُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ۖ لَا يَسِينُونَ وَلَا يَفِي مِنْ جُوعٍ ۗ﴾ (7)

"Kada drugog jela osim dari'i neće imati, koje neće ugojiti ni glad utoliti." (El-Gašija, 6-7.)

Dari'i je vrsta trnja koje ni životinje ne jedu zbog njegove gorčine.

Kaže Uzvišeni:

﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمِيمًا ۗ ۝۱۲ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۗ ۝۱۳﴾

"Biće u Nas, doista, okova i ognja, i jela koje u grlu zastaje i patnje nesnosne." (El-Muzemil, 12-13.)

Rekao je Ibnu Abbas, radijallahu 'anhu, o jelu koje u grlu zastaje: "Zaglavljiva se u grlu pa se ne može progutati niti izbaciti."⁸⁹

Rekao je Svemogućí Allah:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ الضَّالُّونَ الْمَكْرَبُونَ ۗ ۝۵۱ لَأَكْفُرْنَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفُورٍ ۗ ۝۵۲ قَالَتِ لَنْ نَمْنَحُهَا الْجُثُونَ ۗ ۝۵۳ فَتَنَزَّلُ عَلَيْهِ مِنَ الْمَنِيِّ ۗ ۝۵۴﴾

⁸⁶ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Osobine vatre, br. 3025, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka i stanovnika, poglavlje: O žestini džehennemske vatre, br. 5077.

⁸⁷ Buharija, Početak stvaranja, poglavlje: Osobine Vatre i dokazi da je već stvorena, br. 3020, i Muslim, knjiga: Džamije i mjesta na kojima se klanja, poglavlje: Pohvala odgađanja podne namaza radi vrućine, br. 977.

⁸⁸ Zastrahivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o slojevima Vatre, br. 6.

⁸⁹ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Muzemil, 13.

﴿ فَشَرِبُوا شُرْبَ الْهَيْبِ ﴿٥٥﴾ هَذَا تَزُومُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ ﴾

"I tada ćete vi, o zabludjeli, koji poričete ožvljenje, sigurno s drveta zekum jesti, i njime ćete trbuhe puniti, pa zatim na to vodu ključalu piti, poput kamila koje ne mogu žeđ ugasiti, to će na onom svijetu biti gošćenje njihovo." (El-Vaki'a, 51-56.)

U drugoj suri je detaljnije opisano drvo zekum koje je hrana stanovnika Vatre:

﴿ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿١٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿١٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَأَكَلُونَ مِنْهَا فَأَلْوَانٌ مِنْهَا الْبُظُورُ ﴿١٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَاكِمَ حِمِيرٍ ﴿١٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرِجَهُمْ لِأَيُّ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ ﴾

"To je drvo koje će u sred Džehennema rasti, plod mu je poput šejtanskih glava, oni će se njime hraniti i trbuhe će svoje njime puniti, zatim će to s ključalom vodom izmiješati, a potom će se, sigurno, opet u Džehennem vratiti." (Es-Saffat, 63-68.)

Pomiješat će u svojim stomacima užasno vruću vodu sa užasno gorkim zekumom.

Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Kada bi jedna kap sa drveta zekum kanula na ovaj svijet upropastila bi (svojom gorčinom) svu hranu stanovnika Zemlje. Kako li je onda onom kome zekum bude hrana!?"⁹⁰

U drugom ajetu je rečeno:

﴿ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَمِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ ﴿٢٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٢٧﴾ ﴾

"Zato on danas ovdje nema prisna prijatelja, ni drugog jela osim gislina, kojeg će samo nevjernici jesti!" (El-Hakka, 35-37.)

Rekao je Ibnu Abbas, radijallahu 'anhuma, o gislinu: "To je krv, tekućina i gnoj koji će curiti iz njihovog mesa."⁹¹

Prenosi se od Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, da je rekao: "Stanovnike Vatre će zadesiti velika glad tako da se neće osvrutati na patnju u kojoj se nalaze, tražit će samo da im se pomogne kako bi utolili tu žestoku

⁹⁰ Tirmizi, knjiga: Opis Džehennema, poglavlje: Predaje o piću stanovnika Džehennema, br. 2510. Hadis je vjerodostojnom po ocjeni imama Tirmizija i šejha Albanija, Allah njima zadovoljan bio.

⁹¹ Pogledati Tefsir Ibnu Kesira, sura El-Hakka, 36.

glad. Dat će im se kao pomoć dari'i koji ne goji niti glad toli. Zatim će tražiti drugu hranu pa će im se dati gislin trnje koje zastaje u grlu. Onda će se sjetiti da, kada su bili na dunjaluku, ako bi se udavili to bi riješavali gutljajem vode, pa će tražiti piće. Tada će im se dati piće –hamim, donijet će se na željeznim kukama, kada se to piće samo približi njihovim licima od njegove vrućine će se lica ispeći, a kada uđe u njihove utrobe pokidat će sve u njihovim stomacima...⁹²

Prenosi se da je Omer ibnu Dirhem jednom prilikom bio na obali mora, a običaj mu je bio da jede samo od sehura do sehura. Donešena mu je hrana. Baš kada je htio staviti zalogaj u usta čuo je jednog klanjača kako uči ovaj ajet:

﴿إِنَّ سَجَرَتِ الرَّزْقِورِ ﴿١٣﴾ طَعَامُ الْأَثِيرِ ﴿١٤﴾ كَالْمُهَلِ يَقَعِي فِي الْبُطُونِ ﴿١٥﴾ كَغَلِي الْحَمِيرِ ﴿١٦﴾﴾

"Drvo zekum biće hrana grešniku, u trbuhu će kao rastopljena kovina vreti, kao što voda kada ključa vri." (Ed-Duhan, 43-46.)

Kada je to čuo izgubio je svijest, a zalogaj mu pao iz ruke. Osvijestio se tek nakon pojave zore. Ostao je u takvom stanju sedam dana. Kad god bi mu se donijela hrana prisjetio bi se ajeta te bi ustajao i ostavljao hranu. Zatim su se njegovi prijatelji skupili kod njega, govorili su mu: „Subhanallah, hoćeš li da se ubiješ!“ Tako su ga nagovarali sve dok nije počeo jesti.⁹³

Piće džehennemlija

Rekao je Uzvišeni Allah opisujući piće stanovnika Džehennema:

﴿مِنْ وِرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَسُقْيَىٰ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيقُهُ، وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وِرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾﴾

"Pred njim će Džehennem biti i on će biti pojen sadidom (odvratnom kapljevinom) mučiče se da je proguta, ali je nikako neće moći proždrijeti i smrt će mu sa svih strana prilaziti, ali on neće umrijeti; njega će teška patnja čekati." (Ibrahim, 16-17.)

⁹² Tirmizi, knjiga: Opis Džehennema, poglavlje: Predaje o hrani stanovnika Džehennema, br. 2511. Šejh Albani, rahimehullah, je hadis ocijenio slabim.

⁹³ Prenosi Ibnu Ebi Dunja, pogledati: Zastrašivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o hrani i piću stanovnika Vatre, br. 18.

Bit će pojen odvratnom gustom kapljevinom ružnog mirisa tako da je neće moći progutati zbog njene odvratnosti i odbojnosti.

Kaže Uzvišeni:

﴿ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝١٥﴾

"Koji će se hamimom (uzavreloom vodom) poжити, koja će im crijeva kidati." (Muhammed, 15.)

Ta uzavrela voda će ključati na džehennemskoj vatri, od nje će se topiti utrobe i crijeva džehennemlija, čak će se i koža njihova od žestine raspasti. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ فَأَلْبِنَ كَفْرًا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝١١ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝١٢ وَلَهُمْ مَقْعٌ مِّنْ حَدِيدٍ ۝١٣ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝١٤﴾

"Onima koji ne budu vjerovali biće odijela od vatre skrojena, a ključala voda biće na glave njihove ljevana, od nje će se istopiti ono što je u trbusima njihovim i koža, a gvođenim maljevima biće mlačeni, kad god pokušaju da zbog teškog jada iz nje izađu biće u nju vraćeni: - Iskusite patnju u užasnoj vatri!" (El-Hadždž, 19-22.)

U drugoj suri je Uzvišeni Allah rekao:

﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُر إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝٢٩﴾

"I reci: Istina dolazi od Gospodara vašeg, pa ko hoće neka vjeruje, a ko hoće neka ne vjeruje! Mi smo nevjernicima pripremili vatru čiji će ih dim sa svih strana obuhvatiti, ako zamole pomoć, pomoći će im se muhlom (tekućinom) poput rastopljene kovine koja će lica ispeći. Užasna li pića i grozna li boravišta!" (El-Kehf, 29.)

A u suri 'Amme kaže Uzvišeni:

﴿ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝٢٤ إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَافًا ۝٢٥﴾

"U njemu svježine neće osjetiti ni pića okusiti, osim hamima (vrole vode) i gasaka (kapljevine)." (En-Neba', 24-25.)

U prethodnim ajetima spomenute su četiri vrste pića koje će džehennemlje piti:⁹⁴

Prva vrsta: hamim, vrela voda koja ključa od vremena kada su stvorena nebesa i Zemlja do trenutka kada ga budu pili.

Druga vrsta: gasak, kapljevina koja nastaje topljenjem kože i mesa nevjernika i od njihovih suza. U jednom hadisu se navodi da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Kada bi se koliko jedna kanta gasaka prosulo na dunjaluk svi stanovnici dunjaluka bi se začuli."⁹⁵

Treća vrsta: sadid, odvratna kapljevina koja nastaje od krvi i gnoja džehennemlja i drugih tekućina koje će iz njih izlaziti. Prenosi se da je Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Uzvišeni Allah se obavezao da će one koji budu pili alkohol napojiti pokvarenom tekućinom.

Upitali su:

- Allahov Poslaniče, a kakva je to pokvarena tekućina?

Rekao je:

- Znoj stanovnika Džehennema i ono što se iz njih cijedi.⁹⁶

Četvrta vrsta: muhl, tekućina poput rastopljene kovine. Upitan je Ibnu Abbas, radijallahu 'anhuma, o muhlu pa je rekao: "Gusta tekućina poput uljnog taloga."⁹⁷

Prenosi se od Abdullaha ibnu Omera, radijallahu 'anhuma, da se jedne prilike napio hladne vode, pa je nakon toga silno zaplakao. Upitaše ga zbog čega plače, a on odgovori:

- Prisjetio sam se ajeta iz Allahove knjige:

﴿وَجِيلٌ يَلِيهِمْ وَيَوْمَئِذٍ مَا يُشْتَهَوْنَ﴾

"I između njih i onog što budu željeli biće prepreka postavljena." (Seba', 54.)

- Shvatio sam da stanovnici Vatre neće ništa željeti kao što će željeti hladnu vodu, rekao je Allah:

⁹⁴ Pogledati: Zastrășivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o hrani i piću stanovnika Vatre, br. 18.

⁹⁵ Ahmed u Musnedu, br. 10799 i Tirmizi, knjiga: Opis Džehennema, poglavlje: Predaje o piću stanovnika Džehennema, br. 2509. Šejh Albani, rahimehullah, je hadis ocijenio slabim.

⁹⁶ Muslim, knjiga: Piće, poglavlje: Sve što opija je alkohol, br. 3732.

⁹⁷ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, komentar sure El-Me'aridž, 8.

﴿ وَكَأَيُّ أَصْحَابِ النَّارِ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْهَا مِنْ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى

الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

"I stanovnici Vatre dozivat će stanovnike Dženneta: Prolijte na nas vode ili nešto od onog čime vas je Allah obdario! A oni će reći: Allah je to dvoje nevjernicima zabranio." (El-A'raf, 50.)⁹⁸

Odjeća stanovnika Vatre i njihova postelja

Rekao je uzvišeni:

﴿ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِلُهُمْ مِنْ فَطْرَانَ وَتَفَنَّى وَجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾

"Toga dana ćeš vidjeti grešnike povezane u zajedničke okove, košulje će im od katrana biti, a vatra će lica njihova obavijati." (Ibrahim, 49-50.)

Njihova tijela će se premazati katranom pa će izgledati poput košulja. Za njihovu odjeću je izabran katran zbog njegove zapaljivosti, ružnog mirisa i stravičnog izgleda.

U drugom ajetu je spomenuto da će im odjeća biti od vatre. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ قَالِذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾

"Onima koji ne budu vjerovali biće odijela od vatre skrojena, a ključala voda biće na glave njihove ljevana." (El-Hadždž, 19.)

Ta vatra će biti prema njihovim tijelima poput odjeće koja se kroji prema tijelu čovjeka. Ibnu Abbas, radijallahu 'anhu, je rekao da je ta odjeća od istopljenog bakra.⁹⁹

Njihova obuća je, isto tako, od vatre. Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Od svih stanovnika Vatre Ebu Talib ima najblažu kaznu, na njegovim nogama je obuća od koje mu mozak ključa."¹⁰⁰

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ يَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾

⁹⁸ Prenosi Ibnu Ebi Dunja, pogledati: Zastrășivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o hrani i piću stanovnika Vatre, br. 18.

⁹⁹ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Hadždž, 19.

¹⁰⁰ Muslim, knjiga: Iman, poglavlje: Najblaža kazna stanovnika Vatre, br. 312.

"U Džehennemu će im ležaji i pokrivači od vatre biti; eto tako ćemo mi silnike kazniti." (El-A'raf, 41.)

﴿ هُمْ مِنْ قَوِّهِمْ ظُلُلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلُلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِرِءِ عِبَادِهِ يُعَادِرُ فَأَقْتَرُونَ ﴿١٦﴾ ﴾

"Nad njima će biti naslage vatre, a ispod njih naslage, time Allah straši robove Svoje. O robovi Moji bojte se Mene!" (Ez-Zumer, 16.)

Ibnu Ebi Dunja prenosi da je Vehb ibnu Munebih rekao: "Stanovnici Vatre, njeni pravi stanovnici, oni su u vatri, nikada se neće smiriti, neće zaspati niti će umrijeti. Hodat će na vatri i na njoj sjediti. Piće im je tekućina koja se cijedi iz njihovih tijela a hrana im je zekum. Postelja i pokrivač im je vatra. Odjeća im je vatra i katran, a lica će im vatra pokrivati. Svi stanovnici Vatre će biti okovani u lancima čiji krajevi su u rukama džehennemskih čuvara koji će ih vući napred i nazad. Iz njih će se cijediti tekućine koje će se skupljati u džehennemskim dolinama i to je njihovo piće." Zatim je Vehb zaplakao i onesviješćen pao.¹⁰¹

Veličina i izgled džehennemlija

Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Razdaljina između dva ramena nevjernika u Džehennemu je tri dana brzog jahanja."¹⁰² A u drugoj predaji kaže: "Kutnji zub ili ocnjak nevjernika u Džehennemu je poput brda Uhud."¹⁰³ Rekao je: "Debljina kože nevjernika je četrdeset i dvije podlaktice, kutnjak mu je poput Uhuda, a mjesto na kojem sjedi u Džehennemu je poput udaljenosti između Mekke i Medine."¹⁰⁴

Allah će učiniti da im tijela budu tako velika kako bi im patnja bila bolnija. Rekao je Svemogućí Allah:

﴿ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٤﴾ ﴾

¹⁰¹ Prenosi Ibnu Ebi Dunja, pogledati: Zastrašivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o odjeći stanovnika Vatre, br. 19.

¹⁰² Buharija, Rekaik, poglavlje: Osobine Dženneta i Džehennema, br. 6069, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka i stanovnika, poglavlje: U Vatru će ući silnici, br. 5091.

¹⁰³ Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka i stanovnika, poglavlje: U Vatru će ući silnici, br. 5090.

¹⁰⁴ Tirmizi, knjiga: Opis Džehennema, poglavlje: Predaje o veličini stanovnika Džehennema, br. 2500. Rekao je Tirmizi o ovom hadisu: Hasen, sahih garib, a Šejh Albani je hadis ocijenio autentičnim.

"Vatra će im lica pržiti i iskešenih zuba će u njemu ostati." (El-Mu'minun, 104.)

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, tumačeći ovaj ajet kaže: "Pržit će se na vatri tako da će se gornja usna smižurati i povući do polovine glave, a donja usna će se opustati i razvući tako da će dodirivati pupak."¹⁰⁵

Vrste patnje u Džehennemu

Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Kome Allah da bogatstvo a on ne bude davao zekat, na Sudnjem danu će se njegov imetak pojaviti u obliku velike zmije otrovnice iz čijih usta će pjeniti. Pratit će ga na Sudnjem danu a zatim će mu čeljustima progutati ruku i govoriti: 'Ja sam tvoj imetak, ja sam tvoje blago!' Zatim je Poslanik proučio ajet:

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْغُلُونَ إِيمَانَهُمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِمْ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ سَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَغُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾

"Neka oni koji škrtare u onome što im Allah iz obilja Svog daje nikako ne misle da je to dobro za njih. Na Sudnjem danu biće im o vrat obješeno ono čime su škrtalili..." (Ali-'Imran, 180.)¹⁰⁶

Rekao je Hasan el-Basri, rahimehullah, tumačeći Allahove riječi:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصَلِّبُهُمْ نَارًا كَمَا نَصَّبَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾

"One koji ne vjeruju u dokaze Naše Mi ćemo sigurno u Vatru baciti, kad im se kože ispeku, zamjenićemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju. Allah je zaista silan i mudar." (En-Nisa, 56.)

Rekao je: „Vatra će ih jesti svaki dan sedamdeset hiljada puta, kad god ih vatra pojede bit će im rečeno: Povratite se! I oni će se povratiti kao što su bili."¹⁰⁷

Rekao je Uzvišeni Allah:

¹⁰⁵ Tirmizi, knjiga: Opis džehennema, poglavlje: Predaje o veličini stanovnika džehennema, br. 2512. Rekao je Tirmizi o ovom hadisu: Hasen, sahih garib, a Šejh Albani je hadis ocijenio slabim.

¹⁰⁶ Buharija, knjiga: Tefsir, poglavlje: Neka oni koji škrtare..., br. 4199

¹⁰⁷ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura En-Nisa, 56.

﴿ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَ فِي الْخَطْمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمَوْجِدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِيدَةِ ﴿٧﴾ ﴾

"A ne valja tako! On će sigurno biti bačen u Džehennem! A znaš li ti šta je Džehennem? Vatra Allahova razbuktala, koja će do srca dopirati."
(El-Humeze, 4-7.)

O značenju ajeta "...koja će do srca dopirati" učenjaci su rekli: „Vatra će ih pojesti sve do srca, a oni živi,¹⁰⁸ pa kada do srca dođe bit će ponovo stvoreni. Smrt će im sa svih strana dolaziti ali neće umirati.“

Postoje i mnoge druge vrste mučenja u Džehennemu kao što su:

- penjanje na najviše uzvišice Džehennema i padanje sa njih ka dnu Džehennema,

- vučenje na licima,

- okivanje u lance i okove,

- neke džehennemlije će vući za sobom svoje utrobe ili svoje jezike,

- udaranje željeznim maljevima,

- pijenje otrova,

- bolesti,

- žestoka studen,

- bit će među njima onih koji će biti bačeni u tijesan prostor tako da će misliti da nikog nema u Džehennemu osim njih,

- među njima će biti onih čiji smrad će uznemiravati ostale džehennemlije,

- žeđ, koja će se gasiti ključalom tekućinom užasnog mirisa,

- glad koja će se točiti zekumom, i druge vrste patnje.

Uz to, patnja nevjernika u Vatri je vječna. Rekao je Svemogući Allah:

﴿ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ ﴿٧٤﴾ لَآ يَغْنَمُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْسُونَ ﴿٧٥﴾ ﴾

"A nevjernici će u patnji džehennemskoj vječno ostati. Ona im se neće ublažiti i nikakve nade u spas neće imati." (Ez-Zuhruf, 74-75.)

Allah nas sačuvao te užasne patnje. Džehennemlije će dozivati Malika čuvara Džehennema:

﴿ وَنَادَا بِنُحْأَيْكَ لِيُقْضَىٰ عَلَيْكَ رَبِّكَ قَالَ إِنكُرْتُمْ كَثِيرًا ﴿٧٧﴾ ﴾

"Oni će dozivati: O Malik! Neka Gospodar tvoj učini da umremo! A on će reći: Vi ćete tu vječno ostati!" (Ez-Zuhruf, 77.)

¹⁰⁸ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Humeze, 4-7.

U drugoj suri Uzvišeni Allah obećava džehennemlijama da će im patnju još više povećavati:

﴿ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۝۳۰ ﴾

"Pa trpite, mučenje ćemo vam sve gorim činiti." (En-Neba', 30.)

Najveći užitek stanovnika Dženneta je gledanje u plemenito lice Uzvišenog Gospodara, a od stanovnika Vatre će se njihov Gospodar zakloniti pa Ga neće vidjeti. Udaljit će ih od Sebe, od njih se okrenuti i na njih rasrditi. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۲ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝۱۵ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝۱۶ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنتُمْ بِدِينِكُمْ يُكْتَبُونَ ۝۱۷ ﴾

"A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova, uistinu, oni će toga dana od Gospodara svoga zaklonjeni biti, zatim će, sigurno u Džehennem ući, pa će im se reći: Eto to je ono što ste poricali!" (El-Mutaffifin, 14-17.)

U ovom ajetu spomenute su tri vrste kazne: Zaklanjanje od Gospodara da ga ne mogu vidjeti, ulazak u Džehennem i ukor riječima: **"Eto to je ono što ste poricali"**.

Duševno stanje nevjernika

Meleci će ih koriti još prije ulaska u Vatru, kao što je Allah rekao:

﴿ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝۸ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝۹ ﴾

"Gotovo da se od bijesa raspadne. Kad god se koja gomila u nju baci, stražari u njemu će je upitati: Zar nije niko dolazio da vas opominje? Jeste, dolazio nam je onaj koji nas je opominjao – odgovoriće, a mi smo poricali i govorili: Allah nije objavio ništa, vi ste u velikoj zabludi!" (El-Mulk, 8-9.)

Jedni druge će proklinjati. Kaže Uzvišeni Allah:

﴿ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنَّا أُخْتِبَا ﴾

"I kad god neki narod uđe, proklinjaće onaj za kojim se u nevjerovanju poveo." (El-A'araf, 38.)

Jedni drugih će se odricati:

﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْكَذَّابَ وَتَفَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿٣٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَكُنَّا كِرَةً فَتَنَبَّرْنَا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا ﴿٣٩﴾﴾

"Kad će se glavešine, za kojima su se drugi povodili, svojih sljedbenika odreći i kad će veze koje su ih vezale prekinute biti i oni patnju doživjeti, kada će sljedbenici njihovi uzviknuti: Da nam je samo da se vratimo pa da se i mi njih odrekne kao što su se oni nas odrekli..." (El-Bekara, 166-167.)

Patnju će im povećati to što će shvatiti da su oni koje su na dunjaluku zbog njihove vjere ismijavali Allahovo zadovoljstvo postigli i Njegove srdžbe se sačuvali. Kaže Uzvišeni:

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كَمَا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ﴿٦٢﴾ أَخَذْتَهُمْ سِحْرًا أَمْ رَأَعْتَهُمُ الْأَبْصُرُ ﴿٦٣﴾﴾

"I govoriće: Zašto ne vidimo ljude koje smo u zle ubrajali i koje smo ismijavali? Da nam se nisu iz vida izgubili?" (Sad, 62-63.)

Zatim će im se zabraniti da govore. Rekao je Muhammed ibnu K'ab: "Stanovnici Vatre će pet puta prizivati Gospodara, Allah će im na četiri odgovoriti, a nakon petog poziva neće više nikada progovoriti. Reći će:

﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا آتَيْنَاكَ آتِنَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ﴿١١﴾﴾

"Gospodaru naš, reći će oni, dva puta si nas usmrtio i dva puta si nas oživio, mi priznajemo grijehe naše pa ima li ikakva načina da se izide?" (Gafir, 11.)

Pa će im Allah odgovoriti:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تَوَسَّلْتُمْ إِلَى اللَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ﴿١٢﴾﴾

"To vam je zato što niste vjerovali kad se pozivalo Allahu Jedinom, a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim! Odluka pripada jedino Allahu uzvišenom i velikom." (Gafir, 12.)

Reći će:

﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ﴿١٢﴾﴾

"Gospodaru naš, vidjeli smo i čuli smo pa nas povрати da dobra djela činimo, mi doista čvrsto vjerujemo!" (Es-Sedžde, 12.)

A Allah će im odgovoriti:

﴿أُولَئِكَ نَكُودُونَ مِمَّن قَبُلَ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ ۗ﴾ (٤٤)

"A zar se prije niste zaklinjali da nećete na onaj svijet!" (Ibrahim, 44.)

Zatim će oni reći:

﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ﴾

"Gospodaru naš izbavi nas, činićemo dobra djela, drukčija od onih koja smo činili!" (Fatir, 37.)

A Allah će im odgovoriti:

﴿أُولَئِكَ نَعْمَلُكُمْ مَا يُتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ۗ﴾ (٣٧)

"A zar vas nismo ostavili da živite dovoljno dugo da bi onaj koji je trebao da razmisli imao vremena da razmisli, a bio vam je došao i onaj koji opominje? Zato iskusite patnju, nevjernicima nema pomoći!" (Fatir, 37.)

Onda će reći:

﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾﴾

"Gospodaru naš, reći će, naši prohtjevi su bili od nas jači, te smo postali narod zalutali. Gospodaru naš, izbavi nas iz nje, ako bismo ponovo zlo radili, sami bismo sebi nepravdu učinili." (El-Mu'minun, 106-107.)

A Allah će im odgovoriti:

﴿قَالَ أَخْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾﴾

"Ostanite u njoj prezreni i ništa Mi ne govorite! Reći će On." (El-Mu'minun, 108.)

Nakon toga neće više nikada progovoriti i to će im još patnju povećati.¹⁰⁹ Zatim će se od njih čuti samo muk i jecanje.

Rekao je Zejd ibnu Esleme tumačeći ajet:

﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرَعْنَا أَمْ سَخَّرْنَا مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ﴿١١١﴾﴾

¹⁰⁹ Zastrășivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o plaču džehennemlija, br. 22.

"Žalili se mi ili trpjeli, svejedno nam je, spasa neće biti." (Ibrahim, 21.)

„Trpit će stotinu godina, zatim će se žaliti stotini godina, zatim će trpiti stotinu godina, a zatim će reći: **"Žalili se mi ili trpjeli, svejedno nam je, spasa neće biti."**¹¹⁰

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: "Na Sudnjem danu će se smrt dovesti u obliku bijelog ovna koji po sebi ima crnila, zatim će se zaklati na prostoru između Dženneta i Džehennema i reći će se: O stanovnici Dženneta, vječnost bez smrti! O stanovnici Vatre, vječnost bez smrti!"¹¹¹

Ovo je samo kratki opisi Džehennema uz prikaz pojedinih detalja džehennemske patnje, a svu tug i jad džehennemlija pero ne može opisati.

Pored bolne patnje u kojoj će biti najteže im je to što nisu postali stanovnici Dženneta, što ne mogu vidjeti svog Gospodara i što nisu Njegovo zadovoljstvo postigli. Uz to, dobro znaju da su sve to prodali za neznatnu i bezvrijednu cijenu. Sve su to prodali samo zbog jadnih prohtjeva za vrijeme kratkog boravka na dunjaluku.

Rekao je Uzvišeni:

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي حَمِيمٍ ﴿١٤﴾﴾

"Čestiti će sigurno u Džennet, a grešnici sigurno u Džehennem!" (El-Infatar, 13-14.)

Svaki čovjek se treba zapitati kojoj skupini pripada: čestitima, Allahu pokornima ili grešnicima koji o ahiretu računa ne vode!

Kada nevjernici ne bi završili u Džehennemu i kada nikakve patnje ne bi imali dovoljno je propasti u tome da sebi ne priušte džennetske užitke i zadovoljstvo Stvoritelja Uzvišenog.

A šta je to Džennet i kakvo je to boravište?

Odgovor ćemo naći u Allahovoj časnoj knjizi i riječima Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.

¹¹⁰ Zastrășivanje Vatrom, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, poglavlje o plaču džehennemlija, br. 22.

¹¹¹ Buharija, Tefsiru Kur'ana, poglavlje: Opominji danom tuge, br. 4361, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka i stanovnika, poglavlje: U Vatru će ući silnici, br. 5087.

First paragraph of handwritten text, starting with a capital letter.

Second paragraph of handwritten text, continuing the narrative.

Third paragraph of handwritten text, showing a change in the subject.

Fourth paragraph of handwritten text, possibly a concluding thought.

Fifth paragraph of handwritten text at the bottom of the page.

Opis Dženneta

1948

...

...

...

Džennet je iznad ljudskog shvatanja i mašte

Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, da je Uzvišeni Allah rekao: "Pripremio sam Mojim dobrim robovima šta oko nije vidjelo, niti je uho čulo, niti je palo na um čovjeku. To je kazano i u Allahovoj knjizi:

﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

"I niko ne zna kakve ih, kao nagrada za ono što su činili, skrivene radosti čekaju." (Es-Sedžde, 17.)¹¹²

Vjerodostojno je prenešeno od Ibnu Abbasa, radijallahu 'anhuma, da je rekao: "Ništa na dunjaluku nije poput onog što je u Džennetu osim imena."¹¹³ Med nije poput meda, vino nije poput vina, rijeke nisu poput rijeka itd. Ma koliko saznao o džennetskom užitku, ma šta ti palo na um od čudesnih ljepota, Džennet je ljepši od toga što saznaš i divniji od onog što ti na um padne. Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Prostor u Džennetu veličine luka jednog od vas bolji je od svega što Sunce obasja i od čega se zakloni..."¹¹⁴. Taj mali dio u Džennetu bolji je od cijelog dunjaluka i svega što je na njemu.

Kako da se i može zamisliti boravište koje je Svemogući Allah pripremio za Svoja voljena stvorenja. To boravište je odraz Njegove milosti, plemenitosti i zadovoljstva. Te blagodati Allah je nazvao velikim uspjehom. U njemu je svako dobro. Allah ga je očistio od svake manjkavosti i nedostatka.

Džennetska vrata

Prenosi Sehl ibnu S'ad, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Džennet ima osam vrata, jedna od njih se zovu Rejjan, na njima će ući samo postači."¹¹⁵

¹¹² Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3005, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, br. 5050.

¹¹³ El-Metalibu-l-'Alije, Ibnu Hadžer, br. 4741. Hadis je sahih. Vidjeti: Es-Silsiletus-sahiha, 5/219-220.

¹¹⁴ Buharija, knjiga: Džihad i vojni pohodi, poglavlje: Jutarnji i večernji pohod na Allahovom putu, br. 2584.

¹¹⁵ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3017, i Muslim, knjiga: Post, poglavlje: Vrijednost posta, br. 1947.

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Ko dvostruko udijeli na Allahovom putu od svog imetka (npr. udijeli dva konja) bit će pozvan sa džennetskih vrata riječima: Allahov robe, ovdje je užitak i blagodat za tebe! Ko bude uvršten među klanjače bit će pozvan sa vrata namaza. Ko bude od džihadlija bit će pozvan sa vrata džihada. Ko bude ubrojan među postače bit će pozvan sa vrata Rejjan. A ko bude od onih koji su dijelili sadaku bit će pozvan sa vrata sadake.

Na to Ebu Bekr, radijallahu 'anhu, reče:

- Allahov Poslaniče, draži si mi od oca i majke, ko bude pozvan sa jednih od tih vrata nije potreban za nečim drugim, ali da li će neko biti pozvan sa svih tih vrata?

- Da, rekao je, i nadam se da si ti jedan od njih.¹¹⁶

Stepeni Dženneta

Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Džennet ima stotinu deredža (stepeni), Allah ih je pripremio borcima na Njegovom putu, između svake dvije deredže je poput razdaljine između nebesa i Zemlje, zato kada molite Allaha tražite Firdeus, to je srednji i najviši dio Dženneta, iznad njega je prijestolje Milostivog i iz njega potiču džennetske rijeke."¹¹⁷

Prenosi Ebu Se'id, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Doista, stanovnici Dženneta će gledati vlasnike soba iznad sebe kao što gledaju u velike, blistave zvijezde koje se gube na horizontu istočno ili zapadno, zbog razlike među njihovim stepenima!

- Allahov Poslaniče, da li su to stepeni vjerovjesnika koje drugi neće postići?

- Naprotiv, tako mi Onog u čijoj ruci je moja duša, to su ljudi koji su vjerovali u Allaha i smatrali poslanike istinitim!¹¹⁸

¹¹⁶ Buharija, knjiga: Post, poglavlje: Rejjan, vrata postača, br. 1764, i Muslim, knjiga: Zekat, poglavlje: Onaj ko sastavi sadaku i ostale vrste dobročinstva, br. 1705.

¹¹⁷ Buharija, knjiga: Tevhid, poglavlje: A Njegov prijesto je iznad vode, br. 6873.

¹¹⁸ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3016, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: Gledanje stanovnika Dženneta u vlasnike soba, br. 5059.

Džennetske građevine

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوْا رَبَّهُمْ لَمْ عَرَفُوا مِنْ فَوْقِهَا عُرْفٌ مِمَّنْ عُرِفَ مَمِينَةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ﴾

"A one koji se Gospodara svoga boje čekaju odaje sve jedne iznad drugih sagrađene, ispod kojih rijeke teku – obećanje je Allahovo, a Allah neće obećanje prekršiti." (Ez-Zumer, 20.)

U ovom ajetu Uzvišeni Allah spominje odaje za koje kaže da su jedne iznad drugih i da su sagrađene. Prenosi Ebu Musa el-Eš'ari, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Doista će vjernik u Džennetu imati odaju od izdubljenog bisera, njena dužina je šezdeset milja, u njoj će vjernik imati svoje druge, obilaziti će ih, a one jedne druge neće vidjeti."¹¹⁹

Ebu Hurejre i Aiša, radijallahu 'anhuma, prenose od Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, da mu je Džibril, 'alejhisselam, rekao: "Prenosim selam Hadidži od njenog Gospodara. Naredio mi je da je obradujem dvorcem u Džennetu od izdubljenog bisera. U njemu nema buke niti kakvog umora."¹²⁰

Prenosi Enes, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Ušao sam u Džennet pa se nađoh pred dvorcem od zlata, te upitah čiji je to dvorac?

- Jednog kurejšijskog mladića - rekoše.

Pomislio sam da sam to ja pa sam upitao:

- A ko je taj mladić?

- To je Omer ibnu-l-Hattab.¹²¹

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, upitan o džennetskoj građevini pa je rekao: "Njegova građevina

¹¹⁹ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3004, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: Opis džennetskih soba, br. 5070.

¹²⁰ Buharija, knjiga: Vrline, poglavlje: Ženidba sa Hadidžom, br. 3536, i Muslim, knjiga: Vrline ashaba, poglavlje: Vrline Hadidže, br. 4460.

¹²¹ Ahmed, br. 11604, i Tirmizi, knjiga: Vrline, poglavlje: Vrline Omera ibnu-l-Hataba, br. 3621. Rekao je Tirmizi: hadis je hasen sahih. Šejh Albani ga, također, ocjenjuje vjerodostojnim.

je cigla od zlata i cigla od srebra, vezivo je od mirisnog mošusa, šljunak u njemu je safir i biser a prah je vers i šafran. Ko u njega uđe vječno ostaje i ne umire, u njemu će uživati i ništa mu neće faliti, njegova mladost neće prolaziti a njegova odjeća se neće cijepati."¹²²

Džennetski dvori i odaje su sazdani od najljepših bisera, zlata, srebra i mošusa, i ma koliko sebi predstavili njihovu ljepotu oni su još ljepši jer je to dar Svemogućeg.

Hrana stanovnika dženneta

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ وَفَكَهْمَهُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَلَوْ ظَنرْنَا مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ ﴾

"I voćem koje će sami birati, i mesom ptičijim kakvo budu željeli."

(El-Vaki'a, 20-21.)

Što se tiče džennetskog voća o njemu je Uzvišeni rekao:

﴿ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَابِهًا ۝ ﴾

"Svaki put kad im se iz njih da kakav plod, oni će reći: Ovo smo i prije jeli, - a biće im davani samo njima slični." (El-Bekara, 25.)

"Ovo smo i prije jeli", tj. na dunjaluku, "a biće im davani samo njima slični", jer se dunjalučki plodovi ne mogu mjeriti sa džennetskim.

Kaže Svemogući Allah:

﴿ وَفَكَهْمَهُمْ كَثِيرٌ ۝ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝ ﴾

"I usred voća svakovrsnog, kojeg će uvijek imati i koje neće zabranjeno biti." (El-Vaki'a, 32-33.)

Tj. u svim vremenima, i neće biti zabranjeno onom ko ga poželi.

﴿ وَدَانِيَةٌ عَلَيْهِمْ ظِلُّنَّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَدِيلًا ۝ ﴾

"I blizu će im hladovina njegova biti, a plodovi njegovi će im na dohvat ruke stajati." (El-Insan, 14.)

¹²² Ahmed, br. 9367, i Darimi, knjiga: Rekaik, poglavlje: Dženetske građevine, br. 2700. Šejh Albani, rahimehullah, hadis ocjenjuje vjerodostojnim, Sahihu ve daifu-l-Džami'i-s-sagir, br. 5427.

Kada požele da uberu neki od džennetskih plodova, on će se spustiti i nad njima nadviti dok ne uberu ono što žele.¹²³

Prenosi Džabir, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Doista, stanovnici Dženneta jedu i piju u Džennetu a neće pljucati, obavljati nuždu niti sliniti.

Upitali su:

- A šta će biti sa hranom?

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je odgovorio:

- Dah i znoj poput mirisa mošusa..."¹²⁴

Rekao je Sevban, radijallahu 'anhu, da je jedne prilike stajao pored Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem, kad u tom dođe jedan jevrejski učenjak. Sevban je spomenuo pitanja koja je Jevrej postavljao Poslaniku, između ostalog pitao je:

- A ko je prvi ko će preći preko Sirata (mosta) do Dženneta? Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, odgovori:

- Siromašni muhadžiri.

A Jevrej reče:

- A šta će dobiti kao poklon kada uđu u Džennet?

- Okrajak kitove jetre – odgovori Poslanik.

- A šta će nakon toga jesti?

Na to Poslanik reče:

- Zaklat će im se džennetski bik koji je pasao na obroncima Dženneta.

- A šta će nakon toga piti?

- Pit će sa izvora koji se zove Selsebil.

- Istinu si rekao! – reče Jevrej."¹²⁵

¹²³ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Insan, 14.

¹²⁴ Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: Opis Dženneta i njegovih stanovnika, br. 5066.

¹²⁵ Muslim, knjiga: Hajz, poglavlje: Opis muškog i ženskog sjemena, br. 473.

Piće stanovnika Dženneta

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾﴾

"Čestiti će iz pehara piti kamforom začinjeno piće, sa izvora iz kog će samo Allahovi šticenici piti, i koji će kuda hoće bez muke razvoditi." (El-Insan, 5-6.)

Rekao je Mukatil, poznati mufesir: "Nije to kamfor kakav je na dunjaluku nego je samo nazvano ono što je u Džennetu imenom koje vam je poznato kako bi ljudsko srce za njim žudilo."¹²⁶

Rekao je Uzvišeni:

﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَجْجِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا ﴿١٨﴾﴾

"U njemu će iz čaše piće inbirom začinjeno piti, sa izvora u Džennetu, koji će se Selsebil zvati." (El-Insan, 17-18.) To su čaše sa vinom od kojeg glava ne boli pomiješano sa mirisnim inbirom koji je omiljen zbog njegovog privlačnog mirisa i okusa.

Rekao je Uzvišeni:

﴿وَسَقَّوْنَهُمْ مِنْهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾﴾

"I daće im Gospodar njihov da piju čisto piće." (El-Insan, 21.)

To znači da džennetsko vino nije poput dunjalučkog. Rekao je Ibrahim En-Naha'i, rahimehullah: "Bit će im donešena hrana a kada bude kraj jela, donijet će im se čisto piće pa će se od toga njihovi stomaci smanjiti i biti vitki, a iz njihovih tijela će se rasuti znoj koji miriše poput mošusa."¹²⁷

Prenosi Zejd ibnu Erkam, radijallahu 'anhu, da je jedan čovjek od ehlukitabija došao Allahovom Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, i rekao:

- O Ebu Kasime, ti tvrdiš da stanovnici Dženneta jedu i piju?

- Da! – odgovorio je Poslanik i nastavljaajući rekao:

- Tako mi Onog u čijoj ruci je moja duša doista će jednom od njih biti data snaga stotinu ljudi u jelu, piću i snošaju!

Na to čovjek reče:

¹²⁶ Pogledati: Fethu-l-Kadir, Eš-Ševkani, sura El-Insan, 5.

¹²⁷ Pogledati: Fethu-l-Kadir, Eš-Ševkani, sura El-Insan, 21.

- Onaj ko jede i pije imaće potrebu za nuždom, a toga nema u Džennetu!

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, odgovori:

- Njihova potreba će biti u vidu znoja koji će izlaziti iz njihove kože a mirisat će poput mošusa i time će se njihovi stomaci smanjiti."¹²⁸

Rekao je Ebu Derda, radijallahu 'anhu, o Allahovim riječima:

﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَجِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خَتَمُهُ مِسْكٌ﴾

"Daće im se pa će piće zapečaćeno piti, čiji će pečat mošus biti." (El-Mutetaffifin, 25-26.)

"To je bijelo piće poput srebra, njime će završavati pijenje. Kada bi čovjek sa ovog svijeta stavio ruku u to piće pa je zatim izvadio, svako ko je živ na dunjaluku osijetio bi njen lijepi miris."¹²⁹

Rekao je Ibnu Mes'ud, radijallahu 'anhu, o Allahovim riječima:

﴿وَمِنْ رِجَائِهِمْ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾﴾

"Pomješano s vodom iz Tesnima će biti, sa izvora iz kojeg će Allahu bliski piti." (El-Mutetaffifin, 27-28.)

„Pomješat će se kao piće sretnima, a Allahu bliski, koji su na još višim stepenima, pit će nepomješano piće sa Tesnim vrela."¹³⁰

Odjeća džennetlija

Rekao je Svemogući Allah:

﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلِّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٢﴾﴾

"Edenske perivoje u koje će ući, u kojima će se zlatnim narukvicama i biserom ukrašenim kititi, a haljine će im u njima od svile biti." (El-Fatir, 33.)

U drugom ajetu je rekao:

¹²⁸ Ahmed, br. 18469 i Darimi, knjiga: Rekaik, poglavlje: O stanovnicima Dženneta i njihovom užitku, br. 2704. Šejh Albani je hadis ocijenio vjerodostojnim u Sahihu-t-Tergib ve-t-terhib, br.3739.

¹²⁹ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Mutetaffifin, 25-26.

¹³⁰ Pogledati: Tefsir Ibnu Kesir, sura El-Mutetaffifin, 27.

﴿مُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِدَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ

﴿مَرْثَقًا﴾

"U njima će se narukvicama od zlata kititi i u zelena odijela od dibe i kadife oblačiti, na divanima će u njima naslonjeni biti. Divne li nagrade i krasna li boravišta." (El-Kehf, 31.)

Diba i kadifa su dvije vrste svile. Najljepša boja je zelena a najnježnija odjeća je svila, tako se u odjeći džennetlija spojio lijep izgled kojim se oko naslađuje i nježnost kojom se koža naslađuje.

Jedne prilike je Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem, data svilena odjeća kao poklon od jednog vladara. Prisutni su je dodirivali i divili se njenoj nježnosti pa im Poslanik reče: "Zar se tome divite? Doista su ručnici S'ada ibnu Mu'aza u Džennetu bolji i nježniji od nje!"¹³¹ To znači da su krpe kojima S'ad briše ruke u Džennetu bolje i ljepše od ukrasne odijeće vladara.

Prenosi Zuhejr ibnu Harb, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Ko uđe u Džennet uživati će i ništa mu neće faliti, njegova odjeća neće stariti a njegova mladost neće prolaziti."¹³²

Osobine džennetlija

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Prva skupina koja će ući u Džennet će sijati poput mjeseca u noći uštapa, a oni koji nakon njih uđu poput najsjajnije zvijezde na nebu. Neće obavljati malu ili veliku nuždu, neće sliniti niti pljucati. Njihovi češljevi su od zlata a njihov znoj je mošus. Miris im je ulve¹³³ a žene su im hurije. Izgled im je jednak, poput njihovog oca Adema, visine šesdeset podlaktica."¹³⁴

A o njihovom ahlaku i čudi rekao je Uzvišeni Allah:

¹³¹ Buharija, knjiga: Poklon i njegova vrijednost, poglavlje: Prihvatanje poklona od mušrika, br. 2423, i Muslim, knjiga: Vrline ashaba, poglavlje: Vrline Mu'aza, br. 4514.

¹³² Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: o trajnosti užitaka džennetlija, br. 5068.

¹³³ Vrsta mirisnog drveta.

¹³⁴ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3006, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: Prva skupina džennetlija, br. 5063.

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾

"I Mi ćemo zlobu iz grudi njihovih istisnuti, oni će kao braća na divanima jedni prema drugima sjedjeti." (El-Hidžr, 47.)

Njihova srca i lica su okrenuta jedna prema drugima. Rekao je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem: "Među njima neće nesloge biti a njihova srca se neće međusobno mrziti, bit će poput srca jednog čovjeka, a Allaha će jutrom i večeri slaviti."¹³⁵

Te blagodati i užici su trajni i nikada neće prestati. Rekao je Resulullah, sallallahu 'alejhi ve sellem, o stanovnicima Dženneta: "Glasnik će povikati: 'Vama je da budete zdravi i da se nikada ne razbolite, vama je da živite i da nikad ne umirete, vama je da budete mladi i da nikada ne starite, vama je da uživate i da se nikada ne mučite.' To potvrđuju Allahove riječi:

﴿وَوُودُوا أَن تُلَكُمُ الْجَنَّةَ أَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

"I njima će se doviknuti: Taj Džennet ste u nasljedstvo dobili za ono što ste činili." (El-A'araf, 43.)¹³⁶

Stanovnik Dženneta sa najmanjom nagradom

Prenosi Mugire ibnu Š'ube, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Musa, 'alejhisselam, je pitao svog Gospodara o najnižem stepenu stanovnika Dženneta? Pa mu je Odgovorio:

- Nakon što stanovnici Dženneta uđu u džennet doće čovjek pa će mu se reći: 'Uđi u džennet!' - a on će upitati:

- Gospodaru, kako da uđem a svijet je već zauzeo svoja mjesta i uzeli su ono što im pripada?

Pa će mu se reći:

- Da li bi bio zadovoljan da tebi pripadne poput carstva dunjalučkog vladara?

Reći će:

¹³⁵ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3006, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: Prva skupina džennetlija, br. 5063.

¹³⁶ Muslim, knjiga: Džennet, opis njegovog užitka i njegovih stanovnika, poglavlje: Trajnost džennetskog užitka, br. 5069, i Tirmizi, knjiga: Tefsir Kur'ana: poglavlje: Iz sure Zumer, br. 3169.

- Zadovoljan sam Gospodaru!

Pa će mu se reći:

- Imaš toliko i još toliko i još toliko i još toliko.

Pa će kod petog puta reći:

- Zadovoljan sam Gospodaru!

Reće mu se:

- To tebi propada i još deset puta toliko i tvoje je sve što ti duša poželi i za čim žudiš.

A on će reći:

- Zadovoljan sam Gospodaru.

Na to Musa, 'alejhisselam, reče:

- Gospodaru, a najviši stepen?

- To su stepeni za one koje sam Ja odabrao, njihovu počast sam Svojom rukom pripremio i zapečatio. To nije oko vidjelo ni uho čulo niti je palo na um čovjeku."¹³⁷

Džennetske žene

Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ وَيُبَشِّرُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٥﴾

"A one koji vjeruju i dobra djela čine obraduj džennetskim baščama ispod kojih rijeke teku, svaki put kada im se iz njih da kakav plod, oni će reći: ovo smo i prije jeli, a biće im davani samo njima slični. U njima će čiste žene imati i u njima će vječno boraviti." (El-Bekara, 25.)

Uzvišeni Allah u ovom ajetu na jednom mjestu govori o više vrsta naslada u Džennetu. Spominje tjelesno naslađivanje onim što je u Džennetu, poput rijeka i plodova, te duševni užitak, srčani smiraj i radost zbog spoznaje da taj život traje zauvijek i da se neće nikada prekinuti. A čiste žene su one koje nemaju hajza niti nifasa, ne mokre, ne obavljaju potrebu, niti imaju bilo kakve druge nečistoće ili neugodnosti kakve imaju ovosvijetske žene. Uz to, Uzvišeni Allah je i njihovu unutrašnjost očistio od

¹³⁷ Buharija, knjiga: Rekaik, poglavlje: Osobine Dženneta i Vatre, br.6086, skraćeno, i Muslim, knjiga: Iman, poglavlje: Najniži stepen u Džennetu, br. 276.

ružnog ahlaka, loše naravi i pokuđenih osobina. Njihove jezike je očistio od ružnog i prostog govora. Očistio je njihove oči i poglede tako da nemaju želje za nekim drugim mimo svojih muževa.¹³⁸

Rekao je Uzvišeni:

﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بِيُحُورٍ عَيْنٍ﴾

"Eto tako će biti i Mi ćemo ih hurijama, krupnih očiju ženiti." (Ed-Duhan, 54.)

Hurije su mlade i lijepe žene izrazito crnih zjenica okruženih bjelinom. U drugom ajetu je Milostivi rekao:

﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِطْرَافِ أَنْزَابٍ﴾

"Pored njih će biti hurije, istih godina, koje će predase gledati." (Sad, 52.)

Gledat će predase i neće pružati pogled prema nekom drugom mimo svojih muževa, a bit će stalno mlade, u istoj starosnoj dobi.

Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Prva skupina koja će ući u Džennet će sijati poput mjeseca u noći uštapa, a oni koji nakon njih uđu poput najsjajnije zvijezde na nebu. Svako od njih će imati po dvije žene. Srž njihovih potkoljenica se vidi kroz meso od ljepote, a u Džennetu neće biti neoženjenih."¹³⁹

Prenosi Enes ibnu Malik, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "Jutarnji ili večernji pohod na Allahovom putu je bolji od dunjaluka i svega na njemu, a mjesto koliko zauzima jedan luk nekog od vas ili njegov bič u Džennetu bolji je od dunjaluka i svega na njemu. Kada bi jedna od džennetskih žena pogledala na Zemlju osvijetlila bi prostor između Dženneta i Zemlje i napunila ga mirisom. Doista je njen pokrivač na glavi bolji od dunjaluka i svega na njemu."¹⁴⁰

Te male i neznatne stvari u Džennetu su vrednije od cijelog dunjaluka. Kolika li je tek vrijednost Dženneta i njegovih užitaka.

¹³⁸ Iz riječi Ibnu-l-Kajjima, rahimehullah, prenešeno iz knjige: Podsjećanje bogobojaznih na Džennet i Džehennem, str. 43.

¹³⁹ Buharija, knjiga: Početak stvaranja, poglavlje: Predaje o osobinama Dženneta i da je on već stvoren, br. 3006, i Muslim, knjiga: Džennet i opis njegovih užitaka, poglavlje: Prva skupina džennetlija, br. 5062, spomenuta predaja je kod Muslima.

¹⁴⁰ Buharija, knjiga: Džihad i vojni pohodi, poglavlje: Hurije i njihove osobine, br. 2587.

Gledanje u plemenito lice Uzvišenog Allaha

Rekao je Svemogući Allah:

﴿وَجِبُّهُ يَوْمَ تَأْتِرُ السُّمُومُ وَالنَّارُ نَاطِقَةٌ﴾ (22)

"Toga dana će neka lica blistava biti, u Gospodara svoga će gledati."

(El-Kijame, 22-23.)

I rekao je:

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾

"One koji čine dobra djela čeka nagrada i više od toga!" (Junus, 26.)

Nagrada je Džennet a više od toga je gledanje u lice Uzvišenog Gospodara. Prenosi Suhejb, radijallahu 'anhu, da je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, proučio Allahove riječi: **"One koji čine dobra djela čeka nagrada i više od toga!"** a zatim je rekao: "Kada stanovnici Dženneta uđu u Džennet a stanovnici Vatre u Vatru, povikat će glasnik:

- O stanovnici Dženneta, Allah vam je nešto obećao i On želi da vam to ispuni! Rekli su:

- Kakvo je to obećanje? Zar nije učinio da nam prevagnu dobra djela na vazi, lica nam osvijetlio, u Džennet nas uveo i od Vatre nas sačuvao?!

Tada će Allah podići zastor pa će gledati lice Uzvišenog Allaha, i ništa im nije dato draže od gledanja u njega."¹⁴¹

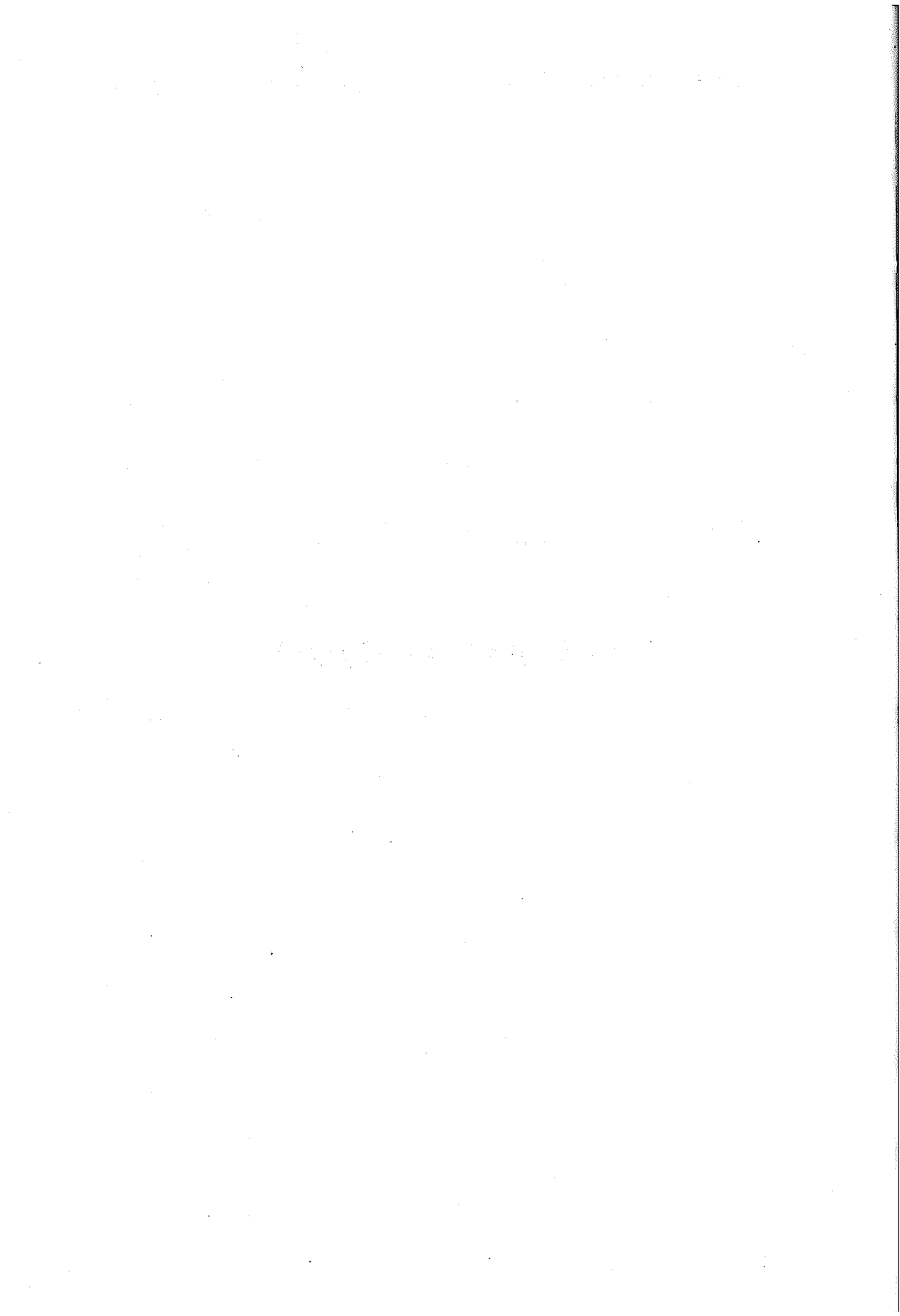
To je vrhunac ljepote i užitka. Sve što je ranije spomenuto od blagodati i ljepota se jednostavno zaboravlja užitkom gledanja u Allahovo lice.

Uzvišenog Allaha molim da nam ne uskrati taj užitak i da nas počasti gledanjem u Njegovo plemenito lice. Amin.

¹⁴¹ Muslim, knjiga: Iman, poglavlje: Dokaz da će vjernici na Sudnjem danu vidjeti svog Gospodara, br. 266, i Tirmizi, knjiga: Osobine Dženneta: poglavlje: Predaje o viđenju Uzvišenog Allaha, br. 2475. Ova predaja je kod Tirmizija.

Put spasa i uspjeha

Jedini put koji vodi Džennetu je islam. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ عِزَّ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾ (40)

"A onaj ko želi neku drugu vjeru osim islama, neće mu biti primljena, i on će na onom svijetu nastradati." (Al-'Imran, 85.)

Naš voljeni Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao: "Tako mi onog u čijoj ruci je Muhammedova duša, svaki pripadnik ovog ummeta koji čuje za mene, bio on Jevrej ili kršćan, pa nakon toga umre, a ne povjeruje u ono s čim sam poslan bit će od stanovnika Vatre."¹⁴²

Ova činjenica ne treba iritirati pripadnike bilo koje druge religije ili ideologije jer argumenti navedeni u prvom dijelu knjige su samo neki od brojnih i nepobitnih dokaza koji jasno govore da je Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, Allahov poslanik.

Kur'an je jedina autentično sačuvana Božija objava, po priznanju mnogih nemuslimana. Kur'an nije u koliziji sa otkrićima moderne nauke, naprotiv, ta otkrića potvrđuju tačnost i preciznost kur'anskih riječi. Francuski naučnik i intelektualac Maurice Bucaille je studirao i upoređivao svete tekstove tri svjetske religije - islama, kršćanstva i judizma - u svjetlu nauke i naučnih činjenica te autentičnosti i očuvanja originala tih tekstova. Rezultat izučavanja je bio da je jedino Kur'an autentično sačuvan kroz historiju onako kako je i objavljen, i da jedino Kur'an, od svih vjerskih tekstova nekadašnjih vjera, nema kolizije sa savremenim naučnim činjenicama.¹⁴³

Ubeđenje da je islam jedini pravi put ne podstiče na zlostavljanje drugih. Naprotiv, islam uči svoje sljedbenike da budu pravedni čak i prema onima koje mrze. Rekao je Svemogućí Allah:

﴿ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ۤأَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾ (8)

"Neka vas mržnja koju nosite prema nekim ljudima nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti, i borite se Allaha, jer Allah dobro zna ono što činite!" (El-Maida, 8.)

¹⁴² Muslim, knjiga: Iman, poglavlje: Dužnost vjerovanja u poslanicu našeg poslanika Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, br. 218.

¹⁴³ Pogledati: Biblija Kur'an i nauka, Maurice Bucaille.

Islam poziva čistom monoteizmu, obožavanju Jedinog Boga Stvoritelja svih svjetova, koji nema drugu niti sina, nije rodio i nije rođen i niko Mu ravan nije. Oduvjek je, nije postao i neće nestati. Apsolutni Gospodar, On sve može, sve zna, sve vidi i sve čuje. On svim upravlja. Sve što se dešava biva Njegovom voljom i Njegovim znanjem. U krugu Allahove volje čovjek ima svoj izbor na osnovu kojeg će biti nagrađen ili kažnjen.

Svi poslanici i vjerovjesnici od Adema, 'alejhisselam, do Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, pozivali su u obožavanje Jednog Boga. Zabranjivali su da Mu se iko ravnim smatra ili da se neko drugi mimo Njega obožava. Nevjerstvo je poricati bilo kojeg poslanika, poput: Nuha, Ibrahima, Musa'a, Isa'a, Muhammeda i drugih božijih poslanika, 'alehimussalatu vesselam. Ti poslanici su odabrani ljudi, Allahovi robovi, niko od njih nije sin Božiji. Bog je samo jedan. Uzvišen je i daleko od toga da bi imao dijete.

Slao je poslanike kako bi upućivali na pravi put i izvodili iz tmina nevjerstva u svjetlo vjere - imana i predanosti Bogu.

Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, je posljednji Božiji poslanik. Njegova poslanica je dokinula prijašnje vjerezakone i svi ljudi su dužni njega slijediti.

Islam je otvoren poziv čitavom čovječanstvu. Ko god želi može postati musliman.

Musliman se postaje iskrenim svjedočenjem da nema boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov rob i poslanik. Nakon toga, onaj čije svjedočenje (šehadet) je iskreno, to će potvrditi primjenom islamskih propisa u svom životu.

Ma koliko čovjek grijesho i ma koliko zla počinio ako se iskreno pokaje, prije nego smrtnih muka dopane i prije nego što Sudnji dan nastupi, Allah će mu pokajanje primiti i loša djela dobrim zamijeniti. Rekao je Milostivi Allah:

﴿ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿١٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿١٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٠﴾ ﴾

"I oni koji se mimo Allaha drugom bogu ne klanjaju, i koji one koje je Allah zabranio ne ubijaju, osim kada pravda zahtjeva, i koji ne

bludnice, a ko to radi iskusiće kaznu, patnja će mu na onom svijetu udvostručena biti i vječno će u njoj ponižen ostati. Ali onima koji se pokaju i uzvjeruju i dobra djela čine, Allah će njihova hrđava djela u dobra promijeniti, a Allah prašta i samilostan je." (El-Furkan, 68-71.) A u drugom ajetu je rekao:

﴿ قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

"Reci: O robovi Moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehе oprostiti. On, doista, mnogo prašta i On je milostiv." (Ez-Zumer, 53.)

Oprostit će svakom onom ko se iskreno pokaje, prođe se grijehа i djelom potvrdi svoju iskrenost.

Upravo na osnovu djela se stiče Allahova naklonost ili kazna. Nije dovoljna puka pripadnost islamu bez praktičnog rada po njemu. Ne koristi sama nada i puste želje. Rekao je Uzvišeni Allah:

﴿ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا بِأَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْرَ بِهِ، وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٢﴾ وَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٣﴾ ﴾

"To neće biti ni po vašim željama ni po željama sljedbenika Knjige: onaj ko radi zlo biće kažnjen za to i neće naći, osim Allaha, ni zaštitnika ni pomagača. A onaj ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, ući će u Džennet i neće mu se učiniti ni koliko trun jedan nepravda." (En-Nisa', 123-124.)

Ulazak u Džennet je Allahova nagrada koja je rezultat Allahove milosti a zatim čovjekovog truda.

﴿ وَتُودُوا أَن تَلَٰكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ ﴾

"I njima će se doviknuti: Taj Džennet ste u nasljedstvo dobili za ono što ste činili." (El-A'araf, 43.)

Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, je rekao:

- Sav moj ummet će ući u Džennet osim onih koji to odbiju! Rekli su:
- Allahov Poslaniče, a ko bi to odbio?

Na to je poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao:

- Onaj ko se meni pokori ući će u Džennet a ko mi se ne pokori taj je odbio!¹⁴⁴

Uzvišenog Allaha molim da nas učvrsti na putu istine, da nas usmrti kao muslimane, da nas sačuva džehennemske patnje, da nas u Džennet uvede i da nas počasti užitkom gledanja u Njegovo plemenito lice. Amin.

¹⁴⁴ Buharija, knjiga: Pridržavanje Kur'ana i Sunneta, poglavle: Povodenje za poslaničkim, sallallahu 'alejhi ve sellem, sunnetom, br. 6737.

Korištena literatura

- Delailu en-nubuveti, Seid ibnu Abdulkadir Bašenfer, Daru Ibnu Hazm, Bejrut, 2003.
- Džamiu-l-bejani fi te'vili-l-Kur'ani, Muhammed ibnu Džerir et-Taberi, Muessesetu-r-risale, 2000.
- Džami'u-t-Tirmizi, Daru Ihjai-t-turasi-l-arbijj.
- Edvau-l-bajan, Muhammed Emin eš-Šenkiti.
- El-Edilet-l-dželijje 'ala sidki hajri-l-berijje, Abdulmuhsin el-Mutajri, Medželletu-l-Bejan, Rijad, 1429. po H.
- Elmetalibu-l-'alije, Ibnu-l-Hadžer el-'Askalani, mevki'u Džemi'u-l-hadis.
- El-M'udžemu-l-kebir, Sulejman ibnu Ahmed et-Taberani, Mektebetu-l-Ulumi ve-l-hikem, el-Movsil, 1983.
- El-Mustedrek 'alas-sahihejni, El-Hakim en-Nejsaburi, me'a talikati Ež-Zehebi fi Et-Telhis, Darul-l-Kutubi-l-'ilmije, Bejrut, 1990.
- Es-Silsiletus-sahiha, Muhammed Nasiruddin el-Elbani, Mektebetu-l-Me'arif, Rijad.
- Et-Tahvif min en-nari ve et-t'arifu bihali dari-l-bevar, Ibnu Redžeb el-Hanbeli, Mektebetu-l-Muejjid, Taif, 1988.
- Fethu-l-Bari šerhu sahihi-l-Buhari, Ibnu Hadžer el-'Askalani, Daru-l-M'arifeti, Bejrut, 1379. po H.
- Fethu-l-Kâdir eldžam'iu bejne fenejer-rivajeti ved-dirajeti min 'ilmit-tefsir, Muhammed ibnu Alij eš-Ševkani, El-Mektebetu-l-Mu'asire, Bejrut, 1999.
- Hel beššere el-Kitabu-l-mukaddes bi Muhammed, sallallahu 'alejhi ve sellem, Munkiz Mahmud es-Sakar, Daru-l-Islam, 2007.
- Islam pravi izbor, dr. Muharem Štulanović, IPA, Bihać, 2005.
- Medžme'uz-zevaid ve menbe'u-l-fevaid, Nuruddin el-Hejsemi, Daru-l-Fikri, Bejrut, 1412. po H.
- Musnedu-l-imam Ahmed, El-Mektebu-l-Islami, 1985.
- Podvala teorije evolucije - Znanstveni kolaps darvinizma i njegova ideološka pozadina, Harun Yahya, Bosančica print.
- Prijevod Kur'ana, Besim Korkut.
- Sahihu Muslim, Daru Ihjai-t-turasi-l-arbijj, 1972.

- Sahihu ve da'ifu-l-džam'is-sagiri vez-zijadat, Muhammed Nasiruddin el-Elbani, El-Mektebu-l-islamij.
- Sahihu-l-Buhari, Daru-l-Kalemi, Bejrut, 1987.
- Sahihut-tergibi vet-terhibi, Muhammed Nasiruddin el-Elbani, Mektebetu-l-Me'arif, Rijad.
- Sunenu Ebi Davud, El-Mektebetu-l-'asrije, Bejrut.
- Sunenu ed-Darimi, Daru Ihjais-sunnetin-nebevijje.
- Sunenu en-Nesai, Daru-l-Bešairi-l-Islamije, 1986.
- Sunenu Ibnu Madže, Daru Ihjai-t-turasi-l-arbijj, 1975.
- Tefsiru-l-Kur'ani-l-azim, Ibnu Kesir, Daru Tajjibe, 1999.
- Tejsiru-l-Kerimi-r-Rahmani fi tefsiri kelami-l-Mennani, Abdurrahman ibnu Nasir es-S'adi, Muessesetu-r-risale, Bejrut – Lubnan, 2000.
- Tezkiretu-l-ebrar bi-l-dženneti ven-nar, Ahmed Ferid, Mektebetus-sahabe, Džidda, 1991.
- Trijumf istine, Eš-Šejh Rahmetullahi bin Halil el-Hindi.

Sadržaj

Predgovor izdavača.....	5
Predgovor mr. Safeta Kuduzovića.....	7
Uvod.....	9
Nagovještaj dolaska Muhammeda, sallallahu 'alejhi ve sellem, u Tevratu i Indžilu.....	13
Natprirodni događaji koji su se desili Poslaniku, sallallahu 'alejhi ve sellem.....	23
Neživa stvorenja se pokoravaju Poslaniku.....	25
Povećanje hrane i pića.....	26
Liječenje bolesnih.....	29
Uslišenje dove.....	29
Završetak onih koji su pokušali izigrati Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.....	31
Ljepota ahlaka i plemenite ćudi Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.....	33
Skromnost Poslanika, sallallahu 'alejhi ve sellem.....	35
Poslanikov, sallallahu 'alejhi ve sellem, stid.....	38
Blagost.....	38
Plemenitost.....	38
Milost.....	39
Odnos prema drugima.....	39
Muhammedova, sallallahu 'alejhi ve sellem, iskrenost.....	40
Neuzdizanje nad drugima.....	45
Nagovještaj događaja u budućnosti.....	47
Savršenost propisa vjere islama.....	57
Zabrana alkohola.....	60
Razvod braka.....	61
Nasljedno pravo.....	63
Otkrića moderne nauke potvrđuju istinitost Kur'ana i Sunneta.....	67
Zemlja puna pukotina.....	70
Zapaljeno more.....	71
Nastanak željeza.....	72
Nemiješanje mora.....	73
Uloga planina.....	73

Ujedinjenje Arapa i svetost Ka'be	77
Ujedinjenje Arapa	79
Svetost K'abe	80
Traganje za istinom	83
Kršćanstvo i jevrejstvo	85
Ateizam	87
Velika opasnost	91
Opis Džehennema	93
Veličina Džehennema	95
Žestina džehennemske vatre	96
Hrana stanovnika Džehennema	97
Piće džehennemlija	99
Odjeća stanovnika Vatre i njihova postelja	102
Veličina i izgled džehennemlija	103
Vrste patnje u Džehennemu	104
Duševno stanje nevjernika	106
Opis Dženneta	111
Džennet je iznad ljudskog shvatanja i mašte	113
Džennetska vrata	113
Stepeni Dženneta	114
Džennetske građevine	115
Hrana stanovnika dženneta	116
Piće stanovnika Dženneta	118
Odjeća džennetlija	119
Osobine džennetlija	120
Stanovnik Dženneta sa najmanjom nagradom	121
Džennetske žene	122
Gledanje u plemenito lice Uzvišenog Allaha	124
Put spasa i uspjeha	125
Korištena literatura	131
Sadržaj	133